

Chia Sẻ

07

2009 (290)

Nội san thông tin Tỉnh Dòng Anh Em Hèn Mọn Việt Nam. Bình An và Thiện Hảo - Pax et Bomun

Địa chỉ liên lạc: 50 Nguyễn Đình Chiểu, Đakao, Quận 1 - TP. HCM

☎ (08) 822-2294

✉ ofmvietnam@gmail.com

🌐 www.ofmvietnam.org

Lịch gửi bài

Tháng	Cộng đoàn – Điểm	Ban Ngành	GD. PS
08 - 2009	Vĩnh Phước, Đất Sét, Đồng Dài, Thủ Đức, Cồn Én, Hòa Hội	Huấn Luyện	CPS
09 - 2009	Suối dàu, Đakao, Xuân Sơn, Cù Lao Giêng, Bình Giả, Vinh	Thường Huấn	CLARA- FMM
10 - 2009	Thanh Hải, Cư Thịnh, Cầu Ông Lãnh, Sông Bé, Pleiku, Du Sinh	Phúc Âm Hóa	PSTT

Nội Dung :

Thư Anh Giám Tỉnh	03	➤ Đồng Dài:	
Tin từ Văn Phòng Tỉnh Dòng		<i>Các em dân tộc thiểu số</i>	
➤ <i>Bài giảng của ĐHY José Saraiva Martins</i>	05	<i>Rước Chúa Lần đầu</i>	
➤ <i>Bài giảng Lễ Bé mạc TTN 2009</i>	07	➤ <i>Cảm nhận, thán phục Ca đoàn Quê Hương và nhạc sư Xuân Thảo</i>	35
➤ <i>Cuộc họp báo kết thúc TTN "Những người làm chứng Quà tặng Phúc Âm"</i>	10	Trang PSTT - GTPS	
➤ <i>Nhật ký Tổng Tu Nghị 2009 (tiếp theo)</i>	13	➤ <i>Chương trình Huấn luyện GTPS</i>	37
➤ <i>Diễn văn Bé mạc TTN 2009 Trên các nẻo đường thế giới</i>	18	➤ <i>Chuyện sinh sống, học hành PSTT</i>	39
Tin Nhà		Chia sẻ trong Chia-sẻ	
➤ <i>Tin Anh Samuen</i>	24	➤ <i>Linh mục, Cha tinh thần của dân Chúa</i>	41
➤ <i>Trại hè Giáo xứ Đồng Dài</i>	25	➤ <i>Năm Linh Mục, để tái khám phá Tình yêu của Thánh Tâm Chúa Kitô</i>	45
➤ <i>Cộng đoàn Cầu Ông Lãnh</i>	26	➤ <i>Năm bước để cầu nguyện tốt hơn</i>	46
➤ <i>Tin tức Nhà Thanh Hải</i>	27	➤ <i>Phương cách suy niệm của Thánh Phanxicô</i>	49
➤ <i>Tin Cư Thịnh</i>	27	➤ <i>Những người khách không quen (tiếp theo)</i>	52
➤ <i>Tin Cộng đoàn Pleiku</i>	28	➤ <i>Thánh Phanxicô, mẫu gương cho các linh mục</i>	54
➤ <i>Tin Cộng Đoàn Sông Bé</i>	30	Chuyện vui trong Tỉnh Dòng	57
➤ <i>Du Sinh: Khám phá quà tặng Tình yêu</i>	31	Thư mời Năm Thánh	58
		Các ngày ghi nhớ	60

Los Angeles, ngày 11 tháng 7 năm 2009

Kính gửi toàn thể anh chị em trong Đại Gia Đình Phan sinh Việt Nam

Anh chị em thân mến,

Xin Chúa ban bình an cho anh chị em!

Chúng ta bước sang tháng 7 của Năm Thánh. Trong tháng này, cộng đoàn anh em Du Sinh Đà Lạt sẽ thay mặt anh chị em chúng ta để cử hành cao điểm với lễ Thánh Tiến sĩ Bônaventura. Tôi xin hiệp thông với anh chị em Phan sinh tại cộng đoàn Du Sinh và miền Lâm Đồng, để xin ơn sống “sự thật trong bác ái” (Ep 4,15) và “bác ái trong sự thật” (Thông điệp của Đức giáo hoàng Bênêđictô XVI, ngày 29-6-2009). Tôi ước mong anh em chị em các nơi có thể về Du Sinh dịp này, để vừa có dịp sống tình hiệp thông huynh đệ Phan Sinh cách cụ thể hơn qua cuộc cử hành Năm Thánh, vừa có dịp thăm Nhà Tập mới xây.

Tôi đang ở trong thời gian đi thăm viếng và làm việc với Hội Bảo Trợ Ôn Gọi Phan Sinh (VFV), thăm viếng ba Tỉnh Dòng chị em Santa Barbara (California), Sacred Heart (Chicago) và Holy Name (Washington DC), một số Huynh đệ đoàn Phan Sinh và anh chị em Cựu Phan Sinh Hải ngoại (Hoa Kỳ). Tuy vào lúc này, chưa đến ngày gặp các anh HỮU TRÁCH của ba Tỉnh Dòng AEHM chị em kia, tôi đã gặp các Giám Tỉnh của họ nhân dịp tham dự Tổng Tu Nghị Assisi vừa rồi. Mỗi khi gặp nhau, chúng tôi đã chia sẻ với nhau những ưu tư, những hy vọng. Các anh ấy nồng nhiệt bày tỏ tâm tình hiệp thông huynh đệ với chúng ta, đồng thời sẵn sàng trao đổi tiếp với tôi về những phương án cộng tác và trợ giúp vào dịp tôi chính thức đến thăm họ.

Với Hội VFV cũng như với các anh chị em PSTT và CPS, tôi ước ao tăng cường mối dây liên đới chúng ta đã dệt được lâu nay. Xin anh chị em cầu nguyện cho tôi, để đi đến đâu, tôi có thể gieo niềm tin yêu gắn bó đến đó. Chắc chắn tình đồng hương vẫn là nền tảng liên kết chúng ta. Nhưng ở đây còn có lý tưởng sống của cha thánh Phanxicô như là mẫu số chung nâng đỡ và nuôi dưỡng sự cộng tác của chúng ta với nhau, cũng như gợi hứng để chúng ta có thêm sáng kiến mà sống đời sống Kitô Phan Sinh. Thiên nghĩ để được như vậy, trong dịp này, chúng ta có thể học với thánh Bônaventura một số điều như tuân giữ kỷ luật sống thuộc về bậc sống của chúng ta. Tôi nhớ tới một lời chia sẻ của anh Samuel Đình-Hòe khi tôi còn là một tiểu chủng sinh: “Thánh Phanxicô giống như một cục cao su!” Nếu hiểu theo nghĩa tích cực, đó là tinh thần sống của ngài luôn luôn phù hợp với tất cả mọi người. Nhưng điều không được phép làm là uốn nắn linh đạo của ngài theo bụng dạ của mình, rồi tuyên bố rằng đây là “linh đạo Phan Sinh”! Thánh Phanxicô không uốn nắn Tin Mừng theo lòng dạ mình, nhưng ngài uốn nắn lòng dạ ngài theo Tin Mừng; ngài biết thế nào là những đòi hỏi của Tin Mừng, ngài biết cái giá phải trả để sống sự nghèo khó và tình huynh đệ, cũng như để có được niềm vui Tin Mừng.

Một điều tôi rất xác tín, qua Tổng Tu Nghị Assisi, cũng như qua những ngày thăm viếng này, và bây giờ tôi muốn chia sẻ cho anh chị em, đó là chúng ta có thể hỗ trợ nhau về tinh thần cũng như vật chất, nhưng chúng ta không thể “ủy quyền” cho ai sống ơn gọi tín hữu, tu sĩ, linh mục, thay chúng ta. Mỗi người và mỗi nhóm phải đi từ hoàn cảnh thực tế mà xây dựng đời sống cá nhân và tập thể của mình, bằng những yếu tố thiết thực nhận được từ bối cảnh sống của mình. Chính niềm tin và tình yêu giúp chúng ta lấy ra được “điều cũ điều mới” trong di sản mà sống lý tưởng của chúng ta. Trong thực tế, những

điều làm cho chúng ta gần nhau thì nhiều và phong phú, trong khi những yếu tố có thể khiến chúng ta xa nhau thì vừa ít lại vừa không quan trọng.

Trong Năm Linh Mục đang trải ra, chúng ta có sứ mạng cầu nguyện cho tất cả các linh mục, đặc biệt cho các linh mục trong Tỉnh Dòng biết sống sâu sắc chức năng tư tế trên nền tảng là người anh em hèn mọn.

Một lần nữa, xin chúc mừng lễ bốn mạng của cộng đoàn Du Sinh và hiệp thông với anh em trong ngày cao điểm. Chúng ta cầu nguyện cho nhau.

Thân ái chào tất cả anh chị em trong cha thánh Phanxicô.

ts FX Vũ Phan Long, OFM
Giám Tỉnh

Bài giảng
của ĐHY José Saraiva Martins, C.M.F.

Đặc phái viên của ĐGH Bênêđictô XVI

Tại Tổng Tu Nghị

Dòng Anh Em Hèn Mọn

Átxidi, ngày 04. 6. 2009

Các Anh Em Hèn Mọn trong Dòng thân mến,
Xin Chúa ban bình an cho anh em!

Đây là một lời chào chúc rất thân thương đối với Phanxicô Átxidi, Đấng sáng lập Dòng của anh em. Một lời chào chúc mang hai hương vị: vừa là quà tặng của Đức Kitô Phục sinh, vừa là một lời loan báo vui mừng mà Phanxicô và các anh em tiên khởi của ngài đã rút ra được từ việc lắng nghe Tin Mừng nói tới việc truyền giáo, tại đây nơi Nguyễn đường Portiuncula, và sau đó anh em mang lời chào chúc này tới cho toàn thể thế giới trong suốt 800 năm qua.

Buổi cử hành Thánh Thể này diễn ra vào ngày mà trong Tu Nghị dịp Lễ CTTHX và thể theo ý Thánh Phanxicô muôn (L VIII), sẽ bầu chọn ra vị TPV của Hội Dòng. Chương X Luật Dòng của anh em nhắc chúng ta nhớ rằng: vị Phục Vụ được gọi là “người phục vụ và tôi tớ của anh em” và anh em buộc phải vâng phục anh ấy trong tinh thần đức tin, nhưng họ cũng được mời gọi cứ tin tưởng chạy đến với anh ấy, biết rằng họ sẽ được lắng nghe một cách huynh đệ. Trong cùng chương của Luật Dòng này, Phanxicô cũng nhắc chúng ta nhớ rằng: niềm mong ước lớn lao nhất của mỗi anh em là có được Thần

Khí Chúa và tác động thánh của Người, luôn cầu nguyện cùng Người với tâm hồn trong sạch và đi theo Người đến cùng trên con đường khiêm nhường và yêu mến.

Do đó, chúng ta ý thức cuộc cử hành này có tầm quan trọng đặc biệt đối với chúng ta, để mức lấy nước nơi dòng suối tuôn trào từ Thánh Thể, ngõ hầu cũng thực hiện hành vi bầu chọn vị Phục Vụ mang tính hình thức và chính thức này với ân sủng của Thánh Thần. Và tôi mời gọi anh em tin tưởng mức lấy nơi dòng suối hiệp lễ này, tinh thần phục vụ và lòng yêu mến để dâng hiến chính anh em, sao cho Thánh Thần có thể thâm nhập vào toàn bộ cuộc sống của anh em, trong mọi tương quan và mọi hoạt động của anh em trong Giáo hội và thế giới, trong các tương quan giữa anh em, với những người anh em gặp gỡ và trong các cơ cấu, trong các tương quan giữa Chính quyền với Hội Dòng và các Tỉnh Dòng, cũng như trong các Tỉnh Dòng và các huynh đệ đoàn của mỗi anh em.

Với lời kinh tươi đẹp và ý nghĩa mà Phanxicô đã gợi gắm cho toàn thể Hội Dòng, chúng ta cầu xin Chúa Cha, sao cho “*để nhờ ngọn lửa Thánh Thần thanh luyện, soi sáng và nung nấu tận tâm can, chúng con có thể bước theo vết chân Con Yêu dấu Chúa, là Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng con*” (T Td 51). Sự tập trung trong Thánh lễ tạ ơn Thánh Thần mà chúng ta đang cử hành phải làm cho chúng ta nói lên rằng “Lạy Chúa, nguyện Đấng Phù Trợ là Thánh Thần từ nơi Chúa ngự đến, xin làm cho tâm hồn chúng con tràn ngập ánh sáng dẫn chúng con tới sự thật trọn vẹn, như Con Chúa đã hứa “. Trong bài đọc I, Thánh Phaolô cũng nhắc chúng ta nhớ rằng: nếu một ai được Thiên Chúa chọn, thì người đó sẽ có thể chấp nhận sự chọn lựa đó dựa trên tác động huyền nhiệm và quyền năng của Chúa Thánh Thần. Và nếu sau này, người ấy được kêu gọi vui vẻ làm chứng cho lời Tin Mừng giữa những khó khăn và bách hại, thì người ấy chỉ có thể thực hiện được một khi để cho Thánh Thần linh hoạt bên trong người ấy.

Vậy, chúng ta hãy khấn nài quà tặng Thánh Thần để tâm hồn chúng ta được thanh luyện và soi sáng một cách sâu sa trong ngày này. Chúng

ta đừng để cho một động cơ nào khác, hơn là việc chọn lựa điều tốt đẹp cho Hội Dòng và một sự thôi thúc mới trong việc công bố Tin Mừng, theo ý hướng của Giáo hội, là bản chất của Đấng sáng lập Dòng của anh em khi thực thi những gì chúng ta làm. Chúng ta hãy khẩn nài quà tặng Thánh Thần, để Người hướng dẫn Tu Nghị biện phân, không chỉ trong hôm nay, nhưng còn trong mỗi hành vi mà Tu Nghị sẽ thực hiện. Chúng ta hãy khẩn nài quà tặng Thánh Thần để làm bùng cháy bên trong mỗi người anh em việc sống các chiều kích nền tảng ơn gọi của anh em, ngõ hầu thực hiện trong con người anh em việc đi theo Đức Giêsu Kitô với tính triệt để như Thánh phanxicô đã phân biệt, sự triệt để mà Giáo hội và thế giới vẫn còn kỳ vọng nơi anh em hôm nay.

Những lời Tin Mừng theo Thánh Mác-cô (12, 28b-34) phải làm cho chúng ta nghe được câu nói mà Chúa Giêsu đáp trả câu hỏi của ông Luật sĩ: *“Trong mọi điều răn, điều răn nào đứng đầu?”* “Câu trả lời tóm tắt một cách mạnh mẽ nền đạo đức Kitô giáo và việc thờ phượng Thiên Chúa trong cuộc sống mỗi người: *“Điều răn đứng đầu là: Nghe đây, hỡi Israel, Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất. Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực người. Điều răn thứ hai là: Người phải yêu người thân cận như chính mình. Chẳng có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó”*... là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ”.

Điều cốt tủy này trong Tin Mừng có ở đó trước mắt Tiều Tử thành Átxidi rõ ràng đến nỗi khi trầm tư đọc Kinh Lạy Cha, ngài đã thốt lên: *“Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời: Xin cho chúng con được yêu mến Cha hết lòng, nghĩa là luôn luôn nghĩ đến Cha hết linh hồn, nghĩa là quy hướng mọi nỗ lực của chúng con*

về Cha, tìm cách tôn vinh Cha trong mọi sự; hết sức lực, nghĩa là tận dụng tất cả nghị lực, các khả năng của linh hồn và thể xác, để phụng sự tình yêu của Cha mà thôi. Xin cho chúng con được yêu mến tha nhân như chính mình, nghĩa là hết sức giúp đỡ họ nhận biết tình yêu của Cha, vui mừng về những điều thiện hảo của họ cũng như của chính chúng con, thông cảm khi họ gặp khốn khó và không làm phiền bất cứ người nào” (KLC 5).

Đấng sáng lập của Anh em đã suy gẫm về giới răn tình yêu trong nhiều bản văn khác nữa. Trong Chương XXIII Luật không sắc chỉ, ngài suy niệm như thế với một sự thôi thúc chân thành: *“Hết thảy chúng ta hãy yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn, hết nghị lực, hết sức khỏe, hết ý nghĩ, hết mọi sức lực, với tất cả cố gắng, tất cả tình cảm, tất cả tâm can, tất cả lòng muốn và ý chí. Chính Người đã ban và đang ban cho tất cả chúng ta toàn thân xác, linh hồn và sự sống. Chính Người đã dựng nên, cứu chuộc và sẽ cứu độ chúng ta, chỉ vì Người là Đấng từ bi nhân hậu. Chúng ta là những kẻ bần cùng và khốn nạn, thói tha và hư hỏng, vô ơn và xấu xa, thế mà Người đã và vẫn còn ban cho chúng ta mọi điều tốt lành”* (Lksc XXIII, 8).

Trong những bản văn khác, đoạn liên quan tới tình yêu đối với người thân cận cũng bao gồm cả tình yêu đối với những kẻ thù nghịch của chúng ta, hầu như nhắc cho chúng ta nhớ rằng: kẻ được gọi là “kẻ thù” cũng là một con người được cứu chuộc nhờ quà tặng tình yêu của Đức Giêsu Kitô, và do đó, cũng là một người được đón nhận trong tư cách là một người anh em! Danh xưng đặc biệt của các anh là “Anh em” (Friars) cho thấy các anh gọi mọi người và tạo vật đều là “anh em” (brothers), không tùy thuộc thái độ mà những kẻ khác đối xử với các anh. Đây là một tiếng gọi cao cả, là một dấu chỉ và dụng cụ làm cho Chúa Kitô, Đấng hiện thân trong anh em chúng ta, hôm nay hiện diện là một người anh em của mọi người.

Cho phép tôi nhắc nhở anh em và nhấn mạnh rằng: đây là Tin Mừng mà anh em đã được kêu gọi sống và loan báo: Tin Mừng, trong đó Thiên Chúa rõ ràng là mối tình đầu tiên, vĩ đại nhất và si mê nhất đối với đời sống của anh em, Tin Mừng mà trong đó tình yêu đối với người thân cận làm cho anh em vui với người vui và đau khổ với người đau khổ, được tìm thấy nơi

nguồn tình yêu vô tận này. Đây là ơn gọi của anh em, đây là sứ vụ của anh em và đây cũng là chủ đề của Tổng Tu Nghị của anh em, trong đó anh em muốn tái khám phá niềm vui được làm người Anh Em Hèn Mọn, sống với tâm hồn quy hướng về Thiên Chúa và tự đặt mình tại trung tâm của toàn thể thế giới trong tư cách là những chứng nhân của Lời Chúa, rõ ràng là lời yêu thương được nhập thể và biểu lộ trong Đức Giêsu Kitô.

Anh em đang hiện diện ở tất cả mọi lục địa và giữa mọi nền văn hóa. Nếu anh em sống và làm chứng cho sự kiện Thiên Chúa của Đức Giêsu Kitô là Cha và là trung tâm của đời sống, của những mối quan tâm, những suy nghĩ, những ước vọng, những tình cảm, những chọn lựa và các hành động của anh em, nếu anh em đưa ra được bằng chứng chính tình yêu này mang lại ý nghĩa cho cuộc đời của anh em, anh em sẽ có thể mang tới một cảm thức về Thiên Chúa cho các nền văn hóa đã bị tục hóa, là những nền văn hóa không may đã bị tróc rễ khỏi nơi chúng đã được sinh ra; anh em sẽ có thể mang tới một cảm thức về một vị Thiên Chúa gần gũi với những nền văn hóa hoàn toàn giam giữ Thiên Chúa ở chân tường; anh em sẽ có thể mang tới một cảm thức về Thiên Chúa, Đấng là một nhân vị và là một tương quan tình yêu đối với những nền văn hóa nhận thức Thiên Chúa như một điều gì đó mơ hồ và không liên hệ gì tới con người.

Và nếu anh em có khả năng sống yêu thương người thân cận bằng cách chia sẻ cuộc sống của những người anh em gặp gỡ trên đường tại mọi nơi trên thế giới, bất cứ dân tộc nào, bất cứ dân tộc đó thuộc về nền văn hóa hoặc tôn giáo nào, thậm chí điều đó kéo theo hiểm nguy cho tính mạng, nếu anh em có khả năng sống yêu thương người thân cận ngay cả khi người thân cận chửi bới và thù oán với anh em, anh em sẽ trở nên những chứng nhân cho một nhân loại mới, mà Đức Giêsu Kitô đã trở nên người sinh ra đầu tiên của nhân loại mới đó bằng cách cho đi mạng sống Ngài, và chúng ta trở thành những thành phần tham dự vào nhân loại mới đó nhờ quà tặng của nước và Thánh Thần, được xác nhận một cách triệt để trong lời tuyên khấn Dòng của anh em là sống theo thể thức Thánh Phúc âm.

Anh em thân mến,

Chúng ta đang đứng tại một địa điểm có ý nghĩa đặc biệt trong cuộc đời của Thánh

Phanxicô. Đây là nơi ngài đã khám phá ra Phúc âm và sứ vụ của ngài, đây là nơi anh em gặp gỡ nhau trong Tu Nghị ngày lễ CTTHX, đây là nơi cảm nghiệm được sự tha thứ như cửa vào Thiên đàng, đây là nơi Tiều Tử đã băng qua một cách thánh thiện, nơi ngài đã kết thúc cuộc hiến thánh của ngài bằng cách tự ký thác hoàn toàn trong cánh tay của Cha trên trời, được “chị chết xác thịt” cầm tay dẫn đi.

Ước gì địa điểm này, vào dịp này, đối với mỗi người trong anh em cũng là một địa điểm cho một cuộc tái khám phá Phúc âm và sứ vụ, một địa điểm gặp gỡ huynh đệ và hòa giải, sẽ lên kế hoạch cho anh em hướng tới những cái không bao giờ qua đi, một địa điểm tại đó anh em tin tưởng ký thác đời sống của anh em trong tay Cha, là Đấng, cùng với Chúa Con và Thánh Thần, hằng sống, hiển trị và vinh quang muôn thuở muôn đời. Amen.

Bài giảng lễ bế mạc TTN 2009

Assisi, ngày 20. 06. 2009

Anh tân TPV. José D. Carballo

Anh em thân mến,

xin Chúa ban bình an cho anh em!

Nhờ hồng ân Chúa, chúng ta đã kết thúc TTN lần thứ 187. Chúng ta đã quy tụ lại với nhau nơi đây trong 4 tuần lễ, tại Portiuncula, nơi 800 năm về trước, cuộc mạo hiểm Phan sinh vĩ đại đã bắt đầu dưới cái nhìn từ mẫu của Đức Maria, Đức Bà Các Thiên Thần. Đó là những ngày được sống trong tâm tình cầu nguyện cao độ, chúng ta khấn cầu Chúa Phục Sinh và Thánh Thần của Người hiện diện giữa chúng ta. Đó là những ngày gặp gỡ huynh đệ đầy tràn niềm vui, cho phép chúng ta hôn chào các anh em thuộc các chủng tộc và các nền văn hóa khác biệt, đại diện cho mọi lục địa và hơn 110 quốc gia.

Trong sự đa dạng là đặc tính của chúng ta, chúng ta nhận ra *tin mừng về một vị Thiên Chúa từng làm phát sinh hoa trái*. Đó là những ngày chìm sâu trong suy tư, cho phép chúng ta dừng chân trong cuộc hành trình của chúng ta – *moratorium* – để nhìn thấy chúng ta đang ở đâu và nơi chúng ta muốn và phải đi tới là ở đâu. Đó là những ngày lên kế hoạch cho tương lai, cho phép chúng ta nhìn về tương lai với niềm hy vọng. Làm sao chúng ta không thể nghĩ tới lễ Ngũ Tuần đầu tiên, thấy cảnh các môn đệ tụ họp lại với nhau quanh Đức Maria trong căn nhà nhỏ, “chờ đợi” Thánh Thần ngự đến? Làm sao chúng ta không thể nghĩ tới một lễ Ngũ Tuần mới đối với Hội Dòng chúng ta, năm nay cử hành 800 năm ngày thành lập? Làm sao chúng ta không thể nghĩ tới các Tu Nghị đầu tiên của Hội Dòng, trong đó mọi người kể lại đời sống và sứ vụ của những anh em có liên hệ? Do đó, chúng ta biến những lời trong thánh vịnh đáp ca thành những lời của chúng ta: *Tôi nhảy mừng trong Chúa, Đấng Cứu Độ tôi* và cùng lúc, tâm hồn tràn đầy niềm vui, chúng ta tuyên xưng: *Chúa đã mặc cho chúng tôi áo choàng ơn cứu độ*.

Trong những ngày này, chúng ta nhìn vào quá khứ và hiện tại của chúng ta, tưởng nhớ *lại ân sủng nguồn cội*. Qua sự thánh thiện và lòng hân hoan trung tín của nhiều anh em hôm qua và hôm nay, với tâm hồn trào tràn niềm vui, chúng ta nói với Chúa Tối cao, *Quyền năng và tốt lành: Lạy Chúa con, nguyện Chúa được ca ngợi vì quà tặng là các anh em chúng con*. Cái nhìn tích cực và tạ ơn của chúng ta về quá khứ và hiện tại không ngăn cản chúng ta nhìn thấy những bóng mờ và những bất trung, sự mệt mỏi và những điều bình thường mỗi ngày vẫn đồng hành trong cuộc hành trình của chúng ta. Do đó, đang khi xin ơn tha thứ, với một sự dẫn thân mới, chúng ta tiếp tục được mời gọi sinh ra một lần nữa (Ga 3, 3), để trong tư cách cá nhân và cơ cấu, nhận lấy Phúc âm như thể thức sống của chúng ta, mà không mở đường cho cơn cám dỗ thường hằng là thuần hóa những đòi hỏi triệt để nhất của Phúc âm, để thích nghi chúng vào một kiểu sống thoải mái.

Giờ đây Tu Nghị đã kết thúc, hiện tại / tương lai đang được bày ra trước chúng ta như một thời gian của Thánh Thần. Và chúng ta tự hỏi: *Thưa anh em, chúng tôi phải làm gì?* (Cv 2, 37).

Trong những ngày Tu Nghị này, Chúa đã nói bằng ngàn cách: *Anh em hãy đi và giảng dạy Phúc âm cho mọi dân tộc* (Mt 28, 19-20) và làm cho Người hiện diện ở giữa chúng ta, thôi thúc chúng ta *ra đi và loan báo cho các anh em của Thầy rằng họ phải đến Galilê, vì họ sẽ được gặp Thầy ở đó* (Mt 28, 10). Từ bức họa Đức Kitô tại Nguyễn đường San Damianô, Chúa nói với chúng ta như Người đã nói với Phanxicô: *Hãy đi sửa lại Giáo hội của Ta*. Chúa Phục Sinh chờ đợi chúng ta tại *tu viện bao la là thế giới*, là nơi nhân loại sống, gặp gỡ nhau trong sự đa dạng, nơi nhân loại đau khô, lao động và hy vọng. Một lần nữa Đấng Phục Sinh nói với chúng ta: *Đừng giữ Thầy lại* (cf. Ga 20, 17). Thân phận của chúng ta là trở nên những chứng nhân cho Đấng Phục Sinh *tại Galilê nơi các quốc gia* (Is 8, 23), giữa các dân tộc, *inter gentes*, tại bất cứ xứ sở hoặc quốc gia nào, *cho những kẻ ở xa cũng như ở gần* (Ep 2, 17). Bất cứ ai đã gặp được Đức Kitô Phục Sinh không thể làm gì khác hơn là loan báo Người, như Maria Mađalêna (cf. Mc 16, 10). Bất cứ ai đã tìm gặp được viên ngọc quý không thể không thông truyền một niềm cố như thế cho những người mà anh / chị gặp trên đường đi (cf. Mt 13, 46). Đức Kitô là “*viên ngọc*” của chúng ta, chúng ta không thể “*giữ viên ngọc*” cho chúng ta. Anh em hãy đi, hãy đi tới toàn thể thế giới. Sứ vụ Phúc âm hoá không chỉ là một hoạt động khác đối với chúng ta, nhưng là định nghĩa về chúng ta, thật vậy, chúng ta là *những Nhà truyền giáo tại trung tâm thế giới, trong tư cách là những anh em và những người hèn mọn, với tâm hồn quy hướng về Chúa*.

Chúng ta ý thức rất rõ sứ vụ đang chờ đợi chúng ta thực gian khổ. Mảnh đất nơi chúng ta gieo hạt giống Phúc âm, là tâm hồn nhân loại, thì đầy những chướng ngại vật, như dụ ngôn người gieo giống nhắc chúng ta nhớ lại (cf. Mt

13, 3). Nhưng chúng ta cũng ý thức rằng sức mạnh nảy mầm của hạt giống Lời Chúa không suy giảm. Chúng ta đang sống trong một thời đại khủng hoảng, đối với một số người, điều đó có thể ám chỉ một sự đe dọa sinh tử, nhưng đối với những kẻ khác lại là một thử thách cho niềm tin vào Chúa của lịch sử và vào sự hiện diện chắc chắn của Người. Thời gian, định mệnh cuộc sống của chúng ta, thì tế nhị và có tính quyết định. Nhưng chúng ta ý thức rằng đây là thời gian của Thiên Chúa và như thế, nó mạc khải những vận hội mới, thanh tẩy, đánh thức những sức mạnh tiềm tàng, tỏ lộ những dấu chỉ của tương lai và của sự sống lại. Tuy nhiên, chúng ta không khéo léo. Người gieo giống, là mỗi người trong chúng ta, phải biết rõ thửa ruộng gieo, biết các yếu tố tích cực của nó và đánh giá một cách rõ ràng các chướng ngại vật (cf. Mt 13, 18-23). Chúng ta cần biết rõ tâm hồn của những người chúng ta đến với họ, cách họ suy nghĩ và hoàn cảnh họ đang sống. Cần thiết phải có một thái độ biện phân thường xuyên, quan sát mọi sự và nắm bắt điều gì là tốt (cf. 1Thêx 5, 21). Cần thiết cũng phải sống tiếp xúc gần gũi với mọi người nam người nữ, những người đồng thời với chúng ta. Chúng ta là và phải tiếp tục là *anh em của mọi người*. Với mọi người, đặc biệt với những người nghèo nhất, chúng ta được kêu gọi thấy mình là *những kẻ đi ăn mày ý nghĩa*, làm cho những gì họ tìm kiếm trở thành sự tìm kiếm của chúng ta, để cho chúng ta bị chất vấn bởi nhiều tình trạng tiêu cực trong bối cảnh chúng ta đang sống.

Cũng cần phải được chuẩn bị tốt về phương diện trí thức để cẩn thận đọc ra được những dấu chỉ của thời đại, của các nơi chốn và bằng cách đó, có thể đưa ra cho họ một câu trả lời mang tính Phúc âm. Về phía chúng ta, câu trả lời này bao gồm *việc phác họa và thực hiện những dự phóng phúc âm hóa mới trước những hoàn cảnh hiện tại*

(VC 73). Đây là trách nhiệm lớn lao của chúng ta trong lúc này. Thế giới kỳ vọng nơi chúng ta và họ có quyền kỳ vọng như thế, nơi những người con của Phanxicô thành Át-xi-di làm việc trong tư cách là những khí cụ của hòa bình và hòa giải trong một xã hội đậm dáu bạo lực và chia rẽ, cũng như cho sự toàn vẹn của tạo thành đang bị đe dọa một cách nghiêm trọng. Thế giới kỳ vọng nơi chúng ta và họ có quyền kỳ vọng như thế, nơi những người con của Tiểu tử Thanh Bần, trở nên những người khuyến khích cuộc đối thoại giữa các nền văn hóa, các thể hệ, các tôn giáo và các luồng tư tưởng, để thăng tiến sự hiểu biết và sự nhìn nhận lẫn nhau và tìm kiếm con đường thiết lập một thế giới được kiến tạo với tình anh em trên những sự khác biệt phong phú và lành mạnh của mình. Thế giới kỳ vọng nơi chúng ta và họ có quyền kỳ vọng như thế, nơi những Anh Em Hèn Mọn, trở nên hèn mọn giữa những kẻ hèn mọn và liên đới với mọi người, trở nên những người lao công, để làm cho nền kinh tế thị trường có thể vượt qua và trở thành một nền kinh tế của sự liên đới tạo nên mạng lưới truyền thông, giúp ích cho sự liên thuộc lẫn nhau về của cải và tài nguyên, trong viễn ảnh hướng tới một cuộc sống xứng đáng cho mọi người. Sứ vụ phúc âm hóa của chúng ta bao gồm tất cả điều này, kể cả việc chúng ta ra đi đến bất cứ nơi đâu chưa đến được, việc mở ra những dự phóng truyền giáo mới để cộng tác với Giáo hội trong việc thiết lập Vương quốc của Thiên Chúa; đơn giản lúc này qua sự hiện diện đơn độc thanh lặng nhưng luôn hiệu quả và trong việc thiết lập Dòng bất cứ nơi nào có thể được. Sứ vụ phúc âm hóa mà chúng ta đã suy tư trong suốt Tu Nghị dịp lễ CTTHX năm 2009 này, đi ngang qua tất cả điều này. *Sự trung tín sáng tạo và vui tươi* mà chúng ta được kêu gọi làm chứng trong thời đại tế nhị và khó khăn này (cf. VC 73), không loại trừ những căng thẳng và thử thách, nhưng cũng đầy những khả năng lớn lao (cf. VC 13), đi ngang qua tất cả điều này. Tất cả điều này thực cần thiết, nếu chúng ta muốn làm cho sự thánh thiện của Phanxicô (cf. VC 37) và của nhiều anh em đi trước chúng ta trong suốt 800 năm hành trình của huynh đệ đoàn chúng ta lại được sinh hoa kết trái, với sự táo bạo và sáng tạo.

Trong Tu Nghị, chúng ta nhận thấy mình được kêu gọi một cách mãnh liệt tiến tới một cuộc đổi mới sâu sa, để trung thành với *ân sủng nguồn cội của chúng ta*, nhưng chúng ta cũng biết rất rõ để đảm bảo cho một sự đổi mới như thế, hệ tại việc luôn tìm kiếm làm đúng hoàn

toàn theo như ý Chúa (cf. VC 37). Chỉ người ấy mới có thể duy trì sự tươi mát thường hằng và sự tính xác thực của nguồn cội chúng ta và cùng lúc, lan truyền sự can đảm của tính táo bạo và sáng tạo để đáp ứng các dấu chỉ của thời đại (SAFC 20). Chỉ bằng cách tìm lại *mối tình đầu của chúng ta*, chúng ta sẽ trở nên mạnh mẽ và táo bạo, vì chỉ có tình yêu đó mới có thể cho chúng ta sự can đảm và dạn dĩ trong thời đại như thời đại của chúng ta đây. Đoạn, từ đó, tiếng gọi cấp bách mà Tin Mừng gởi đến cho chúng ta và thân phận chúng ta trong tư cách là *những môn đệ và những nhà truyền giáo* sẽ là hướng tới một con tim được biến đổi sâu sa và một sự thường xuyên quay về với Chúa. Chúng ta không thể quên rằng: chính Thiên Chúa là Đấng làm cho mảnh đất của sứ vụ phúc âm hóa sinh hoa kết trái và trở nên phì nhiêu. Chính Người và chỉ có Người, là Đấng làm cho hạt giống lớn lên (cf. Mc 4, 27). Trên hết, Phúc âm hoá là công việc của *quyền lực từ trên cao*. Trong Căn nhà nhỏ, các môn đệ đã nhận lấy Thánh Thần. Chính Người, trong ngày lễ Ngũ Tuần, đã ban cho Phêrô sức mạnh để công bố Tin Mừng. Cùng một cách như thế, bất cứ ai muốn loan báo Tin Mừng một cách mạnh mẽ trên nẻo đường Galilê nơi các quốc gia đều phải hiện diện trong Căn nhà nhỏ, với Đức Maria, và đón nhận lấy Thánh Thần. Thánh Thần là Đấng duy nhất có thể làm lay chuyển tâm hồn và đôi chân chúng ta, để đi tới tận cùng trái đất và ở đó, trong những hoàn cảnh khác biệt nhất và trái nghịch hiện nay, rao giảng Đức Giêsu Kitô trong tư cách là Tin Mừng của *Chúa Cha đầy lòng thương xót* cho nhân loại. Thánh Thần là Đấng duy nhất có thể cởi mở tâm hồn những người nam người nữ trong thời đại chúng ta, để đón nhận Tin Mừng được loan báo. Chính quyền lực Thánh thần sẽ làm cho chúng ta được thực sự tự do. Đàng khác, chỉ có anh / chị là người như Đức Maria, để cho Lời ở lại trong mình, thì mới sẽ có thể thông truyền Lời cho kẻ khác (cf. Lc 1, 39-44). Chỉ có anh / chị là người như Phanxicô, để cho Tin Mừng tìm lại mình, thì mới sẽ có thể trở thành *một cuốn Tin Mừng sống động*.

Lạy Đức Maria, Trinh Nữ chăm chú lắng nghe, từ nơi Chúa, xin Mẹ hãy mang tới cho chúng con khả năng giữ được màu nhiệm về Thiên Chúa và về nhân loại trong trái tim chúng con.

Lạy Đức Maria, là kẻ tin mở lòng ra với Thánh Thần, từ nơi Chúa, xin Mẹ hãy mang tới cho chúng con một sự ngoan ngùy vô điều kiện trước những điều Thánh Thần linh ứng.

Lạy Đức Maria, là người phúc âm hóa đầu tiên, từ nơi Chúa, xin Mẹ hãy mang tới cho chúng con sự táo bạo đem Tin Mừng đến cho những người đồng thời với chúng con.

Lạy Đức Maria, người phụ nữ phục vụ, từ nơi Chúa, xin Mẹ hãy mang tới cho chúng con khả năng phục vụ Tin Mừng và người nghèo là những địa chỉ ưu tiên của Tin Mừng.

Lạy Đức Maria, người được chúc phúc giữa các người nữ, từ nơi Chúa, xin Mẹ hãy mang tới cho chúng con hồng ân biết cách luôn luôn ở bên cạnh bất cứ ai đang cần tới chúng con.

Lạy Đức Maria, người tớ nữ làng Nagiarét, từ nơi Chúa, xin Mẹ hãy mang tới cho chúng con sự can đảm để luôn biết thưa Xin Vâng, bây giờ và trong giờ lâm tử. Amen.

22. 06. 2009

Cuộc họp báo kết thúc TTN

“Những người làm chứng Quà tặng Phúc âm”

Cuộc họp báo kết thúc Tổng Tu Nghị lần thứ 187 của Anh Em Hèn Mọn đã diễn ra vào ngày 22 tháng 06 tại Nhà Trung ương Dòng tại Rôma.

Hiện diện trong cuộc họp báo lần này có Anh José Rodriguez Carballo, người được tái bầu chọn làm TPV Dòng, Anh Michael Anthony Perry Phó TPV vừa mới được bầu chọn và Anh Mirko Antonio Sellitto, người chịu trách nhiệm về công việc văn phòng báo chí của Tu Nghị.

Một lần nữa, Anh José Rodriguez Carballo muốn nhấn mạnh tới yếu tính truyền giáo của

Dòng AEHM, bằng cách nhận định rằng: sứ vụ truyền giáo phát sinh từ kinh nghiệm đức tin và đã được sống trong tư cách là những người anh em và “những kẻ hèn mọn” (nghĩa là trở nên người bé mọn giữa những kẻ bé mọn); sau đó, sứ vụ đã trở thành một sứ điệp Tin Mừng được ban phát cho thế giới, đáp lại những sự khao khát tìm kiếm ý nghĩa, hy vọng và hòa bình.

Hai khía cạnh trong sứ vụ Phan sinh là: hội nhập vào các dân tộc và đến với muôn dân.

Điểm nổi bật trong Sứ vụ hội nhập vào các dân tộc là hiện diện giữa dân chúng, sống chan hòa với họ và hiểu biết các nhu cầu và những phức tạp của họ; Điều đó liên quan tới việc hội nhập văn hóa, làm sao để rao giảng Tin Mừng bằng ngôn ngữ của họ, đang khi vẫn kính trọng các nền văn hóa và các truyền thống tại địa phương.

Để thực hiện loại sứ vụ này, Anh Carballo nhận định rằng: cần phải biết cách đọc ra những dấu chỉ của thời đại. Thực vậy, Tổng Tu Nghị đã định nghĩa các dấu chỉ này như là “tiếng Chúa Thánh Thần nói, qua đó đòi hỏi anh em phải đưa ra một câu trả lời thích hợp”. Các dấu chỉ như thế được minh xác trong xã hội hôm nay qua tính liên văn hóa, sự yêu sách về nhân quyền, cơn khủng hoảng kinh tế toàn cầu, sự tàn phá về sinh thái đang diễn ra tại nhiều phần đất trên hành tinh và làn sóng di dân ồ ạt.

Mặt khác, sứ vụ đến với muôn dân liên quan tới việc làm chứng cho đức tin của mình và công bố đức tin cho những người không biết. Do vậy, để tăng cường thêm sự hiện diện của đức tin tại cả vùng Thánh Địa lẫn tại Morocco, Tổng Tu Nghị đã quyết định đưa ra những dự phóng truyền giáo mới. Chẳng hạn, tại Âu Châu, mục tiêu là đưa tới một cuộc tái loan báo Tin Mừng, sao cho Tin Mừng có thể lại được tái khám phá trong một nền văn hóa bị trần tục hóa một cách sâu sa. Tại vùng Amazonia, Dòng tìm cách củng cố sự hiện diện của Dòng tại đó từ thế kỷ thứ XVI, trong khi cần thận chú ý tới những vấn đề đang nảy sinh do các mối nguy đang gây tác động nghiêm trọng tới hệ thống sinh thái. Các sự hiện diện mới đã được thiết lập giữa năm 2009 – 2015 nơi một số khu vực thuộc cựu Liên Bang Xô Viết, Lào, Cam Bốt và nơi các quốc gia Châu Phi tại Xênegal, Camêrun và Gana.

Trong hết mọi trường hợp này, anh em cam kết có mặt tại tiền đồn ở những nơi đang bị rung

chuyển bởi nạn bạo lực và sự đói nghèo thê thảm. Các cộng đoàn Phan sinh cam kết trở nên “những nhịp cầu” giữa các nền văn hóa và các tôn giáo, để thành những sứ giả cho hòa bình và hòa giải.

152 đại biểu hiện diện tại Tu Nghị cũng cổ vũ các suy tư liên quan tới hai lãnh vực này (nghĩa là sứ vụ inter gentes và ad gentes). Mục đích là để hiểu rõ hơn tình trạng hiện nay của Dòng và cùng lúc về dự phóng hướng tới tương lai.

Anh Michael Anthony Perry đã nói tới việc dẫn thân của Dòng vì Công lý, Hòa Bình và sự Toàn vẹn của Tạo thành. Trong bài trình bày của mình, Anh nói về bản báo cáo mới đây của Cơ Quan Lương Nông Liên Hiệp Quốc, trong đó nhận định hơn một tỷ người trên thế giới đang đau khổ vì nạn đói và suy dinh dưỡng, 1/6 trong số họ là các trẻ em.

Sau khi đề cập tới sứ điệp Tu Nghị đã gửi cho các vị Bộ Trưởng nhóm G8 vào ngày 12 tháng 06, Anh Michael cũng nêu bật lời cam kết nghiêm chỉnh của anh em Phan sinh đối với những người nghèo và dễ bị tổn thương nhất, các nạn nhân bệnh Aids, các chương trình chữa trị chấn thương, việc thành lập những công xưởng quy mô nhỏ cho phụ nữ, thiếu nữ và những nhóm người dễ bị tổn thương khác, vươn tới những người nghèo và những người bị gạt ra bên lề đang sống trong cái gọi là “thế giới phát triển”. Anh em Phan sinh cũng cam kết cổ vũ hòa bình và hòa giải tại Châu Phi, Trung Đông, Đông Nam Á, tại Châu Mỹ La Tinh và cả ở Bắc Mỹ và Châu Âu.

Anh nói: nhờ văn phòng Công lý, Hòa bình và sự Toàn vẹn của Tạo thành hiện diện tại Rôma và tại nhiều nơi trên thế giới, anh em tìm cách “sống với những người đang đau khổ và không xa cách họ”. Tương tự như thế, tổ chức Phan sinh Quốc tế tại Liên Hiệp Quốc – bao gồm mọi chi nhánh thuộc phong trào Phan sinh khắp thế

giới – họ tìm cách đại diện cho hơn 800. 000 tiếng nói của các tu sĩ và giáo dân. Do đó, nhờ đồng đạo các tổ chức, Anh Em Hèn Mọn làm việc với cộng đồng Quốc tế và với các cơ sở tại địa phương, để cổ võ các hệ thống kinh tế, chính trị, văn hóa và xã hội đáp ứng lại những nhu cầu của các dân tộc, và góp phần vào nền hòa bình thế giới và quan tâm nhiều hơn tới môi trường.

Khi trả lời cho các câu hỏi của các phóng viên, Anh Jose R. Carballo and Anh Michael Perry cũng nhấn mạnh tới cuộc đối thoại bắt nguồn từ những thế kỷ xa xưa với Hội giáo, có đặc điểm là không thông qua những cuộc thảo luận mang tính lý thuyết, nhưng qua việc cùng sống chung và cộng tác với nhau, đặc biệt bằng cách thăng tiến giai cấp yếu hơn, thấp kém hơn trong xã hội.

Điều này đã nhẹ nhàng đưa đến chủ đề liên hệ tới mối quan hệ giữa anh em với những người Do Thái. Anh Carballo đã giải thích trong thực tế mối quan hệ này còn mới mẻ hơn biết bao so với mối quan hệ với người Hội giáo. Tại Giêrusalem, chẳng hạn, qua việc có một giáo xứ được thiết lập từ những người Do Thái trở lại

Đạo Công giáo, cộng đoàn Phan sinh tìm cách đề xướng một cuộc đối thoại bền bỉ hơn với “các vị tổ phụ của chúng ta trong đức tin “. Vì thế, hôm nay có nhiều người Do Thái trở lại đạo ở trong Dòng chúng ta.

Một lần nữa, bằng cách nhắc lại sứ điệp được gởi tới nhóm G8, Anh Michael Perry đã nhấn mạnh việc Anh Em Hèn Mọn đã theo dõi một cách sâu sát là như thế nào đến cuộc gặp gỡ của họ - cuộc gặp gỡ sẽ được kết thúc cùng với cuộc gặp mặt lần tới của nhóm G8 tại Aquila, nước Ý. Bằng cách đó, họ tìm kiếm những giải pháp đích thực cho các vấn đề đã được đề đạt trong lá thư. Hơn nữa, Anh TPV còn cho phóng viên biết tới một lá thư ngõ mà Anh sẽ gởi tới cho ông TTK Liên Hiệp Quốc nhân danh tình hình tại Sri Lanka, yêu cầu họ can thiệp và kéo dân chúng tại địa phương ra khỏi những điều kiện phi nhân hiện nay.

Anh Mirko Sellitto cảm ơn báo chí đã đưa Tổng Tu Nghị đến cho mọi người biết. Những tin tức về công việc đã được thực hiện tại Atxidi được vang vọng khắp nơi, điều đó làm cho quà tặng Phúc âm được trải dài tới nhiều phần đất trên thế giới.

Cuối cuộc họp báo, Anh TPV đã tặng cho tất cả những người hiện diện một đĩa DVD với nhan đề là “Omnes voncentur fraters minores “, nhân dịp kỷ niệm 800 năm Dòng Phan sinh. Đĩa DVD này làm cho nguồn cội đoàn sủng càng trở nên đáng nhớ hơn và cho thấy 15. 000 Anh Em Hèn Mọn đã thực hiện các hoạt động mục vụ, truyền giáo và bác ái như là thế nào tại 110 quốc gia trên thế giới.

CAPITULUM GENERALE OFM

Portiunculæ (S. Mariæ Angelorum) 24.V.2009 - 20.VI.2009

GENERAL CHAPTER - CAPITULO GENERALE - CAPÍTULO GENERAL

Verbum Domini nuntiantes in universo mundo

Nhật ký Tổng Tu Nghị 2009

Sứ điệp Dòng Anh Em Hèn Mọn gởi tới các vị Bộ trưởng Tài chính nhóm G8

Ngày 12. 06. 2009

Các Anh Em Hèn Mọn, những người luôn ở tuyến đầu trong cuộc chiến vì công lý, hòa bình và tình liên đới, đã trao một sứ điệp tới tay các vị Bộ trưởng Tài chính thuộc nhóm G8 đang gặp nhau tại Lecce vào ngày 12 và 13 tháng 6.

Dòng AEHM hiện diện khắp 5 châu, tại 113 Quốc gia và với 15.000 thành viên, đã luôn luôn kề vai sát cánh với những người đang đau khổ vì các cuộc xung đột, vì nhiều kiểu khai thác bóc lột và những sự bất công do những xã hội khác nhau về hệ thống cơ cấu kinh tế đã gây ra.

Bản văn, đã được Đại Hội gồm 152 đại diện anh em Phan sinh đang gặp nhau tại Nguyễn đường Đức Bà Các Thiên Thần ở Át-xi-di để cử hành TTN lần thứ 187 thảo luận một cách xuyên suốt, đề nghị những đường hướng cụ thể để xây dựng công ích và cổ võ cho những chọn lựa trong lãnh vực kinh tế và sản xuất nhằm tôn trọng tạo thành.

Như được khẳng định trong lá thư, các anh em Phan sinh hiểu biết các vấn đề và lo lắng về môi trường xã hội, khi anh em sống tiếp xúc chặt chẽ với các dân tộc khắp nơi trên thế giới và “chia sẻ một cách trực tiếp và cụ thể đời sống của các dân tộc ấy”. Do đó, anh em có thể làm chứng về “sự thiếu nhìn nhận một cách đầy đủ những quyền lợi không thể khoan nhượng của con người trên tầm mức kinh tế, xã hội, văn hóa, dân sự và chính trị, mà trong đó là quyền được sống ở mọi giai đoạn phát triển của sự sống, quyền tự do dưới nhiều hình thức, quyền lao động và học tập, các quyền của giới nữ và trẻ em, mà không được làm ngơ trước những vấn đề gai góc hiện thời về tình trạng thất

nghiệp và việc thiếu sự hỗ trợ cho các gia đình đang gặp khó khăn”.

Trong linh đạo của Thánh Phanxicô và các anh em của ngài, nhân loại và tạo thành mang dấu ấn của Thiên Chúa, Đấng Tạo Hóa và là Cha, và phản ánh tình yêu và sự quan phòng của Người. Do đó, tại trung tâm các lời đề nghị được gởi tới cho các vị Bộ trưởng nhóm G8, có một sự lưu ý sâu sa tới hai thực tại này; những chọn lựa chính trị, kinh tế và môi trường phải xoay quanh hai thực tại đó.

Lá thư đã được các Anh Michael Anthony Perry Phó TPV, Vicente Felipe Tapia TCV và Roberto Ferrari, Giám tỉnh TD Lombardy trao cho Hội Đồng Chủ tịch Chính phủ Ý.

Assisi, ngày 15. 06. 2009

Các thành viên Tu Nghị được nghỉ trong 2 ngày thứ bảy 13 và Chúa Nhật 14/6. Hôm qua, một nhóm đã đi hành hương La Verna, nơi Cha Thánh Phanxicô được nhận Năm Dấu thánh (ngày 17. 09. 1224). Anh em đã được các anh em trong Tỉnh Dòng Tuscany đón tiếp và đã tham dự cuộc rước trong ngày do Anh TPV dẫn đầu.

Như thường lệ, cuộc họp buổi sáng vào thứ hai được dành cho việc “lắng nghe và suy niệm”. Anh Sebastian Unsner đề nghị suy tư về chương XVI trong Luật Dòng “Những ai đến sống giữa người Hồi giáo và dân ngoại “. Khởi đi từ kinh nghiệm cá nhân trong tư cách là một nhà truyền giáo tại Malawi (Châu Phi), anh nhấn mạnh tới việc Chúa sai các môn đệ ra đi như “chiến giữa bầy sói”. Việc phải được chuẩn bị đối mặt với những khó khăn là nền tảng để mình có thể vui vẻ làm chứng.

Anh Pierbattista Pizzaballa, Giám hạt Hạt Dòng Thánh Địa, đã nói về kinh nghiệm nhân bản, huynh đệ và mục vụ của bản thân, khi anh đang sống tại nơi gọi là viên ngọc trong sứ vụ truyền giáo của chúng ta.

Vào lúc 11g 00, Anh Johannes Baptist Freyer, Hiệu trưởng Đại học Antonianum tại Rôma, đã nói về tình hình hiện nay tại trung tâm học vấn quan trọng này của anh em Phan sinh.

Bản phác thảo Tài liệu Chung kết của Tu Nghị 2009 được trình bày tại cuộc họp thứ nhất vào buổi chiều. Trong cuộc họp thứ hai là tiến hành việc bỏ phiếu đối với các đề nghị điều chỉnh trong Tổng Nội Quy.

Sau cơm tối, Anh Alessandro Caspoli, Phụ trách Trường thánh Antôn tại Bologna, cùng với các đồng nghiệp của anh, đã giới thiệu DVD “Omnes Vocentur Fratres Minores” (Tất cả được gọi là Anh Em Hèn Mọn). Bộ đĩa tài liệu là kết quả của một quá trình làm việc lâu dài, để cử hành việc kỷ niệm tinh thần đã linh hoạt các anh em Phan sinh trong suốt 800 năm kể từ khi thành lập Dòng. Qua DVD này, người ta có thể đánh giá được những cảnh tượng tươi đẹp và thú vị tại những Đền thánh Phan sinh và tại nhiều địa điểm khác nữa, là những nơi mà hôm nay anh em vẫn hiện diện để làm chứng và thi hành sứ vụ.

Sự hiện diện của nhóm “Piccolo Coro Mariele Ventre” thuộc Trường Antonio Bologna cũng được đánh giá rất cao. “Ca đoàn này được nhiều người biết tới qua bài hát Lo Zecchino d’oro” trong dịp Đại hội ca nhạc thiếu nhi quốc tế. Dưới sự điều khiển của Sabrina Simoni, ca đoàn đã hát chính dòng nhạc trong bộ phim “Huân Ngôn XXVII – Đâu có tình yêu thương”, cùng với các bài hát sẵn có khác của ca đoàn.

Assisi, ngày 16. 06. 2009

Ngày cuối cùng của Tu Nghị đang tới gần! Những ngày còn lại sẽ được dành cho việc bỏ phiếu các đề nghị, liên quan tới Tổng Nội Quy và cả những đề nghị đã được các ủy ban chuyên đề chuẩn bị. Thực vậy, các phiên họp buổi sáng và phiên họp thứ nhứt vào buổi chiều đều hoàn toàn dành để làm việc đó.

Vào lúc 06 giờ 00 chiều, các đại biểu Tu Nghị đã tới Đại Thánh đường Thánh Clara tại Át-xi-di. Chị Chiara Damiano, Mẹ bề trên Đan viện và cộng đoàn các Chị em Clara đã tiếp đón anh em.

Buổi cử hành tại Đan viện các Chị em Clara do Anh Michael Anthony Perry chủ sự, như vậy Anh Phó TPV mới được bầu chọn đã diễn tả sự

hiệp nhất thiêng liêng và đoàn sủng giữa Dòng Nhất và Dòng Nhi Phan sinh.

Trong phần đầu buổi cử hành, Chị Maria Daniela Rolleri, một trong các Chị em Clara thanh bản, đã trình bày một bài suy tư về việc biện phân. Chị nhấn mạnh làm thế nào để cho lời khẩn cầu Thánh Phanxicô và Thánh Clara vì các ngài thường xuyên tìm kiếm Thiên Chúa, cũng sẽ được thực hiện nơi anh em và chị em như những quà tặng của Thiên Chúa ban cho các ngài. Vì lý do đó, “việc biện phân là một trong những giây phút cao điểm trong một cộng đoàn đã được thánh hiến, nơi mà sự tập trung vào Thiên Chúa là tốt cùng sự tìm kiếm của mọi người cũng như trách nhiệm và sự đóng góp của mỗi người cho cuộc hành trình của mọi người hướng tới Chân Lý, được hiện lộ một cách đặc biệt ... một cộng đoàn không thể ở mãi trong tình trạng biện phân. Sau thời gian biện phân là thời gian để vâng phục ... Trong cả hai khoảng thời gian đó đều cần phải sống trong tinh thần vâng phục”.

Trong phần hai của buổi cử hành, Anh Michael đã chú giải chương XVI Luật Dòng, đặc biệt nói tới Tin Mừng về sự Gặp gỡ. Chúng ta nhớ lại một trong những ý nghĩa nền tảng của “tin mừng “trong chương 3 Phúc âm theo Thánh Gioan, nơi thánh sử đã loan báo một cách rõ ràng: Vì Thiên Chúa quá yêu thế gian. Không nghi ngờ gì nữa, chủ đề này cũng là trung tâm đời sống của Phanxicô, một con người đã trải rộng kinh nghiệm của ngài về tình thương của Thiên Chúa vượt ra ngoài cuộc lộ trình cá nhân, nội tâm sâu thẳm, đi tới chỗ ôm hôn và xiết lấy một người phung cùi. Thiên Chúa cũng đã thực hiện động tác đó, qua một hành vi hoàn toàn tự do và trao hiến chính mình, Thiên Chúa đã ôm lấy mỗi người và mọi người, mỗi tạo vật và toàn thể tạo vật”.

“Động tác” này của Thiên Chúa đối với nhân loại tự nó phải biến thành một chuyển động của anh em hướng tới người anh em bao gồm cả “xác thịt” của người ấy. Chỉ có thể thực hiện được điều đó, nếu chúng ta biết cách đón nhận “những tiếng kêu của hàng triệu người mẹ khi con cái của họ chết vì đói khát do sự bất công gây ra và từ những cái chết có thể ngăn ngừa được; những giọt nước mắt con cái tuôn chảy để chôn cất những người mẹ người cha của chúng đã chết vì bệnh AIDS; máu của những kẻ bị thương tích qua các cuộc xung đột

chính trị và sắc tộc và nạn buôn bán vũ khí không thể kiểm soát được; những bão tố, những đám cháy, những cuộc động đất (Aquila) và lũ lụt đang gióng lên tiếng nói trước một môi trường bị tổn thương và bị đe dọa nặng nề”.

Chỉ bằng cách này mà Tin Mừng chúng ta đón nhận mới trở thành một niềm vui được mọi người chia sẻ.

Assisi, ngày 17. 06. 2009

Đây là ngày thứ tư lần thứ bốn và chỉ còn đúng 3 ngày là TTN kết thúc. Trọn ngày, Hội Nghị vẫn tiếp tục việc bỏ phiếu cho các đề nghị và thảo luận về bản phác thảo Tài liệu chung kết. Đây là một giai đoạn quan trọng của Tu Nghị, vì qua đó các cuộc thảo luận của Tu Nghị trở thành những quyết định cụ thể và đưa ra các ưu tiên, để Ban lãnh đạo mới của Hội Dòng thực hiện trong nhiệm kỳ 6 năm tới.

Trong khi đó, mọi sự chuẩn bị cũng đang được tiến hành để các đại biểu Tu Nghị trở về nhà. Về việc này, cảm ơn sự cộng tác của ông Giám đốc phi cảng Perugia và Anh Giancarlo Latì, Tổng Quản lý, là những người đã lo sắp xếp các phương tiện di chuyển, để đưa anh em trở về lại quê quán của mình.

Assisi, ngày 18. 06. 2009

Hôm qua, sau cơm tối là tiếp tục phần chia sẻ “kinh nghiệm”: Anh Manuel Corullón trình bày kinh nghiệm thú vị về đời sống của Anh Em Hèn Mọn tại Morocco. Đây là vùng đất, nơi Hội Dòng đã đón nhận “phép rửa bằng máu” với năm anh em tử đạo đầu tiên của Dòng. Hôm nay, anh em Phan sinh tiếp tục làm chứng cuộc đối thoại với dân chúng theo Hội giáo.

Hầu như cuộc họp hôm nay cũng là để bỏ phiếu về các thay đổi và các thêm thắt vào Tổng Quy Chế.

Chiều nay, sau các cuộc thảo luận khoảng đại kéo dài, bản văn của Tài liệu chung kết đã được trình bày và chấp thuận. Bản văn được chia làm hai phần. Phần thứ nhất nặng tính chất “đoàn sủng” hơn nhấn mạnh tới các giá trị của đời sống Phan sinh, phần thứ hai nặng tính chất “cơ cấu” hơn do những đề nghị đã được hội nghị chấp thuận trước đó.

Assisi, ngày 19. 06. 2009

Hầu như chúng ta đang ở đây... không bao lâu nữa, chúng ta lại ra đi!

Hôm qua, Anh Pierbattista Pizzaballa lại mang tới một sự kinh ngạc thú vị khác nữa. Anh đã nói về Hạt dòng Phan sinh tại Thánh Địa và qua kinh nghiệm của Anh, trong tư cách là Giám hạt, và qua công việc đã được khoảng 300 anh em đang phục vụ tại các đền thánh thực hiện: việc tiếp đón các khách hành hương, việc cùng với những kitô hữu tại chỗ thăng tiến về phương diện xã hội và văn hóa và việc giúp đỡ dân nhập cư.

Thậm chí kết quả dẫn tới việc hôm nay là một ngày làm việc cao độ. Hầu như suốt buổi sáng được dành để bỏ phiếu các đề nghị cuối cùng. Vào cuối phiên họp thứ hai buổi sáng, Tu Nghị đã trao cho Ban Tổng Thư ký duyệt lại lần cuối bản văn và việc phổ biến Tài liệu chung kết và chấp thuận biên bản mà trước đó đã không được Hội nghị đồng ý.

Phiên họp đầu tiên vào buổi chiều được dành để cho các nhóm hội thảo theo ngôn ngữ lượng giá Tu Nghị. Sau đó, tất cả các ý kiến về diễn tiến của Tu Nghị được trình bày trước hội nghị và Ban Tổng Thư ký sẽ sử dụng chúng khi tổ chức Tu Nghị lần tới.

Assis, ngày 20. 06. 2009

Thánh lễ trọng thể tại Đại Thánh đường Portiuncula đã kết thúc Tu Nghị lần thứ 187 của Anh Em Hèn Mọn .

Trước khi đến thời điểm này, Anh TPV đã ngỡ lời với hội nghị qua một bài diễn văn kết thúc, trong đó Anh cảm ơn tất cả anh em đã chịu đựng những ngày nóng bức này. Anh cũng nhấn mạnh tới nỗ lực trong những năm qua để tăng cường mối tương quan huynh đệ giữa các Thực thể Dòng. Anh cũng nói đã có một sự tăng trưởng về mặt ý thức trong việc hiểu Phúc âm là một Quà tặng đã được lãnh nhận và đem tới cho kẻ khác. Đây là điều đã được tài liệu chung kết nhấn mạnh: “Những người làm cho Quà tặng Phúc âm trở sinh hoa trái”.

Cuối cùng, các đại biểu tu nghị cảm ơn 29 anh em nhân viên trong suốt 4 tuần qua đã phục vụ để Tu Nghị được diễn ra xuôi xắn: Anh Thư ký, các anh phụ tá thư ký và những anh em được phân công trong ban thư ký, cùng với thư ký riêng của Anh TPV, anh Quản lý, các dịch giả, các thông dịch viên, các người giúp việc, các chuyên gia và các anh em trong ban truyền thông.

Trong bài giảng lễ của mình, Anh José Rodriguez Carballo, vị TPV của Dòng mới vừa

được tái bầu chọn, một lần nữa nhớ lại 800 năm ngày khai sinh phong trào Phan sinh. Anh nhân mạnh tính đa dạng ngôn ngữ và văn hóa, luôn là một đặc điểm của Hội Dòng, ngay cả trong kinh nghiệm tu nghị lần này, là một sự phong phú trong chiều sâu hợp thành ý muốn của Thiên Chúa.

Như dịp Lễ Ngũ Tuần đầu tiên của Kitô giáo và trong Tu Nghị đầu tiên của Hội Dòng (đặc biệt tại Tu Nghị Chiêu năm 1221), Thánh Thần đã linh hoạt mọi sự có liên quan tới đời sống và sứ vụ của anh em.

Một yếu tố cốt thiết để hôm nay anh em thực hiện được các sáng kiến mục vụ và truyền giáo, đó sẽ là sự chăm chú để “biết rõ tâm hồn của những con người mà chúng ta đi tới, cách thức họ suy nghĩ và hoàn cảnh của chính họ”. Chỉ bằng cách đó, anh em mới có thể trở nên “anh em của mọi người”.

Cùng với điều này, “cần thiết cũng phải được chuẩn bị tốt về phương diện trí thức để có thể cẩn thận đọc được các dấu chỉ của thời đại và các nơi chốn, bằng cách đó mới có thể đưa ra cho họ một câu trả lời mang tính Tin Mừng”.

Thế giới có quyền kỳ vọng anh em trở nên những khí cụ sự hòa giải và hòa bình, trong tình liên đới với những người nghèo nhất và quan tâm một cách đầy đủ để bảo vệ tạo thành, “khuyến khích cuộc đối thoại giữa các nền văn hóa, các thế hệ, các tôn giáo và các luồng tư tưởng, để thăng tiến sự hiểu biết và sự nhìn nhận lẫn nhau và tìm kiếm con đường thiết lập một thế giới được kiến tạo với tình anh em trên những sự khác biệt phong phú và lành mạnh của nó”.

Sau Thánh lễ, tất cả anh em đã được Cộng đoàn Portiuncula mời dùng cơm trưa. Buổi chiều, hầu như mọi người đã rời Nguyễn đường Đức Bà Các Thiên Thần để trở về lại các Cộng đoàn trong Tỉnh Dòng của mình.

Chúng tôi, thuộc Văn phòng Truyền thông, xin cảm ơn anh em đã cố gắng theo dõi chúng tôi và hiện diện với chúng tôi bằng lời cầu nguyện và tình bạn. Xin tiếp tục cầu nguyện cho chúng tôi để trong sáu năm tới đây, chúng tôi có thể theo những sự điều chỉnh mà tu nghị lần này đã mang tới và trung thành và can đảm làm theo.

Tôn vinh Đức Kitô và Thánh Phanxicô. Amen!

John Abela and Mirko Sellitto.

23. 06. 2009

Những người làm cho Quà tặng Tin Mừng sinh hoa kết trái

Tóm lược Tài liệu Chung kết

Một lần nữa Tài liệu Chung kết đưa ra cho tất cả anh em trong Hội Dòng những chủ đề chính về việc Phúc âm hóa đã được TTN thảo luận.

Để ngắn gọn theo gương Thánh Phanxicô khuyên chúng ta dùng ít lời, chủ đề Phúc âm hóa được hợp nhất trong lô-gích quà tặng (Phúc âm), một quà tặng đã lãnh nhận từ nơi Chúa và đến lượt mình, Phanxicô và các bạn của ngài đã mang đến cho thế giới như là quà tặng quan trọng nhất.

Do đó, phần thứ nhất trong bản văn, Quà tặng Tin Mừng, cho thấy rõ việc Phanxicô khám phá và đón nhận quà tặng Phúc âm, đó là ý nghĩa nguyên thủy cho sự hiện hữu của huynh đệ đoàn. Thật vậy, khi hai người bạn đầu tiên của ngài hỏi ngài họ cần phải làm gì để sống theo ngài, Phanxicô đã đáp lại: “Chúng ta hãy đi tìm lời khuyên của Chúa Kitô”. Ngài đã cùng với họ đi tới nhà thờ, tại đó ngài đã mở sách Phúc âm tới 3 lần; và sau khi lắng nghe tiếng Chúa nói, được biết đã phát sinh ra một mối dây ràng buộc thiêng liêng như là huynh đệ đoàn. Tức khắc, nhóm những kẻ tin đó bắt đầu ra đi làm chứng và loan báo Đấng Hằng Sống. Kể từ đó, vì họ sống Phúc âm, họ đã trở thành những người đi loan báo và thành những sứ giả Phúc âm với sự sáng tạo và trí suy tưởng, tìm kiếm những cách thức mới để mang Tin Mừng đến cho mọi người.

Phần thứ hai trong tài liệu có chủ đề là “Dâng trả Quà tặng Phúc âm”, minh họa một số cách thức mà anh em hôm nay muốn công bố Phúc âm. Họ muốn làm cho mọi người được biết Tin Mừng: Thiên Chúa là Cha quá yêu thương chúng ta đến nỗi Người đã ban Con của Người là Đức Giêsu. Điều này cho phép chúng ta đi vào cuộc gặp gỡ làm phát sinh sự sống với Ngài, nhờ sự hiện diện của Thánh Thần, Đấng là sự sống, sức mạnh và ơn cứu độ của chúng ta.

Sứ vụ của anh em được thực hiện giữa con người hôm nay trong một tinh thần thân thiện với thế giới, lấy tha nhân chứ không phải lấy mình làm trung tâm; cùng lúc, anh em tìm cách hiểu và làm cho mọi dân tộc và các nền văn hóa hiểu về mình. Một sứ vụ như thế bao gồm việc

đi tới các quốc gia khác và sống giữa dân chúng thuộc các ngôn ngữ và nền văn hóa khác và mang quà tặng Phúc âm đến cho họ. Nói cách khác, đó là “sống tại tuyến đầu “trong một thế giới đang bị xâu xé và đồng thời cũng tạo ra những ranh giới và các thứ rào cản. Anh Em Hèn Mọn ao ước mở ra con đường giao biên và làm cho sự truyền thông giữa các dân tộc và sự hiệp thông giữa họ khả dĩ có thể có được trong thế giới ngày nay.

Để đem lại điều đó, cần phải thích ứng nào trạng chia sẻ sứ vụ của chúng ta với giáo dân, với những người nam nữ kitô hữu trong thời đại chúng ta; họ cũng có quyền lợi và nghĩa vụ loan báo Phúc âm, vì công việc này thuộc về toàn thể Giáo hội chứ không chỉ là dành riêng cho một số ít người. Điều này cũng đòi hỏi chúng ta phải tránh xa một thứ chủ nghĩa giáo sĩ, nghĩ rằng việc Phúc âm hóa là chỉ dành cho các linh mục. Dòng Phan sinh, được thành lập bao gồm cả anh em linh mục lẫn anh em không linh mục, có thể giúp Giáo hội trong tiến trình này. Hết mọi anh em phải hiểu ra điều đó.

Để hết mọi điều đã được nói tới đó trở thành một thực tại cần thiết cho một dự phóng đời sống và sứ vụ của huynh đệ đoàn, nơi mà việc Phúc âm hoá hòa trộn một cách hài hòa các chiều kích khác nhau của đời sống người Anh Em Hèn Mọn , chẳng hạn như việc cầu nguyện, tính hèn mọn, tình huynh đệ và việc huấn luyện. Trong viễn cảnh này, việc Phúc âm hóa mặc lấy một nền linh đạo quan tâm đến các giá trị công lý, hòa bình, sự toàn vẹn của tạo thành, một nền linh đạo làm cho anh em trở thành những cầu nối của đối thoại, gặp gỡ, hòa giải, và hướng dẫn giúp cơ cấu lại sự hiện diện Phan sinh trên thế giới, để làm cho anh em không chỉ trở nên giản dị hơn, mà cũng còn mang tính ngôn sứ hơn và thích hợp hơn với thân phận của chúng ta là “những kẻ hèn mọn “.

Sau khi đã tạ ơn Thiên Chúa vì chứng tá của rất nhiều anh em và chị em, phần kết trong tài liệu chung kết đưa ra một hình ảnh gợi ý, bằng cách nhắc lại đêm canh thức lễ CTTHX. Tại quảng trường Đại Thánh đường Đức Bà Các Thiên Thần, một cột lửa đã được thắp sáng từ ngọn lửa của Cây Nén Phục Sinh, đó là một biểu tượng của sự Phục Sinh. Sau nữa, hình ảnh lửa, cũng là một biểu tượng của Thánh Thần, đã được gợi tới cho anh em như một cách mời gọi anh em phát huy tối đa những năng lực tiềm

tàng nơi bản thân mỗi người, để đốt cháy lên trong đời sống thường ngày của anh em ngọn lửa Phục Sinh, và trung thành với trực giác của Phanxicô, là người đã muốn Tu Nghị được cử hành vào dịp lễ CTTHX, một việc làm cho tới ngày hôm nay vẫn còn được tiếp tục.

27. 06. 2009

Thông báo của Ban TCV

Ban TCV vừa mới được bầu chọn đã gặp nhau lần đầu tiên tại Nguyễn đường Đức Bà Các Thiên Thần trong dịp TTN, để biết nhau và đề trao đổi thông tin cần thiết hầu thực hiện các công việc của họ. Họ đã định ra một ngày trong tháng sáu để mỗi vị tân cố vấn và người tiền nhiệm đích thân trò chuyện, ngõ hầu hiểu rõ hơn những thách đố trong lãnh vực thuộc trách nhiệm của mình và cũng để có một cuộc gặp gỡ với Ban Cố Vấn đã mãn nhiệm, với mục đích trao đổi kinh nghiệm và đưa ra các đề nghị. Cuộc họp kéo dài trong hai ngày của Ban tân Cố Vấn được xác định vào ngày 24 và 25 tháng 6. Những ngày cao điểm (Tempo Forte) cũng đã được quyết định sẽ diễn ra vào khoảng giữa tháng 9 và tháng 10 năm 2009, để cho phép các Anh TCV trở về lại Tỉnh Dòng của mình và để một số Anh học tiếng Ý.

Trong phiên họp hai ngày 24 và 25. 06, được tổ chức tại Nhà Trung Ương, Ban TCV đã nhận được toàn bộ thông tin về việc vận hành của Ban lãnh đạo, của Nhà Trung ương và các phương diện khác trong đời sống của huynh đệ đoàn địa phương. Được biết có 20 vấn đề liên quan tới hành chánh, trong số đó có việc chỉ định ra hai Anh Tổng Kinh lược, một cho Hạt Dòng Thánh Địa và một người khác cho Tỉnh Dòng Chúa Cứu Chuộc tại Slôvackia. Cuối cùng, những ngày “cao điểm” cho năm 2009 – 2010 đã được xác định như đã được thông báo trước Tổng Tu Nghị :

- ❖ Ngày 21 / 09 – 09 / 10
- ❖ Ngày 09 – 20 / 11
- ❖ Ngày 14 – 18 / 12
- ❖ Ngày 11 – 22 / 01 / 2010
- ❖ Ngày 08 – 18 / 3
- ❖ Ngày 10 – 21 / 5
- ❖ Ngày 05 – 16 / 7
- ❖ Ngày 06 – 16 / 9
- ❖ Ngày 08 – 19 / 11
- ❖ Ngày 13 – 17 / 12.

Thêm vào đó là việc xác định cuộc gặp gỡ các Anh Tổng Kinh lược trong năm 2009 vào

năm 2010. 15 tháng 11 năm 2009 là ngày đến, làm việc từ ngày 16 đến 19. 11. 2009 và kết thúc vào ngày 20. Các thư mời sẽ được gửi đến cho các Anh Kinh lược trong những ngày tới.

Bản văn cuối cùng Tài liệu Chung kết của TTN, với những sửa đổi thích hợp, đã được chấp thuận. Tài liệu Chung kết sẽ được gửi in ra trong những ngày đầu tháng 9 và sau đó được phân phát cho toàn thể Hội Dòng.

Nhân danh Anh TPV và Ban TCV, tôi muốn tất cả anh em giữ một thời gian trầm lắng và thanh thân, đặc biệt đây là một thời gian dành cho các cuộc đi nghỉ.

Anh Ernest Karol Siekierka, ofm
Tổng Cố Vấn

DIỄN VĂN BẾ MẠC TỔNG TU NGHỊ 2009

TRÊN CÁC NẸO ĐƯỜNG THẾ GIỚI

Anh José Rodríguez Carballo, OFM
Tổng Phục Vụ

Anh em thân mến,
xin Chúa ban bình an cho anh em!

Xin cảm ơn.

1. Trước khi kết thúc TTN lần thứ 187, tôi xin hết lòng tạ ơn Chúa đã quy tụ anh em chúng ta lại với nhau tại Porziuncula linh thiêng, nơi mà thánh Phanxicô yêu mến hơn bất kỳ một nơi nào khác. Tôi cũng cảm ơn tất cả anh em đã hiện diện nơi đây và những anh em đã mang *gánh nặng và chịu đựng vất vả khó nhọc cả ngày*: Anh Thư ký Tu Nghị và hai Anh Phó Thư ký, các chuyên gia, các thông dịch viên, các dịch giả, các anh làm biên bản, các anh trong ủy ban truyền thông và ủy ban tài chánh của Tu Nghị và tất cả nhân viên tại cộng đoàn Domus Pacis và Casa de le Stuoie. Tôi đặc biệt cảm ơn Anh Agostino Esposito, trong vai trò bác sĩ, anh đã tận tình chăm sóc cho chúng tôi như mẹ hiền và như một người anh em. Cuối cùng, xin cảm ơn TD Chí Ái, TD Rôma và TD Tuscany đã ân cần đón tiếp chúng tôi tại Porziuncula, tại Thung lũng Holy Rieta và tại La Verna.

**Nhiều khuôn mặt,
nhưng tất cả đều là anh em**

2. Khi chúng ta tụ họp tại Át-xi-di, là *nơi đặc biệt lưu giữ những kỷ ức trong lịch sử 800 năm*,¹ thì tính chất đa dạng và đa văn hóa của cuộc tụ họp này là dấu chỉ rõ ràng nhất về tính quốc tế và liên văn hóa của Hội Dòng. Bởi đó, chúng ta bị thách thức phải chấp nhận sự đa dạng như *Tin Mừng về một Thiên Chúa vô cùng phong phú*², và không ngừng cởi mở *con tim để*

*đón nhận huyền nhiệm tha nhân như là nơi thể hiện ơn cứu độ*³.

Ý thức thuộc về

3. Để đáp lại thách đố này – một thách đố mà tôi xem là nền tảng trong việc xây dựng một huynh đệ đoàn không có rào chắn hoặc ranh giới như thánh Phanxicô mong ước, – chúng ta cần có thái độ truat hữu và xuất hành. Theo cách nói của Văn Kiện Chung Kết Tổng Tu Nghị này, *chúng ta cần đi ra khỏi chính mình*, ít quy về mình⁴. Chỉ với thái độ đó mà chúng ta có thể đi gặp tha nhân, chấp nhận họ như họ là và như một quà tặng của Thiên Chúa.⁵

4. Chúng ta đã trải qua một chặng đường dài, nhưng chúng ta còn phải đi tiếp. Một cách thức thiết thực để khắc phục tính chất cá biệt khiến chúng ta khép kín với người khác, đó là tiếp tục dấn thân vào các huynh đệ đoàn quốc tế và liên văn hóa, và tăng cường ý thức thuộc về huynh đệ đoàn toàn Dòng. Huynh đệ đoàn này không thể bị giới hạn trong một Tỉnh Dòng, Hạt

Dòng hoặc Miền, bất kể các thực thể đó có một tầm quan trọng thế nào đi nữa. Tại Hội Đồng Dòng Mở Rộng Guadalajara (2001), chúng ta đã tái khẳng định *cấu trúc nền tảng của Hội Dòng là con người trong tương quan*, một tương quan mở lòng đón nhận mọi anh em, *anh em ở gần cũng như anh em ở xa*, bất kể người ấy thuộc nền văn hóa và chủng tộc nào. Có như thế chúng ta mới có thể xác định được chúng ta là ai và tỏ cho thế giới biết chúng ta thực sự là anh em. Ở điểm này, chúng ta ý thức phải trở nên *những kẻ vượt biên*.

5. Ý thức thuộc về mà chúng ta kiên trì thực hiện không chỉ là một ý thức trên bình diện phổ quát mà còn là một ý thức cá nhân. Ý thức đó sẽ thanh lọc bầu khí ô nhiễm vì bi quan và cam chịu mà chúng ta đang hít thở, sẽ làm cho buồng phổi chúng ta tràn đầy không khí hy vọng, để chúng ta có thể hít thở Thánh Khí. Trong khi diễn giải nội dung của Văn Kiện Chung Kết Tổng Tu Nghị, chúng ta đừng quá lo âu về tương lai của các đơn vị, nhưng hãy cởi mở hơn với tương lai của Phong Trào Phan Sinh (Franciscanism)⁶. Nói thế không có nghĩa chúng ta nhắm mắt làm ngơ trước những thực trạng đau lòng mà chúng ta đang trải nghiệm (số anh em giảm sút, tuổi trung bình gia tăng, hôn tục, v.v...), nhưng là để có một cái nhìn hài hoà giữa thực tế hiện nay và viễn ảnh đầy hy vọng trong tương lai. Chúng ta ý thức rằng con người của hy vọng không xa rời thực tế, nhưng đọc và suy ngẫm thực tế với trái tim và đôi mắt của Thiên Chúa. Điều đó cũng cho phép chúng ta ước mơ, mà nhắm mắt trước thực trạng của chúng ta hoặc thực trạng của những người đang sống bên cạnh chúng ta. Trong một thời đại ngột ngạt vì chủ nghĩa hiện thực đặt nền tảng trên *thống kê*, và *kỵ binh cùng chiến mã* mà Chúa chôn vùi dưới đáy biển, chúng ta phải mở rộng đôi mắt để ước mơ, vì chúng ta biết rằng *quyền lực đến từ trên cao*, và *Đấng Toàn Năng* tiếp tục dùng những người xem mình là *ngu dại* (dốt nát) và yếu đuối như Phanxicô, để làm tiêu vong những kẻ nghĩ mình khôn ngoan và mạnh mẽ.

Sống theo lô-gích quà tặng

6. Khi chúng ta đi theo *lô-gích quà tặng*,⁷ thì ý thức thuộc về mà chúng ta đã nói trên đây cũng sẽ đưa đến những hệ luận thực tiễn: đó là sự liên đới về vật lực và nhân lực. Nếu chúng ta thắp nhập vào trong lịch sử và Giáo hội nhờ huynh đệ đoàn, thì huynh đệ đoàn đó chỉ có thể

biểu lộ nhờ sự liên đới. Chúng ta không thể nói tới các đơn vị tự trị nữa, theo nghĩa hẹp của từ ngữ, cũng như những anh em sống biệt lập. Chúng ta cần tới nhau. Trong một xã hội mà người ta tiếp tục xây dựng tường rào, thì anh em hèn mọn chúng ta được kêu gọi trở nên những *hồ chứa nước liên thông*, có khả năng cho đi và nhận lãnh. Sức mạnh của chúng ta là ở đó, ý nghĩa của chúng ta phần lớn sẽ tùy thuộc vào đó. Đừng vì thiếu tiền mà chúng ta đóng cửa các nhà huấn luyện hoặc các dự án truyền giáo, và đừng vì thiếu nhân sự chúng ta không còn hiện diện ở những nơi có tầm quan trọng và ý nghĩa đối với Hội Dòng. Tất cả chúng ta phải nhớ lời Kinh Thánh nói: *Cho thì hơn là nhận*.

Do đó, tôi xin mọi anh em xem lại cảm thức thuộc về Hội Dòng của mình, như chúng ta đã cam kết ngày tuyên khấn là hết lòng phó thác cho huynh đệ đoàn này, sống theo linh đạo *dâng trả*, tức là không lấy gì làm của riêng và phát huy *khả năng trao ban và quảng đại hiến mình cho tha nhân theo lô-gích quà tặng*. *Giống như sự tự hiến thường hằng của Thiên Chúa*, cái lô-gic quà tặng đó cho phép chúng ta nối dài tình yêu của Người bằng cách đi ra khỏi mình để gặp gỡ tha nhân và đáp ứng các nhu cầu của họ⁸.

7. Chủ đề nổi bật của Tổng Tu Nghị sứ vụ Phúc âm hóa. Như chúng ta đọc thấy trong Văn Kiện Chung Kết, *quà tặng Tin Mừng đã được ban cho huynh đệ đoàn ngay từ thuở ban đầu*⁹. Từ đầu, huynh đệ đoàn cảm thấy được kêu gọi phục hồi đời sống theo Tin Mừng và loan báo Tin Mừng. Đối với chúng ta, nhiệm vụ sống và loan báo Tin Mừng không phải là một trong những nhiệm vụ khác, mà là căn tính và bản chất của chúng ta.

Làm chứng cho Quà Tặng Tin Mừng

8. Chúng ta sống và loan báo Tin Mừng ở đâu? Thừa là nơi nào con người đang sống, đang chịu đau khổ, đang lao động và hy vọng. *Chính trong thế giới mênh mông mà chúng ta xem là tu viện*, và tại vô số *khu vực phi nhân*, chúng ta được kêu gọi chia sẻ niềm vui và nỗi buồn của những người nam nữ trong thời đại, nhất là niềm vui và nỗi buồn của những người nghèo đói và đau khổ nhất.¹⁰ Đồng thời, *với cái nhìn tích cực về những bối cảnh và những nền văn hóa mà chúng ta đang sống*, chúng ta nhận ra những *cơ hội chưa từng có của ân sủng mà Chúa ban cho chúng ta*¹¹.

Chúng ta không thể tách rời với dân chúng. Giống như vị thượng tế thời Cựu Ước, chúng ta cũng được tuyển chọn từ giữa dân chúng và được sai đến với họ. Chúng ta được sai đi để *tuyên xưng Tin Mừng giữa muôn dân* (inter gentes), nhất là tại tiền đồn và những nơi có xung đột, sau khi chúng ta đã được Người chinh phục và nhờ quyền năng từ trên ban xuống, chúng ta có thể biến đổi con tim và đời sống của những người đương thời.

Trong khi thi hành sứ vụ tuyên xưng Tin Mừng cho mọi người, nhất là những kẻ bé mọn nhất mà chúng ta minh nhiên chọn lựa, chúng ta phải lấy can đảm và óc sáng tạo mà đến với những người trẻ. Họ là tương lai, bởi vì họ đã là hiện tại trong xã hội chúng ta. Cũng như thánh Phanxicô, nhiều người trẻ đang đi tìm và khao khát một cuộc sống viên mãn, thế nhưng đâu phải lúc nào họ cũng thấy chúng ta sẵn sàng lắng nghe và làm chứng một cách thuyết phục về những chọn lựa triệt để của Tin Mừng như chúng ta đề nghị. Một khi những chọn lựa đó chất vấn đời sống của họ, họ mới có thể thốt lên: *Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì?*

9. *Tuyên xưng Tin Mừng* là sống Tin Mừng mỗi ngày, ngày này qua ngày khác, trong những thời điểm hệ trọng và những lúc bình thường nhất, đó là kết quả của sự việc chúng ta bị Đức Giêsu quyên rũ. Phúc âm hóa không đơn giản là làm việc này hay việc nọ. Phúc âm hóa là sống, là làm chứng, là loan truyền, là đốt cháy trái tim của những kẻ đương thời, sau khi chúng ta đã để cho tâm hồn thiêu đốt bởi Lời Thiên Chúa.

Tất cả điều đó muốn nói rằng đời sống chúng ta phải được soi sáng nhờ đức tin, nuôi dưỡng nhờ đức ái và thể hiện bằng việc làm. Văn Kiện Chung Kết Tổng Tu Nghị Ngoại Thường 2006 đã khẳng định đời sống đức tin chúng ta là *nguồn mạch tuyệt đối của niềm vui và niềm hy vọng, của việc bước theo Đức Giêsu Kitô và làm chứng cho thế giới*¹². Chúng ta đời sống thì có sức thuyết phục hơn giảng thuyết và lời giảng thuyết chỉ trở nên khả tín khi lời chúng ta nói ăn khớp với việc chúng ta làm. Sứ vụ Phúc âm hoá không phải là một khẩu hiệu, nhưng tiên vàn là làm chứng về đời sống đức tin: *Tôi đã tin nên tôi đã nói*. Thánh Phaolô đã tuyên bố như thế và mỗi người chúng ta cũng phải tuyên bố như vậy. *Càng sống trong Đức Kitô, chúng ta càng có khả năng phục vụ người khác, bằng cách đi đến tận biên thùy và chấp*

*nhận những rủi ro nguy hiểm nhất*¹³. Như thế, tuyên xưng Tin Mừng là gắn bó với Đức Kitô, như dây lưng bám chặt vào thắt lưng.

10. Vì nhà truyền giáo và nhà rao giảng Tin Mừng cũng là những kẻ được sai đi, cho nên *chúng ta không muốn ra đi nhân danh chính mình, nhưng muốn được Chúa sai đi, chính Người mời gọi chúng ta qua trung gian huynh đệ đoàn và trong sự hiệp thông với Giáo hội*¹⁴. *Chúng ta cũng không muốn ra đi như những chủ nhân của chân lý, mà là như những tôi tớ khiêm hạ đã lãnh nhận sứ điệp cách nhưng không thì cũng phải cho đi cách nhưng không* (cf. Gl 3, 18)¹⁵. Muốn được như thế, chúng ta phải làm cho Đấng đã sai phái chúng ta trở nên hữu hình hơn nữa, ngõ hầu Người có thể công bố Lời qua chúng ta, cho tới khi chúng ta được Người biến thành Lời của Người, và lấy đời sống chúng ta mà kể lại cuộc vượt qua liên tục của Người, dù đó chỉ là một cuộc vượt qua ngắn ngủi. Nhiệm vụ của chúng ta là làm chứng cho Người, làm sứ giả Tin Mừng. Đó Tin Mừng cứu độ và phục hồi trọn vẹn mọi chiều kích của đời sống: cá nhân, xã hội và chính trị. Nhiệm vụ đó chắc chắn sẽ khiến chúng ta ý thức rằng Tin Mừng mà chúng ta rao giảng không phải là một sứ điệp mà chúng ta gởi cho người khác như gởi một lá thư hoặc một bưu phẩm. Chúng ta là lá thư mà Chúa gởi đến cho anh chị em chúng ta. Chúng ta có ý thức như thế không? Đây là những đòi hỏi cụ thể trên bình diện cá nhân và huynh đệ đoàn?

11. Vì chúng ta là những kẻ được sai đi, cho nên chúng ta không phải là người khởi xướng mà chỉ là người cộng tác, chúng ta không phải là tác nhân chính mà chỉ là sứ giả của Đức Kitô, chúng ta không phải là chủ mà chỉ là đầy tớ. Chúng ta phải để cho Người công bố Lời của Người. Người là nhà truyền giáo và loan báo Tin Mừng. Người hết lòng hiến thân cho công

việc của Đấng mà Người không ngừng tìm kiếm thánh ý và khao khát phục qua mọi công trình của Người. Cho dù nhà truyền giáo và nhà rao giảng biết mình đang nắm giữ kho tàng Tin Mừng, họ vẫn ý thức mình chỉ một tặng phẩm khiêm tốn và luôn khao khát hiến thân để đáp lại tình yêu mà mình đã lãnh nhận.

Trong việc phúc âm hóa thì không có động cơ chiếm hữu hay tự hào. Nhiệm vụ phúc âm hóa phải được thi hành trong tinh thần hèn mọn, ý thức rằng chúng ta chỉ là *những đậy tờ vô dụng*, chúng ta trao ban và dâng trả điều chúng ta đã lãnh nhận. Phúc âm hóa cũng không phải là nơi thể hiện óc hiếu động vô độ. Thi hành sứ vụ Phúc âm hóa là để cho mình được phúc âm hóa trước khi phúc âm hóa người khác. Chúng ta sẽ là những nhà truyền giáo khi chúng ta trở thành môn đệ. Vấn đề ở đây không phải là lấy khối lượng hoạt động thay cho việc dẫn thân cá nhân.

Biện phân sứ vụ

12. Vào lúc này, tôi thấy cần phải có một thái độ biện phân đối với sứ vụ. Về việc này, Văn kiện Chung Kết Tổng Tu Nghị Ngoại Thường 2006 đã kêu gọi: *“Hơn bao giờ hết, các thách đố mới hiện nay đặt chúng ta trước nhu cầu biện phân thường xuyên..., để thẩm định lại sứ vụ của chúng ta một cách nghiêm túc”*¹⁶. Lượng giá và biện phân không chỉ là cân nhắc và chọn lựa những hoạt động tốt nhất, có hiệu năng nhất hoặc có lợi nhất cho người khác. Biện phân sứ vụ là xác định vị trí của các công việc mà chúng ta muốn thực hiện trong tinh thần phục vụ (tính hèn mọn), trong đó thành công hoặc thất bại không phải là tiếng nói cuối cùng. Hiệu quả không bao giờ có thể là tiêu chuẩn đo lường sự dẫn thân của con tim, nhưng là khả năng biến đổi của tình yêu. Tình yêu ấy lôi kéo và thúc đẩy chúng ta yêu mến những người yếu đuối và bé nhỏ, tạo nên môi dây hiệp thông gần gũi và ngồi dưới chân họ như những người tội tớ. Đó là tiêu chuẩn nền tảng mà chúng ta phải ghi nhớ khi biện phân sứ vụ, luôn nhớ rằng điều chúng ta phải tìm kiếm không

phải là hiệu năng mà là hoa trái. Chúng ta cũng biết rằng không ai có thể sinh hoa kết trái một mình. Nếu những người khác không hoạt động và tham gia, hoạt động tông đồ của chúng ta không thể sinh hoa kết quả. Người khác ở đây chính là Thiên Chúa. Chúng ta cần phải mở lòng ra với “tha thể,” để cho Người thâm nhập và hành động, bởi chính Người đã gieo hạt giống bắt từ vào lòng chúng ta, và cộng tác chặt chẽ với những người khác, nhất là những anh em mà Chúa đã ban cho chúng ta (phúc âm hoá trong huynh đệ đoàn) và với giáo dân.

Chia sẻ sứ vụ

13. Chúng ta đã dành nhiều thời giờ suy nghĩ về vai trò giáo dân. Ở đây, tôi muốn nhắc lại rằng nếu chúng ta chỉ để cho giáo dân cộng tác vào việc Phúc âm hóa của chúng ta mà thôi thì chưa đủ, mà chúng ta cần phải để cho họ cùng chịu trách nhiệm cách năng động trong việc phúc âm hóa. Phần chúng ta, chúng ta phải căn cứ trên bản sắc của đoàn sủng mà đón nhận quan niệm của họ về cuộc sống, thế giới, văn hóa, chính trị, kinh tế, v.v... Muốn được như thế, thì giữa giáo dân và chúng ta cần có sự trao đổi các quà tặng. Trong chiều hướng đó, chúng ta đã làm được nhiều chuyện, nhưng vẫn còn nhiều chuyện khác mà chúng ta còn phải làm, phần lớn tùy thuộc tầm nhìn của chúng ta về Giáo hội. Tuy nhiên, tầm nhìn của chúng ta không phải lúc nào cũng phù hợp với quan điểm Giáo Hội Học của Công Đồng Vaticanô II, một công đồng đã nhấn mạnh tới sự hỗ trợ của các ơn gọi khác nhau trong Giáo hội¹⁷. Chúng ta có sẵn sàng bước theo chiều hướng đó không? Khi cộng tác với giáo dân, chúng ta phải dành vị trí cao quý cho anh chị em Phan Sinh Tại Thế và Giới Trẻ Phan Sinh. Văn Kiện Chung Kết Tổng Tu Nghị yêu cầu chúng ta thúc đẩy giáo dân tham gia vào việc Phúc âm hóa như là một việc dâng trả Tin Mừng thực sự¹⁸. Chúng ta phải thay đổi điều gì để cho sứ vụ Phúc âm hóa của chúng ta thực sự trở thành việc chia sẻ sứ vụ?

Sứ vụ đến với muôn dân

14. Chúng ta đã bàn luận nhiều về *sứ vụ đến với muôn dân* trong suốt Tổng Tu Nghị. Tình yêu Chúa Kitô đang thôi thúc chúng ta (2 Cr 5,14). Chính lòng khao khát yêu mến Chúa Kitô và làm cho Người được yêu mến, đã thôi thúc nhiều anh em dồn năng lực cho sứ vụ đến với muôn dân là *hoạt động đầu tiên, cốt yếu và không bao giờ chấm dứt của Giáo hội*¹⁹. Nếu *đức tin càng vững mạnh khi đem chia sẻ*²⁰, thì sứ vụ đến với muôn dân không còn là một chọn lựa, nhưng là một ơn gọi đòi hỏi những ai cảm thấy được Thiên Chúa khiển hướng và sai *đến với muôn dân* phải mau mắn đáp lời. Để có thể đáp lại ơn gọi đặc biệt này một cách quảng đại - ơn gọi này cũng là ơn gọi của anh em hèn mọn -, chúng ta phải phục hồi lòng nhiệt huyết và tìm ra những động lực mới thúc đẩy chúng ta trung thành với ơn gọi chúng ta. Do đó, tôi xác tín rằng tinh thần nghèo khó đòi buộc chúng ta phải tiếp tục dấn thân vào những công cuộc truyền giáo của Giáo Hội tại Thánh Địa và Maroc mà chúng ta đã thực hiện từ lâu, cũng như những dự phóng mới tại Phi Châu, Á Châu và lưu vực Amazon mà Tổng Tu Nghị đã phê chuẩn. Để thi hành sứ vụ đó, chúng ta phải tiếp cận các nền văn hóa khác một cách thân thiện, mạnh dạn và kiên nhẫn đối thoại với họ, không ngừng nỗ lực để hội nhập lối sống của chúng ta với các nền văn hóa và để ý đến bản sắc dân tộc của những người đang phúc âm hóa chúng ta và cũng là những người mà chúng ta muốn Phúc âm hóa²¹. Không đơn vị nào có thể phủ tay sứ vụ truyền giáo này. Như Văn Kiện Chung Kết Tổng Tu Nghị đã khẳng định, thì đây là một lời kêu gọi gởi đến mọi đơn vị, những đơn vị mới thành lập cũng như những đơn vị có truyền thống lâu đời²².

Huấn luyện

15. Huấn luyện là một lãnh vực mà Tổng Tu Nghị đưa ra nhiều nghị quyết. Đó là chuyện bình thường, bởi vì chúng ta thừa biết rằng mọi hoạt động khác, kể cả sứ vụ Phúc âm hoá, đều tùy thuộc việc huấn luyện. Tôi vui mừng vì chúng ta đã dành một ưu tiên nhất định cho *việc thường huấn*, vì chỉ nhờ thường huấn mà chúng ta mới có thể tháp nhập vào trong một thực tế đang thay đổi với một tốc độ chóng mặt như hiện nay và có được những phương tiện thích hợp để đối phó với các thách đố của xã hội hiện nay. Bên cạnh đó, chỉ nhờ thường huấn mà chúng ta mới có thể trung tín một cách sáng

tạo và tươi vui. Anh em thân mến, chúng ta phải trải qua một hành trình dài để có thể đi từ quan niệm xem việc huấn luyện như một giai đoạn trong chương trình giáo dục, mà cùng đích là việc tuyên khấn trọng thể, đến một quan niệm thần học xem đời sống là một tiến trình huấn luyện không bao giờ chấm dứt²³. Chúng ta cũng phải trải qua một hành trình dài để đi từ quan niệm xem việc thường huấn chỉ là một *sự cập nhật kiến thức* và lẫn lộn với các khóa học hoặc thời gian sabbat (tất cả điều đó cần thiết nhưng không đủ), đến một quan niệm xem đời sống mỗi ngày trong huynh đệ đoàn là *đất mùn (humus)*, trường học và thầy dạy của thường huấn. Một chương trình thường huấn tốt và chắc chắn vững chắc trong chương trình huấn luyện khởi đầu là điều kiện cơ bản để thi hành sứ vụ Phúc âm hóa hiện nay. Tôi có thể nhân danh Ban Tổng Cố Vấn mà nói rằng chúng tôi có ý định dành ưu tiên cho việc thường huấn, trước hết bằng cách quan tâm đến những chỉ dẫn quý báu mà tài liệu *Anh Em Được Kêu Gọi Để Hướng Tự do (Called to Freedom)* đưa ra cho chúng ta.

16. Về việc huấn luyện khởi đầu, tôi muốn nhấn mạnh đến 3 ưu tiên mà chúng ta phải ghi nhớ, nếu chúng ta muốn đối phó với nhiều thách đố hiện nay mà việc huấn luyện khởi đầu đặt ra cho chúng ta và nếu chúng ta muốn đào tạo những nhà truyền giáo và những nhà rao giảng Tin Mừng: một là các cộng đoàn huấn luyện; hai là đào tạo các nhà huấn luyện và ba là biện pháp ơn gọi.

Tôi nghĩ đây không phải là lúc để nói lại những thách đố liên quan đến việc huấn luyện khởi đầu mà tôi đã trình bày trong Bản Báo Cáo tại Tổng Tu Nghị. Các Anh Giám Tỉnh và Giám Hạt thân mến, tôi chỉ muốn yêu cầu các anh đừng hy sinh việc huấn luyện vì bất cứ công việc nào khác, bất kể công việc ấy quan trọng đến mấy đi nữa, bởi làm như thế thì hôm nay chúng ta có cơm bánh, nhưng ngày mai chúng ta sẽ phải đói. Anh em đừng do dự nếu cần phải đóng cửa một số cộng đoàn nhất định để tăng cường nhân sự cho cộng đoàn huấn luyện. Ngày nay, việc huấn luyện khó có thể thực hiện được, nếu cộng đoàn huấn luyện không có tối thiểu 3 anh em khấn trọn. Bên cạnh đó, chúng ta càng phải đầu tư hơn nữa để đào tạo các nhà huấn luyện. Tôi xin anh em đừng trao trách nhiệm nào khác cho các nhà huấn luyện và cho họ tham dự những khóa học dành cho các nhà huấn

luyện tại Đại học Antonianum (PUA) hoặc tại trung tâm Phan Sinh Canterbury. Tổng Tu Nghị 2003 đã yêu cầu hai trung tâm trên tổ chức chương trình cao học. Chúng ta đã tổ chức xong, nhưng lại thiếu học viên. Ngoài ra, tôi cũng yêu cầu các Hội Đồng Giám Tỉnh tiếp tục thực hiện chương trình đào tạo các nhà huấn luyện như đã lên kế hoạch. Còn Hội Đồng Giám Tỉnh nào chưa thực hiện thì xin hãy bắt đầu. Đồng thời, tôi cũng xin anh em hãy biện phân cẩn thận khi bổ nhiệm các nhà huấn luyện. Những tiêu chuẩn để bổ nhiệm một nhà huấn luyện không chỉ là sự trẻ trung hoặc bằng cấp đại học. Nhà huấn luyện không thể thiếu phẩm chất này, đó là anh yêu mến ơn gọi của mình và có khả năng bộc lộ vẻ đẹp của việc đi theo Chúa Kitô theo cách thức mà thánh Phanxicô đã để lại cho chúng ta. Chúng ta không thể giao cho các nhà huấn luyện một nhiệm vụ nào khác ngoài nhiệm vụ huấn luyện. Nhiệm vụ chính yếu và chuyên biệt của họ là đồng hành với những người trẻ mà Chúa đã giao phó cho họ. Tôi xin các Anh Giám Tỉnh và Giám Hạt chịu trách nhiệm về việc bổ nhiệm các nhà huấn luyện. Tôi cũng xin các anh em hữu trách chịu trách nhiệm về việc biện phân ơn gọi, để chúng ta không bị cuốn hút theo số lượng hay hiệu năng. Điều mà chúng ta phải không ngừng tìm kiếm chính là phẩm chất, vì chỉ có phẩm chất mới cứu vãn được Phong Trào Phan sinh.

17. Tôi không thể không đề cập tới nhu cầu huấn luyện cho sứ vụ truyền giáo. Chúng ta còn nhiều việc phải làm để hun đúc một lối sống và cung cấp một nền huấn luyện tri thức thích hợp với sứ vụ truyền giáo, nếu không chúng ta sẽ không thể đối thoại hoặc phúc âm hóa nền văn hóa chúng ta được.

Kết luận

18. Là sứ giả của Quà Tặng Tin Mừng, đó là một quà tặng để chia sẻ. Và bất cứ ai chia sẻ thì dâng trả²⁴. Để chu toàn sứ vụ này trong thế giới, chúng ta cần có sự liều lĩnh và táo bạo mà Thánh Thần Chúa ban tặng. Trước khi Thánh Thần ngự xuống, các môn đệ đã ẩn núp sau những cánh cửa đóng kín vì “sợ hãi”. Tuy nhiên, các môn đệ đã thay đổi hoàn toàn vào ngày lễ Ngũ Tuần. Các môn đệ đã can đảm xuất hiện trước mặt thế giới và làm chứng cho Chúa Giêsu, bất chấp cái giá mà họ phải trả, sự can đảm đó là một ân ban của Thánh Thần. Chính Thánh Thần thúc giục chúng ta sống theo Tin

Mừng. Chúng ta hãy mở lòng đón nhận hơi thở của Thánh Thần. Chúng ta hãy lấy tinh thần Phúc Âm mà dẫn thân vào thời đại của chúng ta và hãy lắng nghe *những tiếng nài van tha thiết mà Thánh Thần muốn nói với chúng ta và yêu cầu chúng phải trả lời*²⁵. Cũng như thánh Phanxicô, chúng ta hãy để cho Tin Mừng chất vấn chúng ta và chúng ta hãy học biết những phương tiện truyền thông của thời đại hôm nay, để con người thời nay có thể hiểu được sứ điệp giải phóng của Tin Mừng.

19. Xin chào thăm tất cả anh em. Tôi luôn đồng hành với anh em. Tôi xin khích lệ anh em bằng những vần thơ của thi sĩ Alexander Pushkin, cha đẻ của nền thi ca hiện đại Nga:

*“Thức dậy đi, hỡi vị ngôn sứ,
Đưa mắt nhìn và hãy lắng tai,
Dạy tôi biết thành đô muôn thưở,
Và rảo bước qua từng thôn xóm,
Lấy lời ngài đốt cháy tim tôi.”*

20. Nguyên xin Thánh Thần Chúa diu dắt chúng con. Xin tuôn đổ vào lòng chúng con ơn đức tin, ơn khôn ngoan và ơn can đảm, để chúng con đem Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô đến tận cùng trái đất.

Lạy Đức Mẹ Porziuncula, xin Mẹ chiếu sáng đôi mắt chúng con, xin thanh tẩy tâm hồn chúng con và đồng hành với chúng con trên các nẻo đường loan báo Tin Mừng.

1. Chúa Nói Với Chúng Ta Trên Đường Đi 7.
2. Chúa Nói Với Chúng Ta Trên Đường Đi 4.
3. Cf. Chúa Nói Với Chúng Ta Trên Đường Đi 3.
4. Tài Liệu Chung Kết 14.
5. Cf. Di Chúc 14.
6. Cf. Tài Liệu Chung Kết 14.
7. Cf. Chúa Nói Với Chúng Ta Trên Đường Đi 19- 25.
8. Cf. Chúa Nói Với Chúng Ta Trên Đường Đi 22.
9. Cf. Tài Liệu Chung Kết 5.
10. Cf. Truyện ký Pêrousia 37.
11. Tài Liệu Chung Kết 15.
12. Chúa Nói Với Chúng Ta Trên Đường Đi 18.
13. Cf. VC 76.
14. Cf. Truyện ký Pêrousia 37.
15. Cf. Truyện ký Pêrousia 37.
16. Cf. Chúa Nói Với Chúng Ta Trên Đường Đi 33. 35.
17. Cf. FLC 70.
18. Cf. Tài Liệu Chung Kết 25.
19. Cf. RM 31.
20. Cf. RM 2.
21. Cf. VC 77- 80.
22. Cf. Tài Liệu Chung Kết 21.
23. Cf. SAFC 15.
24. Tài Liệu Chung Kết 11.
25. Tài Liệu Chung Kết 20.

Tin Anh Samuel (Paris)

Kính Anh Guy-Marie thân mến,

Hôm 27-06 lễ BM anh, tôi nhớ hợp ý với anh và AE ở nhà cầu Chúa, tạ ơn Ngài cho anh Vui mạnh, Bình an, Trường thọ như ý Ngài. Thư này chậm vì tai nạn khu nhà Thánh Geneviève tôi ở bị hỏng cả 2 thang máy suốt 5 ngày liền, bắt đầu nhằm cao điểm lễ đông tế lúc 11 giờ. Giờ ăn tiếp theo ! Phải đẩy xe lăn các bô lão theo đường nhà Quàn ra vườn vào nhà com 1er service chậm 45 phút, tôi ăn 2e service được thì các cụ qua các khu nhà khác ngủ lang, phòng không đủ thì có infirmerie và nhà Cứu thương. . . Nổi loạn, van, khóc và làm các sự chẳng nên khác. . . Ngủ lang, ở trọ cho đến gần tối qua mới có 1 thang chạy. Tôi ở lầu 5, xuống nhà nguyện thành bầy: hai chân bước lên hay xuống 1 lần là có thể tháo ra từng linh kiện bán lẻ, rồi tê mỗi nặng nề như các sự tội lỗi mà !à chớ. Xin anh tha tội và làm phép cho Xam già ! Ở Paris bị canicule nắng nóng ngoài đường đến 38 độ, tôi đau lưng, đau đầu xà ngẫu, cũng là một thú ăn chơi cho lão Xam: mai có người đến phòng phân tích máu xem thiếu sinh tố nào rồi thầy thuốc trong nhà mới cho cách trị liệu. Tóm tắt vài tin vui để anh tường. Kính chúc anh nghỉ khoẻ lấy sức dọn toàn bộ giáo án cho niên khoá mới. Kính chào các chức sắc và AE cộng đoàn Thủ Đức, riêng cụ Hai Nhung thương nhớ.

Thân thương Anh. ts TQĐh aehm.

***NB.** (Anh em thân mến, Anh Samuel Hòe, trước kia một thời đã làm Đại diện Giám mục lo cho người cộng giáo Việt Nam ở Pháp. Nay già cả (tuổi trên 80 rồi), Anh được nghỉ dưỡng tại Nhà Hưu Dưỡng của Tổng giáo phận Paris. Chuyện xảy ra mà Anh nói trong thư, là vì hai cái thang máy bị hư. Anh em thử tưởng tượng xem, một nhà có cả trăm ông lão, nhiều người trong số đó đi lại khó khăn, nhiều ông phải ngồi xe lăn. Nếu không còn cái thang máy nào hoạt động được, thì sẽ ... lộn xộn như thế nào ! Đời sống các cụ, tự ăn uống, giải trí, kinh lễ đều bị xáo trộn hết. Đó là hoàn cảnh Anh Hòe nói tới ... với giọng vui đùa sẵn có của Anh Hòe ! Một cây “tều” “nổi tiếng ! G. M. ghi thêm).*

TRẠI HÈ GIÁO LÝ GIÁO XỨ ĐỒNG DÀI

Người đưa tin.

Để tạo cho các em thiếu nhi trong Giáo Xứ một sân chơi lành mạnh, nhờ sự cộng tác của hai thầy thực tập hè, ban giáo lý đã tổ chức 2 ngày trại cho các em thiếu nhi, độ tuổi từ lớp Căn Bản I đến lớp Kinh thánh 3, có khoảng gần 100 em tham gia. Sau khi kết thúc năm học giáo lý, các em đã được các anh chị giáo lý viên chia tổ đồng đều để sinh hoạt: làm trại, tập mùa và tập kịch trước. Ngày 28 tháng 6 lúc 13h các em bắt đầu vào trại cho đến 17h ngày 29 tháng 6 năm 2009.

Trong 2 ngày trại, các em đã thi giáo lý, Kinh thánh, đốt lửa trại, thi trò chơi lớn. . . Quả thật là một thời

gian bổ ích để giúp cho các em tập sống tinh thần đồng đội, quan tâm đến việc chung và phát triển các khả năng của bản thân.

Hy vọng rằng, mỗi năm qua 2 ngày trại các em lại được lớn lên về nhiều mặt.

Nguyện xin Thiên Chúa và Mẹ Maria luôn nâng đỡ và đồng hành với các em trên hành trình đức tin.

CỘNG ĐOÀN CẦU ÔNG LÃNH

Kính thưa anh em, tôi xin chia sẻ cùng anh em một vài thông tin trong **cộng đoàn Antôn Cầu Ông Lãnh**.

Khi mới tới cộng đoàn, người tôi gặp đầu tiên là cô Phương. Sống với ông cố tôi nhận thấy nơi ông cố có nhiều kinh nghiệm và nhiều điều thú vị. Ông cố đã có một sức khỏe phi thường, bằng chứng là hằng ngày ông cố đi lên xuống cầu thang không biết bao nhiêu lần. Chắc anh em mỉm cười khi đọc điều đó, đúng thôi bởi ông cố đã ngoài 90 tuổi và trí nhớ đã bị mai một phần nào. Bước chân của ông khắp khiêng nhưng còn vững chắc. Ông cố hay nói với anh em chúng tôi đi đứng phải cẩn thận và khi té thì đừng để té ngựa kéo chết. Quả thật khớp gối của ông cố đã cứng và mệt mỏi. Có lần xuống cầu thang, ông cố nói với tôi: “anh ạ, xin Chúa sống lâu làm gì để rồi đau chân đi không nổi và làm khổ anh em “. Trong tuổi già mà ông cố có thể cảm nhận được như vậy quả là khó.

Mỗi ngày, ngoài việc cùng dâng thánh lễ ông cố còn tiếp khách, quét nhà và giặt chuồng. Tiếp khách, nói đúng hơn là xuống gặp xem khách là người nào. Khốn cho những vị khách chưa gặp chủ nhà mà ông đã bảo là không biết.

Công việc thứ hai của ông cố là quét phòng. Bất kể lúc nào nhớ tới là quét, vừa lau xong lại quét, sự nhớ ông cố lại tiếp tục. Thế nên khu vực ông cố ở lúc nào cũng sạch sẽ thoáng mát. Tôi cứ nghĩ nhờ vậy mà đến bây giờ ông cố vẫn đi lại bình thường. Công việc thứ ba của ông cố là giặt chuồng kêu mời anh em dùng bữa. Trong bữa ăn, ông cố không kiêng thức ăn gì chỉ trừ những gì không thể nghiền nát với đôi hàm răng giả. Ông cố ăn một cách ngon lành dù thức ăn như thế nào chẳng nữa.

Trong tháng 6 này, cộng đoàn đã mừng lễ Gioan Baotixita, Phêrô và Phaolô cho bốn anh em. Trong ngày lễ hai thánh Tông Đồ cột trụ của Giáo Hội cũng là ngày bồn mạng của Cha Phụ Trách, anh Quân Lý, anh xuân Dương có sự hiện diện của Cha Pascal Tĩnh, các anh chị trong Ban hội đồng mục vụ giáo xứ, cũng như các chị đại diện F. M. M tới mừng lễ và ăn bữa cơm gia đình. Không khí ấm cúng vui vẻ nhờ sự đón tiếp nồng hậu của Cha Phụ Trách.

Trong giáo xứ có hai thánh lễ vào sáng, chiều; và số người tham dự thánh lễ ngày càng đông hơn, những người từ các giáo xứ khác như Quận 4 và những đôi hôn nhân nước ngoài về xin làm lễ cưới. Tôi như thấy được trên khuôn mặt của các ông bà trong giáo xứ niềm hãnh diện mà bao năm nay dường như đánh mất. Quả thật, bộ mặt của giáo xứ ngày càng tiến triển theo chiều tốt đẹp. Sự chân tình của cha xứ, sự thoáng mát của cộng đoàn đã thu hút người dân về lại với giáo xứ.

Cha phụ trách như hiểu thấu nỗi khó khăn của các sinh viên từ các tỉnh xa về Thành Phố để thi cử, nên cộng đoàn mở rộng cửa đón tiếp và tạo điều kiện cho các bạn ngủ nghỉ trong những ngày thi đại học. Phòng ốc tuy không sang trọng, nhưng đủ để cho các sĩ tử có chỗ mà yên tâm chiến đấu với bài vở.

Một vài thông tin xin chia sẻ cùng anh em. Nguyễn xin Chúa ban cho toàn thể anh em những ngày thật bình an hạnh phúc.

Biên-tập viên: Camilô.

Anh em **cộng đoàn Thanh-Hải** kính chào thăm anh chị em trong đại gia đình Phan-sinh và kính chúc mọi người Bình an và Thiện hảo. Vì thuộc loại cộng đoàn không lo mục-vụ giáo xứ và 2/3 thành viên của cộng đoàn là già yếu, nên cuộc sống chúng tôi cũng thảnh lạng, không ồn ào, ít di chuyển đây đó: mỗi người sống yên lặng, làm việc theo khả năng và sở thích trong phòng của mình, chỉ gặp nhau trong các giờ kinh phụng-vụ (thường xuyên là 2 người, mỗi người một bệ!) và trong giờ ăn trưa và tối.

Trong tháng 6 vừa qua, anh Khanh đã vắng nhà gần 3 tuần: 2 tuần để giúp tĩnh tâm năm cho anh em trong Tỉnh Dòng với đề tài “Linh đạo của Thánh Phanxicô Atxidi “nhân dịp Dòng mừng 800 năm được thành lập và 80 năm hiện diện tại Việt-Nam, và 1 tuần để gặp các bác sĩ.

Anh Lữ cũng đi chữa bệnh 2 tuần ở Saigon và ở Bình-Tuy: không biết các bác sĩ có chữa đúng bệnh của anh không hay lại được anh

chỉ cho cách chữa bệnh; nhưng khi về, cũng thấy anh hồ hởi, phấn khởi. Còn bệnh có tái phát hay không thì chỉ có Trời biết: “Hãy đợi đây! “.

Khi anh Khanh đi giảng tĩnh tâm, anh Phúc đành phải ở nhà tĩnh tâm riêng, vì hai người ở nhà thì an toàn hơn là một người.

Trong dịp anh em Phan-sinh miền Nha Trang mừng ngày cao điểm năm thánh của Dòng (bữa lễ thánh An-tôn 13/6), Anh Carôlô Triệu (Bình-giã) có ghé lại nghỉ ngơi trong cộng đoàn ít ngày để đi tắm biển. Mùa hè, biển Nha Trang êm ả, khách du-lịch đến tắm biển rất đông: anh em nào yêu biển Nha Trang, thì xin mời đến cộng đoàn Thanh Hải đây đi tắm biển, không sợ lạc đường lạc lối, chỉ sợ gặp phải các “con ma “thích ăn thịt các thầy tu hành như trong chuyện Tây du ký... Nói vậy chứ xin anh em đừng sợ !

Kính mời và kính chào tạm biệt! Hẹn lần sau.

Tin Cự Thịnh

Dầu Dừa chữa bệnh

Việt Nam ta có Bến Tre,
Kẹo dừa ngon ngọt thỏa thuê lòng người.
Nay xin giới thiệu ai ơi :
Dầu dừa chữa bệnh, bệnh gì cũng xong.
Chiết xuất lỏng, màu vàng trong,
Da vàng ngứa ngáy, bôi xong lành liền.
Ruột gan nóng bỏng liên miên,
Uống vô hiệu nghiệm hơn trà “độc tố”.¹
Tiểu đường, bao tử bơ phờ,
Mỗi ngày nhấm nháp vài ba muỗng dầu.
Tức thì tạng phủ hết đau,
Ăn ngon, ngủ kỹ, con sâu tiêu tan.
Hay như chứng suyễn ho hen,
Chùng vài ba bữa là yên như tờ.
Nô-ni² kia cũng kém thua,
Nô-ni mắc mỏ, đại gia mới dùng.

¹ Trà Dr. Thanh.

² Noni viết tắt chữ Tahitian Noni = nước uống chiết xuất từ trái noni nhiều chất bổ dưỡng ở Tahiti. Hiện tại, ở

Ung thư, chứng bệnh chẳng mong,
Kéo dao³, xạ trị ... cũng công dã tràng.
Dầu dừa làm thuốc mát gan,
Chẳng đau chẳng đốn, tiêu tan ưu phiền.
Ăn được ngủ được là tiên,
Không ăn không ngủ, mất tiền thêm lo.
Thuốc tiên chỉ có dầu dừa,
Mời về Cự Thịnh, xin vào uống ngay.
Thanh Bình bóc thuốc đêm ngày,
Thuốc thiêng, bách bệnh chấp tay bái chào :
Một “sa-pô”, hai “sa-pô”⁴,
”Nô-ni”⁵ miễn phí, trẻ già “mại zô” !

Việt Nam, người ta đang đua nhau mua-bán như một “con sốt” Noni. Giá đắt gấp 10 lần giá gốc.

³ Phương pháp mổ ung thư và hóa trị.

⁴ Chapeau = chiếc mũ => ngả mũ chào, có ý kính trọng, bái phục ...

⁵ “Nô-ni” ở đây ám chỉ dầu dừa.

Cộng đoàn Pleiku xin chào anh em gần xa.

Chắc anh em ngạc nhiên bởi vì số chia sẻ tháng 6 đã có bài của Pleiku mà số tháng 7 này lại có bài tiếp. Xin đừng nghĩ oan cho cộng đoàn Pleiku này là “nhiều chuyện” nhé. Vì bài tháng 6 do trục trặc nên bài chia sẻ đến “muộn” và bài tháng 7 là bài chia sẻ “đúng hạn”. Nhưng nếu có người cho là “nhiều chuyện” thì cũng phải thôi bởi vì cộng đoàn Pleiku là cộng đoàn “trẻ” lại là cộng đoàn “truyền giáo” nữa. Xin chia sẻ với anh em một chút về tình hình Pleiku.

Nghe tin phong phanh đâu đó Nhà Nước sắp công nhận cho vùng huyện Iagrai (là vùng anh em Phanxicô phụ trách) 2 điểm sinh hoạt tôn giáo chính thức. Anh em đón nhận tin này với tâm tình vui buồn, lo âu lẫn lộn. Vui vì thấy niềm mong ước của anh em bấy lâu nay sắp thành hiện thực. Vui vì thấy công trình, thành quả mà bấy lâu nay anh em âm thầm, kiên nhẫn vun đắp sắp được nhìn nhận một cách chính thức và tích cực. Vui vì biết rằng Thiên Chúa vẫn đoái thương ban nhiều ơn lành trên anh em và chúc lành cho công việc của anh em. Anh em vẫn luôn tin rằng đây chính là phép lạ của Đức Mẹ Măng Đen ban cho cộng đoàn Pleiku. Anh em đang chờ ngày có tin chính thức rồi thì sẽ mời cha Phi Khanh Vương Đình Khởi cùng anh em lên Măng Đen để tạ ơn, tôn vinh Đức Mẹ vì “quyền năng bàn tay cut” của Mẹ. Xin anh em hiệp ý với cộng đoàn Pleiku. Nhưng anh em cũng lo âu bởi vì cộng đoàn sẽ có thêm nhiều công việc phải lo toan, phải gánh vác nhất là trong việc hình thành xây dựng những “giáo xứ” thực thụ. Nói đến điều này chắc anh em cũng đã mừng tượng được ra những gì trước mắt anh em phải làm từ cơ sở vật chất đến đời sống tinh thần. Tuy nhiên, anh em phó thác mọi sự cho Thiên Chúa. “Việc Chúa đã khởi sự nơi chúng con thì xin Ngài hoàn tất”.

Trong tình hình mới đầy triển vọng như thế nên anh em đã được anh Phụ trách Ni-cô-la Vũ Ngọc Hải khuyến khích đi vào và ở lại trong làng thường xuyên hơn để học hỏi, tìm hiểu và giúp cho đồng bào nhiều hơn. Chỗ giáo xứ Xê-

đăng và Biển Hồ Chè của Bok⁶ Vinh Sơn Nguyễn Thành Trung coi sóc thì coi như mọi sự đã tạm ổn và cứ thế mà tiến lên nhờ sự năng nổ, nhạy bén “vun quén” của Bok Trung. Riêng vùng Iagrai của Ama⁷ Giuse Trần Văn Long coi sóc thì được chia năm xẻ bảy để anh em cùng nhau giúp, vì tuy Ama Long có sức mạnh và sự nhanh nhẹn của một “võ sư” nhưng xem ra anh vẫn khó có thể đủ sức đảm đương hết một vùng rộng lớn như thế. Anh Vũ Ngọc Hải vẫn giúp coi sóc vùng Iayok và có thêm sự trợ giúp của “già làng” Nguyễn Trung Phát. Ngoài ra, anh Hải còn phải đảm đương cả nhà Mẹ Vườn Mít với vai trò phụ trách. Tân linh mục Hoàng Hữu Chi được đề nghị giúp vùng quanh Thị trấn Iakha giúp Ama Long để Ama có cơ hội và thời gian tiến đến những vùng đất mới sát biên giới Campuchia. Với vùng đất mênh mông bao la như thế nên cho dù cộng đoàn có “nhiều” linh mục nhưng ngày Chúa Nhật mỗi anh em phải dăng khoảng 4 – 5 lễ và di chuyển tổng cộng trên dưới 100km. Riêng anh quản lý Phê-rô Nguyễn Đình Phục phải bao quát tất cả các vùng với đủ mọi việc (dạy giáo lý, xóa mù, sinh hoạt và... tập hát) nhưng chính yếu vẫn là lo lắng nâng cao đời sống vật chất cũng như tinh thần cho bà con đồng bào dân tộc. Cho đến nay khi tổng kết lại, anh Phục cũng như anh em trong cộng đoàn vẫn còn ngỡ ngàng bởi những thành quả đáng mừng anh em làm được cho đồng bào dân tộc mà trước đây anh em không dám nghĩ tới. Ví dụ: Mở nhà trẻ, khôi phục nghề dệt thổ cẩm, chương trình nước lọc cho các làng, sửa đậu nành cho người già và trẻ em, giúp các em học sinh về phương tiện học hành.... Tạ ơn Chúa.

Hè năm nay, anh em vẫn tổ chức khóa học hè cho các em dân tộc Jrai tại nhà thờ Đức An. Đây là một chương trình lớn mà hàng năm cộng đoàn thực hiện để giúp cho các em được học hỏi giáo lý rửa tội, rước lễ, thêm sức và củng cố

⁶ Bok trong tiếng Banah và Sedang có nghĩa là Ông. Đây là cách gọi kính trọng một người nào đó. Do đó, Linh mục được gọi là Bok và Giám mục gọi là Bok Kán (Kán: lớn, to)

⁷ Ama trong tiếng Jrai nghĩa là cha. Đây là cách gọi Linh mục một cách thân thiện, và người Jrai gọi Giám mục là Ama Prông (Prong: lớn, to). Ngoài ra, danh xưng đúng của Linh mục là Pô Ding Kona.

kiến thức văn hóa phổ thông, bởi vì trong năm rất khó qui tụ được các em, và anh em cũng không có sức để đảm đương công việc. Do tình hình “khủng hoảng kinh tế” nên qui mô tổ chức phải nhỏ lại hơn mọi năm: Số lượng các em ít hơn (khoảng 80 em), thời gian học ngắn hơn (hơn 1 tháng) và độ tuổi của các em cũng nhỏ hơn. Anh Giám sư Học viện Thủ Đức đã gửi 4 anh em Học Viện (anh Tuấn, Niên, Cảnh, Tôn) lên Pleiku để giúp cho các em nhỏ về giáo lý cũng như văn hóa. Dù chỉ với những ngày hè ngắn ngủi nhưng chắc chắn hiệu quả công việc và tình cảm thầy trò sẽ ngày càng lớn lên theo năm tháng bởi vì hiện nay đã thấy thầy trò đang thực hiện rất tốt, rất trôi chảy chương trình mà cộng đoàn đã đề ra. Cảm ơn sự quan tâm của anh Giám sư và sự cộng tác tích cực của anh em Học Viện rất nhiều.

Cũng xin cảm ơn anh Anselmô Nguyễn Hải Minh đã gửi 12 em Tim Hiệu lên vùng cao này

để giúp cộng đoàn trong dịp hè. Các em đã được gọi vào trong các làng để các em được sống gần dân làng, nhằm hiểu biết và giúp cho đồng bào nhiều hơn tùy khả năng của các em.

Cuối cùng là tin nhà Nội Trú “uơm trồng ơn gọi cho người dân tộc thiểu số”. Mùa hè này nhà Nội Trú đã được đổi “chủ”: Anh Nguyễn Anh Tôn thay anh Nguyễn Hồng Cẩm coi sóc các em. Tuy nhiên vì đang mùa hè nên các sinh hoạt cũng chỉ dừng ở mức cầm chừng bởi anh Tôn còn phải phụ giúp cho các em nhỏ học hè và những em trong nhóm Ôn Gọi thì đã được cho về hè hoặc đi phụ giúp các cha, các thầy trong làng.

Đôi dòng chia sẻ với anh em xa gần. Xin kính chúc anh em luôn mạnh khỏe, bình an. Đặc biệt cộng đoàn Pleiku xin chúc mừng bổn mạng cộng đoàn Du Sinh (15/7) và 8 anh em trong Tỉnh dòng có bổn mạng trong tháng 7. Xin chúc các anh luôn tràn đầy ơn Chúa. Amen.

Plei Yam vui mừng có hệ thống nước lọc

Plei Meo vừa tháp nhập Cộng đoàn

REJOICE

Đã khá lâu, **cộng đoàn Sông Bé** im hơi lặng tiếng. Tính đến hôm nay, “Bản tạng” này đã ở trọ nơi này được một năm bốn tháng và xin mạo muội viết ít dòng chia sẻ gửi tới anh chị em.

Cộng đoàn Sông Bé theo danh sách bảng gia đình gồm 5 anh em; nhưng nay hiện diện chỉ có 4, một anh đi lưu động ngoài Vinh. Như vậy, hiện nay anh này có danh mà không có thực ở Cộng đoàn Sông Bé. Nghe đâu anh này đã gia nhập Cộng đoàn Vinh, vì trong báo Chia Sẻ tháng 6.2009 vừa qua, cộng đoàn Vinh cho biết có 5 anh linh mục và một thầy, với 5 công việc của 5 anh linh mục khác nhau. Như vậy, Cộng đoàn Sông Bé chỉ còn 4 mà thôi ...

Đang mùa hè của anh em Học Viện Thủ Đức và các em học sinh - sinh viên; và đài truyền hình Thành phố HTV9 đang chiếu bộ phim “Tây Du Ký” có 4 thầy trò Đường tăng đi Tây Thiên để thỉnh kinh. Cộng đoàn Sông Bé cũng có 4 thầy trò đi thu hoạch mủ cao su. (Tạm gọi 4 thầy trò chúng tôi là Đường tăng, Sa

Tăng, Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không).

Anh Phụ trách (Đường Tăng) hằng ngày quét dọn trong nhà và ngoài vườn, chỗ nào không cần cỏ mọc và lá cây rơi rụng là anh dọn sạch tất. Chủ Nhật, anh còn phải đi dâng lễ và sinh hoạt với một nhóm Huynh đệ đoàn Dòng Ba ở giáo xứ Lai Uyên. Anh không đi một mình mà kéo theo “Sa Tăng” cùng đi, bởi vì anh không chạy được xe gắn máy, hơn nữa đôi chân của anh lại đau yếu đã lâu.

Anh nuôi “Sa Tăng” hằng ngày đi chợ phục vụ anh em những món ăn “truyền thống”. Anh

em nào muốn biết các món ăn của Cộng đoàn Sông Bé ra sao, xin mời ghé qua thưởng thức. Ngoài công việc phục vụ anh em trong cộng đoàn 2 bữa ăn trưa và tối, anh còn nuôi gà để cải thiện thêm chất bổ dưỡng cho anh em lao động, nghe đâu anh còn muốn rước về thêm mấy chị vịt để nuôi cho có bầu có bạn nữa. Mỗi Chúa Nhật, anh còn nhiệm vụ cõng thầy “Đường tăng” đi thỉnh kinh lang thang ở giáo xứ Lai Uyên, bất kể trời mưa nắng. Anh luôn vui vẻ cõng thầy mình và cũng chưa bao giờ gặp “yêu tinh” quậy phá dọc đường.

Còn 2 anh họ “Trư” và “Tôn”, ngày ngày làm bạn với xe hơi đời mới 4 bánh chạy lui chạy tới để lấy mủ cao su. Thỉnh thoảng hai anh còn phải đi canh chừng “cao su tặc” buổi chiều hoặc tối.

Cộng đoàn Sông Bé với công việc thuần túy là lao động và chỉ có lao động thôi; còn nếu nói nôm na là làm kinh tế cho Tỉnh Dòng. Do đó, công việc của chúng tôi là công việc của Tỉnh Dòng, làm cho Tỉnh Dòng, làm vì tương lai Tỉnh Dòng. Ấy thế mà nhiều khi được ưu ái đôi chút. Số là mỗi khi đến hè lại có 3 – 4 anh em trẻ từ Học Viện lên chia sẻ cuộc sống; và trong năm cũng có một anh trẻ đi thực tập sống một năm với chúng tôi. Nhờ vậy, 4 thầy trò chúng tôi được an ủi phần nào. Mùa hè năm nay, có 3 anh em trẻ: “Đội Dòng an ủi đôi lời, trông mãi trông hoài được 3 anh em”.

Bốn thầy trò chúng tôi với bao la đất cát, cây cối; nhưng thực tế, chỉ có 2 anh em họ “Trư” và họ “Tôn” đảm nhận tất cả. Với khả năng sức khỏe có hạn, thì xem chừng khó mà hoàn thành tốt mọi công việc. Sự thực thì trong cả 4 thầy trò, ai cũng đều mang trong mình những yếu đuối thể xác, không bệnh này thì cũng chứng nọ.

Thầy trò chúng tôi chỉ mong sao hằng ngày thoát khỏi lũ “yêu tinh” quậy phá, để còn hy vọng cuộc “thỉnh kinh” cho Tỉnh Dòng diễn ra tốt đẹp. Xin anh chị em xa gần thêm lời cầu nguyện cho chúng tôi hôm nay, ngày mai và mãi mãi. Xin kính chào bình an và hiệp thông.

KHÁM PHÁ QUÀ TẶNG TÌNH YÊU

Tiểu đệ TINO

Anh em cộng đoàn Du Sinh xin kính gửi lời chào tràn đầy TÌNH YÊU đến Anh Giám tỉnh cùng toàn thể quý anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh. Kính chúc tất cả những ai đang sống trong Đức Kitô, được bình an (x.1 Pr 5,14)

“*Anh có yêu mến Thầy không? -Thưa Thầy có, Thầy biết con yêu mến Thầy.*” (Ga 21, 15-17) đây chính là đại ý của lời chúc ngắn gọn, mượn ý từ các câu hỏi và trả lời 3 lần giữa Chúa Giêsu và môn đệ Phêrô, mà trong bữa cơm đạm bạc chiều ngày hôm trước, thay mặt cộng đoàn Cha Phụ trách đã ưu ái gửi đến ông Cô (Cha Paul Hồ), Cha Khoan - Giám sư, anh Mậu - phụ tá Giám sư, anh Hào, và 3 tập sinh (Dũng, Lượng, Vinh) nhân dịp lễ thánh quan thầy Phêrô & Phaolô 29/6/2009. Gần một nửa nhà mừng bôn mạng : 7/15 người !

Và cũng xuất phát từ một vài ý tưởng trong nội dung “Quà tặng” – chủ đề bài giảng của Cha Giám sư Tập viện đã chia sẻ trong thánh lễ “ra mắt” ơn gọi Phan sinh tại nhà thờ giáo xứ Thánh Mẫu – Hòa Phát – Bảo Lộc ngày 21/6/2009, tiểu đệ xin mạn phép chia sẻ thông tin “nóng hổi” các hoạt động của cộng đoàn đã diễn ra trong các tháng gần đây theo một sợi chỉ đỏ là chủ đề tình yêu.

KHÁM PHÁ...

1. Lang Biang

trên đỉnh Lang Biang : ở đây thì thích quá !

Xưa trên đỉnh “ngọn núi đồ sộ cao 2760 mét⁸”, Chúa Giêsu đã biến hình trước mắt 3 môn đệ thân tín Phêrô, Giacôbê, Gioan (x.Mc 9,2). Hôm nay đoàn chúng tôi gồm cha Antôn Chúc, Phụ trách cộng đoàn, các anh em Tập sinh + Tìm hiểu Phanxicô và các chị em Tiên tập “Phăng-xít-ken” cũng đã được thấy tận mắt “cảnh tượng hiển dung” này trên đỉnh “núi LangBiang cao 2169 mét⁹” sau hơn 3 giờ đi bộ men theo con đường mòn quanh co uốn lượn giữa bạt ngàn thông reo, nhân chuyến dã ngoại leo núi ngày 14/2/2009. Vì thông tin “sẽ được thấy Chúa” cùng với sự lôi cuốn khám phá các chứng tích của huyền thoại về một tình yêu say đắm, giữa đôi trai gái tên K’Lang và H’Biang, vượt ra ngoài vòng tục lệ khắt khe lễ giáo phong kiến, đến nỗi đã sẵn sàng chết cho nhau, chính là các động lực đã giúp đoàn chúng tôi bảo toàn được con số thành viên lên tới đỉnh; đồng thời cũng là dịp giúp từng người phản tỉnh lại mỗi tình riêng của mình với Chúa trong đời sống tu trì: “tôi đã sẵn sàng chết với Ngài chưa?”, qua bài chia sẻ ngắn của Cha Antôn, trưởng đoàn leo núi.

2. Dambri

Chúng tôi sẵn sàng “chết đi”, vì “tình yêu Đức Kitô thôi thúc chúng tôi” (2Cr 5,14), vì bấy lâu nay Người vẫn mòn mỏi đợi chờ sự đáp trả bằng con tim không chia sẻ của tôi. Người chờ

⁸ Jacques Hervieux, “*Tin Mừng Mac-cô, chú giải theo hướng mục vụ*”, nxb Hiều và Sống Lời Chúa, trang 189. Tác giả cho rằng Chúa hiển dung trên núi Hermon (cao 2760) thì có lẽ phù hợp hơn với núi Tabor (cao 613m).
⁹ một ngọn núi ở huyện Lạc Dương, Đà Lạt, Lâm Đồng.

đợi tình yêu của tôi hơn cả sự đợi chờ của nàng H'Bi - một cô gái K'Ho dành cho người yêu của mình trong truyền thuyết xa xưa về thác Dambri. Một câu chuyện tình đẹp như nhánh lan rừng, ngọt ngào như dòng suối mà chúng tôi (7 Ts Phanxicô + 19 chị em cộng đoàn Hiền Linh Franciscaine) đã được nghe kể nhân chuyến dã ngoại tại nơi này ngày 23/5/2009.

“Dambri” trong tiếng K'Ho có nghĩa là “đợi chờ”. Chuyến dã ngoại này là quà của Sơ Kim Chi – Giám sư Tiên tập FMM “hùn vốn” với Cha Khoan –

Giám sư Tập viện Phanxicô để thưởng cho chúng tôi vì chúng tôi đã nỗ lực tập luyện và hợp xướng thành công bài “ Trường ca các thợ tạo¹⁰” trong đêm thánh ca diễn nguyện cầu nguyện cho ơn gọi do Giáo phận tổ chức tại cơ sở dòng Don Bosco Đà Lạt ngày 1/5/2009. Một chuyến đi giúp nối kết tình huynh đệ Phan sinh giữa chúng tôi. Một chuyến đi được thưởng thức cảnh đẹp tuyệt vời của ngọn thác Dambri hùng vĩ cao gần 60 mét điểm xuyết sự lung linh, huyền ảo của các cầu vồng bảy sắc do bụi nước của thác và ánh sáng mặt trời tạo nên. Một chuyến đi khám phá điều kỳ diệu về sự hao mòn vì tình yêu của sự tử đá – hóa thân của chàng trai đang ngày đêm nằm yên bất động dưới dòng thác- hóa thân những giọt nước mắt thấm thiết của nàng H'Bi. Đứng dưới nhìn lên, vẻ đẹp của thác nước khiến tiểu đệ chợt liên tưởng sánh ví với 2 câu thơ của một tác giả nào đó: “Nước bay xuống thẳng ba ngàn thước, Tưởng dài ngàn hà tuột khỏi mây”.

QUÀ TẶNG = TÌNH YÊU...

Tháng 6 vừa qua, tháng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, Du Sinh nhận được rất nhiều quà

tinh thần – vì yêu mến mà nhiều đoàn khách đã đến với cộng đoàn:

- Thánh lễ sáng ngày 13/6/2009 tại nhà nguyện của cộng đoàn đã có sự tham dự rất đông của các ACE PSTT thuộc HĐĐ Nam Ban-ĐàLạt và các bạn GTPS Hòa Phát – Bảo Lộc, những người con của cha thánh nghèo sống Tin Mừng giữa đời thường. Họ đã trở về “nhà Cha” để cùng với anh em sốt sắng hiệp dâng thánh lễ mừng kính thánh Antôn Padua- vị Tiên sĩ Tin Mừng, quan thầy bảo trợ của cả 2 nhóm.

- Ngày 15/6/2009, đã hơn 12 giờ trưa rồi mà sao anh em vẫn chưa thấy “khói trắng” bốc lên. Anh em “bụng còn cào” chờ đợi buổi tu nghị bầu Ban Điều Hành (BDH) nhiệm kỳ mới của PSTT miền Lâm Đồng kết thúc để biết kết quả cũng như mời tất cả nghị viên hôm đó dùng chung bữa cơm huynh đệ với cộng đoàn. 12 giờ 40 phút, cha Hoa – Trợ Úy PSQG vẫn nụ cười rạng rỡ đã dẫn đầu đoàn tu nghị từ phòng họp đi vào nhà cơm, báo hiệu cuộc họp đã diễn ra thành công tốt đẹp. Trong bữa cơm, Anh Ghêgôriô Nguyễn Văn Tâm – tân trưởng Phục vụ miền thay mặt ACE đã ngỏ lời cảm ơn cộng đoàn, cảm ơn anh Phaolô Nguyễn Văn Dẫn – cựu trưởng Phục vụ cùng BDH cũ trong thời gian qua đã hy sinh phục vụ xây dựng cho đoàn; cũng như xin cộng đoàn tham dự tiếp tục cầu nguyện và nâng đỡ cho BDH mới.

- Đi tránh cái nắng nóng gay gắt của anh mặt trời đang tỏa xuống trên khắp đất Việt trong những ngày này, nhiều anh chị em thuộc nhiều đoàn thể ở các tỉnh như thành phố Saigon, Nha Trang, Vũng Tàu, GiaLai, Phan Thiết...qua sự giới thiệu của những người quen biết với cộng đoàn, đã rất vui, thoải mái khi đến trú ngụ tại tu viện Du Sinh để hưởng không khí mát lạnh và thưởng ngoạn các danh lam thắng cảnh tại ĐàLạt. Một ai đó trong các đoàn đã nói “chúng con được ở đây thật là hay”, còn anh Hoàng quản lý thân thương với bề dày kinh nghiệm phục vụ tại nhà tĩnh tâm Rivortorto Thủ Đức thì bộc bạch tâm sự: cung cách đón tiếp là chìa khóa thành công của nhà khách cộng đoàn. Cung cấp chỗ ăn ngủ (board and room, theo kiểu nói của Mỹ) cho trên dưới 100 người đối với anh tổng quản Du Sinh thì chỉ là chuyện nhỏ !

- Sáng sớm ngày 19/6/2009, trong nhà nguyện âm cúng, hiệp thông với toàn thể Giáo hội trên khắp hoàn vũ, ông Cố - chủ tế cùng anh

¹⁰ bài hát “ Trường ca các thợ tạo”: lời: Thánh Phanxicô, nhạc: Hải Linh & Xuân Thảo.

em cộng đoàn đã hiệp dâng thánh lễ Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu và hiệp ý cùng với Đức Giáo Hoàng cầu nguyện cách riêng cho các linh mục trong ngày khai mạc Năm linh mục. Đặc biệt liền sau đó, anh em đã được “hương lây” niềm vui “Quà tặng” của 5 Tân Linh mục¹¹ (Phaolô Nguyễn Thanh Bình, Giuse Hoàng Hữu Chi, Gioan B. Trần Khắc Du, Phêrô Trần Phú Nhuận, Giuse Trương Văn Tính, thụ phong LM ngày 10/5/2009) nhân dịp các cha về “Xứ Anh Đào¹²” để cùng dâng lễ mở tay và ra mắt, với Hội Bảo Trợ Ôn Gọi Phan Sinh Đà Lạt tại cộng đoàn ngày 20/6/2009, với Hội Bảo Trợ Ôn Gọi Phan Sinh Bảo Lộc tại nhà thờ giáo xứ Thánh Mẫu – Hòa Phát – Bảo Lộc ngày hôm sau.

- Trong những ngày đầu tháng 7 này, tất cả anh em cộng đoàn đang bận rộn “chuẩn bị” vật chất lẫn tinh thần để đón nhận món quà mới “lễ trọng kính mừng thánh Bonaventura (15/7) - bốn mạng cộng đoàn Du Sinh - cao điểm năm thánh Phanxicô tại Đà Lạt”. Mọi người ai nấy đều hăng say với công việc của mình: ông Cố tình nguyện hi hục tìm diệt các anh cỏ dại “cứng đầu” mọc xung quanh nhà, ông Ngoại (Thầy Benjamin Pháp) đi thăm bác sĩ và “bảo trì hệ thống”, 7 anh em Tập sinh cùng anh Bênadô Trần Trọng Nhu (thành viên mới của cộng đoàn) dưới sự hướng dẫn của anh tổng quản Du Sinh đã lau chùi lại các phòng, chuẩn bị bàn ghế, mùng mền nệm gối... để đón tiếp số lượng khách dự trừ đến tham dự khoảng hơn 600 người “ăn,” 200 người “ngủ” !

400 phần ăn dịp lễ Phanxicô 2008 tại Du Sinh

Sau cùng, anh em Du Sinh xin được chia sẻ với và kính chúc anh Giám tỉnh cùng anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh mỗi ngày luôn đầy ắp quà TÌNH YÊU, luôn *trung thành trong Chúa Kitô, niềm trung thành* của chúng ta, luôn¹³ *phó thác nơi trái tim Chúa để thấy việc sống “đời tu trì” của mình không là chuyện của quá khứ, nhưng là chuyện của hiện tại. Một hiện tại đầy sự hiện diện của Chúa Giêsu – Quà Tặng Tình Yêu.*

¹¹ riêng Tân Linh mục Phêrô Phạm Bá Đình Đình vì có công việc đột xuất nên không có mặt.

¹² tên gọi của tp.Đà Lạt: theo “Lịch sử Giáo phận Đà Lạt”, 1991, trang 2.

¹³ mượn ý bài chia sẻ “Đến với Thánh Tâm Chúa Giêsu” của ĐGM GB. Bùi Tuần., Báo CG&DT, số 1711, trang 17

Các em Dân Tộc thiểu số rước Chúa lần đầu.

Người đưa tin.

Đồng Dài - Sáng Thứ Hai ngày 13 tháng 7 năm 2009, các em từ các xã, Cầu Bà, Liên Xang, Khánh Phú, Khánh Nam, Khánh Bình và Thị Trấn Khánh vĩnh tập trung về Giáo Xứ Đồng Dài học giáo lý về bí tích Giải Tội và Thánh Thể để được rước Chúa lần đầu.

Hoàn cảnh của các em ở quá xa nhà thờ Đồng Dài, em xa nhất là 40Km và em ở gần nhất là 16 Km. Vì thế, việc đi xuống nhà thờ hàng tuần để học giáo lý như những em ở tại Giáo Xứ quả là việc hết sức khó khăn. Do đó, cha Giuse Cup. Nguyễn Đình Ngọc đã phân chia các em đi theo cha mẹ, mỗi tháng xuống một lần để học giáo lý và tham dự thánh lễ Chúa nhật. Trong năm, các em cũng đã được học giáo lý, một tuần trước khi Xưng Tội và Rước Lễ các em lại xuống để ôn bài và củng cố

thêm phần giáo lý. Trong suốt một tuần, từ sáng tới tối, các em được hai thầy: Luận và Hào hướng dẫn.

Các em cũng đã được cha Ngọc nuôi ăn và ngủ ở phía nhà dành riêng cho các em. Cha cũng chuẩn bị cho mỗi em có một bộ đồ mới. Các em cảm thấy thực hạnh phúc, vì được sống trong tình yêu thương và sự nâng đỡ của một người cha. Sau khi Rước Lễ, các em cũng có một bữa tiệc liên hoan nhỏ để vui mừng với nhau.

Hy vọng rằng, nhờ sự quan tâm và qua việc tổ chức các lớp học như vậy hàng năm sẽ giúp cho anh em Dân Tộc Thiểu số vùng Khánh Vĩnh hiểu biết Chúa, yêu mến Chúa và giới thiệu Chúa cho người khác.

Cảm nhận thần phục Ca Đoàn Quê Hương và Nhạc sư Xuân Thảo

- Nguyễn Gia Nhân -

Ca Đoàn Quê Hương & Nhạc sư Xuân Thảo tại Thánh đường
Anton Vĩnh Phước, Nha Trang.

Nghe nhiều ất sinh ra nhàm chán, lẽ thường vẫn thế. Nhiều người tham dự dịp mừng 800 năm Ôn Gọi Phan Sinh trong ngày lễ thánh Anton 13/06/2009 vừa qua tại thánh đường Anton Vĩnh Phước – Nha Trang đã không giấu vẻ ngại ngùng khi nghe đến hai từ “Thánh Ca” trước giờ lễ. Nếu được chọn giữa xem múa và nghe nhạc, có lẽ nhiều người sẽ chọn chương trình múa hơn. Bởi lẽ, các vũ khúc dễ làm vui mắt người xem, còn âm nhạc không phải ai cũng có khả năng cảm thụ. Thế nhưng, Ca đoàn Quê Hương Tổng Hợp đã đưa khán thính giả đi từ ngạc nhiên đến cảm nhận thần phục, qua “Trường ca Các Thọ Tạo,” dưới sự điều khiển của Linh mục nhạc sĩ Xuân Thảo.

Người nghe ngỡ ngàng thần phục không phải vì tư tưởng của tác phẩm – đánh rằng, với tư tưởng này, thánh Phanxicô đã để lại những nét châm phá táo bạo trong trang sử của Giáo Hội – mà vì khả năng diễn xuất với cả con tim

và tâm hồn của mỗi ca viên. Khán thính giả dễ dàng nhận thấy sự độc lập nhưng liên kết, vững vàng nhưng phối hợp hài hoà và tinh thần trách nhiệm toát lên trên khuôn mặt của mỗi thành viên trong Ca đoàn Quê Hương. Họ là những người yêu mến việc nhà Chúa và có khả năng lột tả tinh yêu của Người qua âm nhạc cách say mê. Không những hy sinh công ăn việc làm và những chuyện riêng tư khác, mà họ còn không nghĩ đến việc phục vụ âm thầm không thù lao của mình, nhưng ít được ai biết đến. Khi tiếng các nhạc cụ nhẹ nhàng vang lên, họ bắt đầu đưa người tham dự đi vào tâm tình tạ ơn Thiên Chúa toàn năng, nhân lành qua đoản khúc “Hợp ca Mở Đầu”. Rồi tiếp đến là sự oai hùng của Ông Anh Mặt Trời, nét dịu dàng kiêu sa của Chị Hằng Nga và Muôn Tinh Tú, tiếng vi vu vi vu của Anh Gió, sự trong lành của Chị Nước long lanh, sự cường tráng uy hùng của Anh Lửa... và cùng với Anh Chị Em Loài Người, tất cả đều tôn vinh, chúc tụng Thiên Chúa Chí Tôn.

Sẽ rất thiếu sót nếu khán thính giả chỉ nghe mà quên theo dõi khả năng diễn xuất qua sắc thái của ngôn ngữ thân thể. Chính vì thể hiện rõ những đặc nét của những từ tượng hình, như: bập bùng, long lanh, lấp lánh, lung linh v.v.. hay từ tượng thanh: vi vu vi vu, mà khán thính giả như cảm nhận được làn gió mát dịu êm, như thấy được ánh lửa bập bùng đang reo vui trước mắt, và như đang thả hồn trong đêm trăng thanh dưới muôn ngàn vì sao lấp lánh.

Nhắc đến Anh Em Hèn Mọn, người ta thường nghĩ ngay đến màu áo nâu khiêm hạ, khó nghèo. Riêng với Anh Em Hèn Mọn ở Việt Nam, có lẽ cần phải nhắc thêm đến “Trường ca Các Thọ Tạo”, nhắc đến Ca đoàn Quê Hương, nhắc đến cố nhạc sư Hải Linh và người đồng sáng tác Linh mục nhạc sĩ Xuân Thảo – OFM. Nhắc đến họ để nhớ đến một lần được nghe thánh nhạc dài 40 phút mà không hề cảm thấy nhàm chán, như lẽ thường phải có, hoặc như Linh mục nhạc sĩ Mi Trầm – Trưởng ban thánh nhạc GP Nha Trang nhận xét: “Vi tác giả đã phối hợp nhuần nhuyễn giữa phong cách Tây Phương và âm điệu dân ca Việt Nam, nên khi chuyển từ đoạn khúc này sang đoạn khúc khác,

người nghe không cảm thấy nhàm chán”. Và loáng thoáng đâu đây, có ai đó đã mạnh dạn nói rằng: “Xuân Thảo đã lấy lại ‘mặt bằng’ cho anh em Phanxicô về phương diện âm nhạc, văn nghệ. Thật tuyệt vời!”

Không sao diễn tả hết được ấn tượng đẹp mà Ca đoàn Quê Hương trong ngày lễ đã để lại trong lòng Dân Chúa ngày hôm ấy. Những suy tư, nỗ lực của cố nhạc sĩ Hải Linh và Linh mục nhạc sĩ Xuân Thảo giờ đây đã sinh hoa kết trái trong nền thánh nhạc Việt Nam. Và có lẽ, hai tiếng “CÁM ƠN” cũng là rất bé nhỏ so với những gì họ đã âm thầm phục vụ mọi người qua lời ca tiếng hát. Nhưng sẽ không thừa chút nào nếu gởi đến họ những lời chúc mừng chân thành và cảm phục, vì họ đã – cách nào đó – gởi đến mọi thành phần Dân Chúa thông điệp: Quảng đại quên mình vì lợi ích chung. Xin dâng lên Thiên Chúa Ngàn Trùng Chí Thánh muôn ngàn lời tri ân chúc tụng, vì Người đã ban cho các “nghệ sĩ biệt tài phô diễn” vẻ đẹp huy hoàng của Người qua Ca đoàn Quê Hương. Tạ ơn Chúa! Alleluia!

Khán thính giả: Chị em Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ – Thanh Hải – Nha Trang

Ca Đoàn Quê Hương và “Trường ca Các Thọ Tạo” dưới sự điều khiển của Linh mục Nhạc sĩ Xuân Thảo tại Thánh đường Antôn Vĩnh Phước, Nha Trang.

CHƯƠNG TRÌNH HUẤN LUYỆN GTPS

(Chương trình chỉ mang tính định hướng)

1. Khai tâm:

1. 1. Mục đích:

Giúp người trẻ lắng nghe tiếng Chúa gọi trong tâm hồn và khám phá huynh đệ đoàn GTPS như là điểm hẹn thích hợp để bắt đầu một cuộc hành trình ơn gọi trong thời gian sớm nhất.

1. 2. Phương pháp:

- Tham gia các buổi gặp gỡ của huynh đệ đoàn GTPS.
- Trao đổi kinh nghiệm trong nhóm nhỏ hoặc từng hai ba người với nhau.
- Chia sẻ đời sống cầu nguyện của huynh đệ đoàn GTPS.
- Tham dự một số hoạt động trong Giáo hội của GTPS.
- Bản thân nỗ lực hướng tới sự trưởng thành nội tâm, với sự trợ giúp của nhóm.
- Thảo luận nhóm theo các chủ đề.

1. 3. Nội dung:

a. Về nhân bản:

- Những cách thức quan sát và lắng nghe người khác, thiên nhiên, chính mình và Thiên Chúa.
- Phân tích và đánh giá thực tại, trước hết những khía cạnh tích cực, rồi sau đó mới tới những khía cạnh tiêu cực.
- Hướng dẫn cuộc sống bản thân trước thực tại của xã hội, chính trị và Giáo hội.

b. Về đời sống Kitô hữu:

- Lý tưởng Kitô giáo như một chọn lựa hữu hiệu cho cuộc sống.
- Phúc âm, là tin mừng cho mọi người.
- Giá trị của sự sống, từ khi thụ thai cho tới lúc chết.
- Giáo hội trong cụ thể, là một cộng đoàn gồm những người thánh thiện và tội lỗi.

c. Về Phan sinh:

- Phanxicô, Clara, Êlisabét. Họ là ai?
- Gia đình Phan sinh là gì? (các nam nữ tu sĩ và giáo dân).
- Giới Trẻ Phan Sinh là gì?

2. Huấn luyện để tuyên hứa trong GTPS

2. 1. Mục đích:

Nhằm hài hòa trọn vẹn tuổi trẻ trong huynh đệ đoàn của người trẻ trong tư cách là một thành phần của PSTT thuộc Gia đình Phan sinh.

2. 2. Phương pháp:

- Hiện diện trong các buổi gặp gỡ của huynh đệ đoàn GTPS.
- Chia sẻ đời sống cầu nguyện của huynh đệ đoàn GTPS.
- Tham dự vào các hoạt động trong Giáo hội của GTPS.
- Bản thân nỗ lực hướng tới sự trưởng thành nội tâm, với sự trợ giúp của nhóm.
- Hiện diện trong các buổi họp mặt đặc biệt của các ứng viên.
- Việc tháp tùng cá nhân do một phụ trách huấn luyện và vị trợ úy.

2. 3. Nội dung:

a. Về nhân bản:

- Các kỹ thuật để giúp nhận biết chính mình.
- Sự trưởng thành cá nhân, khả năng thiết lập và duy trì những mối tương giao nhân bản, khả năng cho đi, đón nhận và chia sẻ.
- Biết những khả năng để hành động và phục vụ tha nhân.

b. Về đời sống Kitô hữu:

- Các phương pháp và những yếu tố để cầu nguyện cá nhân và cầu nguyện theo nhóm.
- Đức Kitô, con người mới, bạn đồng hành và người bạn thân.
- Hoán cải nhờ đổi mới và tái định hướng cuộc đời của mình.
- Việc cử hành Thánh Thể.
- Sống những mùa phụng vụ chính (mùa Vọng, Giáng sinh, Chay, Phục sinh).

c. Về Phan sinh:

- Đời sống Phanxicô, Clara, Êlisabét Hungary.

- Các giá trị Phan sinh: tình huynh đệ, tính hèn mọn, hòa bình, bất bạo động, kính trọng thiên nhiên.
- Luật PSTT, là một tài liệu gợi hứng cho cuộc sống.
- Việc tuyên hứa trong GTPS, các nội dung và việc rời khỏi GTPS.

3. Đào sâu ơn gọi bản thân

3.1. Mục đích:

Giúp người trẻ đào sâu ơn gọi Phan sinh của họ và có lựa chọn cuối cùng cho cuộc đời.

3.2. Phương pháp:

- Tham gia mọi hoạt động của huynh đệ đoàn GTPS.
- Bản thân nỗ lực hướng tới sự trưởng thành nội tâm, với sự trợ giúp của nhóm.
- Hiện diện trong các buổi gặp gỡ miền và quốc gia và tích cực trong các buổi thảo luận.
- Tham dự các buổi họp mặt và cử hành, cùng với PSTT và các nhánh khác trong Gia đình Phan sinh.
- Biện phân và thực hành việc lấy quyết định.
- Việc tháp tùng cá nhân do Hội đồng huynh đệ đoàn GTPS và vị trợ úy.

3.3. Nội dung:

a. Về nhân bản:

- Những cách thức để nhận biết và chấp nhận bản thân.
- Cách hành động với sự quân bình về mặt tình cảm.
- Trách nhiệm và sáng tạo trong việc phục vụ tha nhân.
- Cách làm sáng tỏ động cơ của bản thân (hời hợt, chiều sâu).
- Tình yêu (tình yêu và sự thu hút; những cách diễn tả khác của tình yêu).
- Những phương pháp năng động nhóm (td như phương pháp xem-xét-làm)
- Cách lên kế hoạch cho những hoạt động của nhóm.

b. Về đời sống Kitô hữu:

- Ôn gọi theo Kinh Thánh.
- Sự đa dạng của các ơn gọi trong thế giới.

- Biện phân ơn gọi.
- Những chọn lựa nền tảng của Đức Giêsu.
- Tám mối phúc thật và các lời khuyên Phúc âm.
- Sứ mạng của người giáo dân trong Giáo hội.
- Cách sống các bí tích.
- Cách phân tích thực tại dưới ánh sáng Tin Mừng.
- Sự đóng góp của Kitô hữu vào đời sống xã hội và chính trị.

c. Về Phan sinh:

- Sự thích hợp của Phanxicô, Clara và Êlisabét Hungary.
- Hành trình ơn gọi của Phanxicô, Clara và Êlisabét Hungary.
- Các nguồn linh đạo Phan sinh.
- Bút tích của Phanxicô và Clara.
- Sơ lược lịch sử gia đình Phan sinh.
- Tình trạng của gia đình Phan sinh hiện nay.
- Luật và Tổng Hiến Chương Dòng PSTT.
- Quan niệm của người Phan sinh về nhân cách.
- Tính tại thế và sự dấn thân của người PSTT.
- Sự đóng góp của người Phan sinh cho hòa bình, công lý và môi sinh.

Formation Program For Youthfra

www.ciofs.org/youfra - vptd.

CHUYỆN SINH SỐNG, HỌC HÀNH PSTT

Lễ Thánh Phaolô Phêrô 29. 06. 09 – H. ofs

Chúng em là PSTT xin kính chào quý anh chị trong Đại Gia Đình Phan Sinh. Trước hết, chúng em xin chân thành cảm ơn quý anh chị trong thời gian qua đã tận tình cầu nguyện, giúp đỡ nhiều mặt và lo liệu những điều mà Chúa giao phó. Sự bận rộn giữa trần thế lắm điều, lắm chuyện ở gia đình, công việc làm ăn, Giáo Hội, xã hội ... Có anh chị hỏi rằng, vậy gần đây việc

sinh sống, học hành của chúng em như thế nào?

Chuyện sinh dưỡng PSTT: vào Mùa Vọng 2009, một Miền PSTT đang phát triển sinh ra tại Giáo Phận Xuân Lộc. Mùa xuân 2009, riêng tại Xuân Lộc sinh thêm 2 HĐĐ (đang phát triển) tại Giáo Xứ Thiện An và Giáo Xứ Bình Minh. Sự phát triển PSTT ở vùng đất màu mỡ này, cội nguồn sâu xa là nhờ ơn Thiên Chúa tác động hạt giống Phan Sinh nảy mầm từ lòng người yêu mến linh đạo PSTT ra đi làm chứng cho tình yêu vô hạn của Thiên Chúa, loan truyền tình huynh đệ nghèo khó. Với cái nhìn bình thường của con người, thì đây là một nỗ lực cố gắng ngày đêm không mệt mỏi của ACE PSTT tiên khởi tại giáo xứ Kim Lâm, suốt gần 10 năm sinh dưỡng, liên kết mật thiết với Giáo Hội địa phương và Hữu trách Dòng PSTT. Hiện nay Miền mới sinh dưỡng này đang có chương trình vừa phát triển, vừa đảm bảo chất lượng đời sống PSTT.

ACE PSTT Phú Cường gần đây có những chuyển biến mới, âm thầm cầu nguyện, gieo hạt giống Tình Yêu – PSTT trên vùng đất phì nhiêu này (hồi sinh nhóm cũ, gây dựng nhóm mới).

ACE PSTT Mỹ Tho đang có chương trình mở mang phát triển, gieo giống PSTT

Chuyện sinh dưỡng PSTT, hầu hết ở mỗi ACE đều thao thức quan tâm, âm thầm dần thân gieo hạt, đến khi mưa thuận gió hoà thì đâm chồi nảy lộc. Vì ruộng vườn còn nhiều cỏ lùng nên sự lớn lên cũng không phải dễ dàng. Xin ACE trong gia đình hiệp thông cầu nguyện.

Chuyện sống động PSTT: Chúng em thường xuyên duy trì đời sống theo lời dạy của Phúc Âm, nhờ sự trợ giúp giải thích từ Hội Thánh và Gia Đình Phan Sinh. Chương trình sinh hoạt hằng tháng ở mỗi HĐĐ đúng theo hướng dẫn của Dòng. Chia sẻ Phúc Âm theo phương pháp 7 bước, sự thâm nhuần ơn Chúa đi từ Phúc Âm đến cuộc sống và từ cuộc sống đến Phúc Âm. Ở các Miền, các Ban Thường Vụ và Hội Đồng có họp mặt định kỳ hằng tháng, hằng quý để xem xét rút kinh nghiệm, cầu nguyện và sáng kiến chương trình sinh hoạt. Đặc biệt ở Miền Nha Trang và Cửu Long do địa bàn rộng phải chia ra thành nhiều cụm PSTT nhưng luôn có sự hiệp thông, hiệp nhất đoàn kết yêu thương đùm bọc nhau. Tại văn phòng Dòng PSTTVN hằng tháng BTV QG đều họp mặt cầu nguyện và tìm cách phục vụ các nhu cầu của ACE PSTT khắp nơi. Trong tháng vừa qua chúng em cũng cố gắng sửa chữa lại bên trong văn phòng vì có hiện tượng mỗi vào làm tổ trong tủ sách. Tờ Huỳnh Đệ Phan Sinh dù hay dở, sớm muộn hằng tháng đều có mặt nơi mỗi ACE PSTT để hiệp thông, học hiểu, hiệp nhất trong Dòng. Chúng em sống hiệp thông với nhau khi lữ hành trần thế và khi về cõi vĩnh hằng.

Ngày 22. 02. 2009 tiễn đưa Hồng Y Phaolô Phạm Đình Tụng về nhà Cha.

Ngài đã dần thân vào nhiều trách vụ quan trọng của Hội Thánh và sống linh đạo PSTT từ năm 35 tuổi cho đến cuối đời (90 tuổi). Vào ngày 18. 05. 2009 tiễn đưa anh Gioan B. Vũ Năng Phụng, nguyên phục vụ PSTTVN (1998-2001), thọ 79 tuổi. Xin quý anh chị hiệp thông cầu nguyện cùng chúng em.

Chuyện học vấn: Sự dần thân tu luyện giữa đời gặp nhiều thử thách khó khăn, nếu không luôn luôn được trau dồi, học tập, hoán cải thì

sức bền chịu đựng gian khổ vì Tình Yêu ở tuổi thanh xuân sẽ mòn mỏi. Do vậy chúng em rất quan tâm đến chuyện học vấn, như gần đây tu nghị Dòng PSTT (17-22. 11. 2008) đã chọn ưu tiên hàng đầu là việc huấn luyện.

Trong mỗi Huynh Đệ Đoàn địa phương đều có chương trình học tập ở 2 giai đoạn trước và sau khẩn trọn đời, theo các tài liệu huấn luyện do Ban Thường Vụ QG phổ biến và học thường huấn theo hướng dẫn trong báo Huynh Đệ Phan Sinh hằng tháng. Ở các Huynh Đệ Đoàn Miền, hằng quý có tổ chức lớp huấn luyện giúp ACE hữu trách tăng trưởng thêm kiến thức và giao lưu kinh nghiệm sinh sống, học hành ở nơi và công việc mình phụ trách.

Ở Huynh Đệ Đoàn QG, các anh chị Hữu Trách thường có những chuyến đi về các Miền, để hiệp thông giúp đỡ đời sống PSTT. Hằng năm có mở khóa huấn luyện tập trung, giúp ACE Hữu Trách các Miền hiểu biết đường lối chung về sự bền vững phát triển của Dòng, Gia Đình Phan Sinh, Hội Thánh và xã hội. Trong Tháng 10. 2008 vừa qua ACE Hữu Trách PSTT cùng học tập chung với quý Trợ Úy tại học viện Phanxicô Thủ Đức do Cha Ivan Matic Tổng Trợ Úy Dòng PSTT hướng dẫn. Vào đầu tháng 10. 2009 tới đây chúng em sẽ học tập những điều mới mẻ và quan trọng mà tu nghị Dòng PSTT định hướng trong thời đại mới.

Chuyện thực hành đời sống Phúc Âm:
Như các anh chị trong gia đình biết đó, nét đặc biệt của PSTT là sống Phúc Âm giữa đời. Chúng em làm chứng cho Tình Yêu Thiên Chúa trước tiên bằng đời sống: hành vi, cử chỉ, việc làm, phong cách xử sự trong đời sống hằng

ngày, từ việc nhỏ nhất cho đến việc qui mô, các việc thực hành Phúc Âm như tình nguyện tham gia chăm sóc bệnh nhân HIV, phong cùi, khuyết tật, mù loà, giúp đỡ người nghèo khó, giúp học sinh sinh viên khó khăn ... đa số chúng em làm nhiều hơn nói, làm những điều đã nói, đã học và nói những gì mình đã làm, đã tin chính xác. Cũng do vậy, PSTT thường đích thân hiện diện ở các nơi mà xã hội, Giáo Hội gặp khó khăn cần sự giúp đỡ nhưng không. Nhiều nơi Cha Xứ muốn có hiện diện HĐĐ PSTT, những anh chị Hữu Trách huấn luyện, vượt qua hàng trăm cây số để hằng tháng tiếp cận giúp đỡ thấm nhuần linh đạo Phan Sinh cho ACE mới.

Chúng em thích làm, thích học, mong muốn việc sinh sống, học hành luôn được phát triển và nhờ sự cầu nguyện, giúp đỡ bằng cách này, cách khác của quý anh chị trong Gia Đình Phan Sinh.

Lòng chúng em luôn hướng về các Anh Chị trong Chúa. Ước chi tình huynh đệ khó nghèo mãi khắc ghi.

Chia sẻ trong Chia sẻ

LINH MỤC, CHA TINH THẦN CỦA DÂN CHÚA

(Bài suy niệm của Lm. Phi Khanh Vương Đình Khởi, ofm chia sẻ cho các Linh mục và Đại Chủng sinh của Giáo Phận Xuân Lộc, vào ngày Khai Mạc Năm Linh Mục, 19/06/2009 tại Tòa Giám Mục Xuân Lộc).

Dẫn nhập

Cảm hứng từ sáng kiến của Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI

ĐTC Bênêđictô đã có sáng kiến mở Năm Thánh Phaolô (29/6/2008-29/6/2009), rồi “Năm Linh Mục” (19/6/2009-19/6/2010) tiếp nối nhau. Thú thực, từ trước đến nay, ngay cả khi viết bài “*Huyền nhiệm Linh Mục*”¹⁴, tôi vẫn cảm thấy ngần ngại đối với danh xưng “cha” “được dùng để gọi linh mục, do lời cảnh báo mạnh mẽ của Chúa Giêsu (x. Mt 23, 9). Nhưng sau khi tìm hiểu kỹ hơn tư tưởng của Thánh Phaolô, tôi hết ngần ngại. Bài suy niệm bổ sung sau đây xuất phát từ một câu nói của Thánh nhân trong 1 Cr 4, 15: “...trong Đức Kitô-Giêsu, nhờ Tin Mừng, chính tôi đã sinh ra anh em”. Từ đó chúng ta rút ra đề tài: “*Linh Mục, Cha Tinh Thần của Dân Chúa*”. Chính Thánh Phaolô là một gương mẫu đặc biệt cho Linh Mục. Ngài mời gọi chúng ta nhìn vào cách sống và hành động của ngài, nhưng không muốn chúng ta dừng lại nơi bản thân ngài, mà trái lại, cùng với ngài nhìn lên khuôn mẫu tuyệt vời là Đức Kitô: “*Anh em hãy bắt chước tôi, như tôi bắt chước Đức Kitô*” (1 Cr 11, 1; 1 Tx 1, 6; Pl 3, 17...). Và cuối cùng ngài cũng kêu mời chúng ta “*hãy bắt chước Thiên Chúa*” – nghĩa là bắt chước *Chúa Cha* (x. Ep 5, 1), bởi lẽ Chúa Cha là khuôn mẫu tuyệt đối của Chúa Kitô, của Thánh Phaolô và của các tín hữu. Vậy, trước khi tập trung tìm hiểu đề tài “*Thánh Phaolô đã sinh ra các Kitô hữu và thi hành chức năng Cha Tinh Thần của Dân Chúa như thế nào?*”, chúng ta hãy suy niệm về khuôn mẫu tối cao là Chúa Cha nhìn dưới góc độ “*tình phụ tử*” hoặc “*phụ tính*” (tiếng Hy Lạp: “*patria*”; Latinh:

“*paternitas*”) như là điểm xuất phát chắc chắn nhất.

Phần I:

Chúa Cha là nguồn gốc và nguyên mẫu của mọi tình phụ tử trên trời, dưới đất (x. Ep 3, 14).

Thánh Phaolô viết nguyên văn như sau: “*vì những gian truân tôi phải chịu vì anh em là vinh quang của anh em, tôi quỳ gối trước mặt Chúa Cha, từ Người mà mọi tình phụ tử trên trời, dưới đất được đặt tên*” (*onomazetai = nominatur*), để cầu xin Người, theo vinh quang phong phú của Người, ban cho anh em được mạnh mẽ nhờ Thần Khí của Người, hầu cho con người nội tâm của anh em được vững vàng; và xin Đức Kitô ngự trong tâm hồn anh em nhờ đức tin...) (Ep 3, 13-19).

-Tình phụ tử trên trời ám chỉ mầu nhiệm Chúa Cha sinh ra Chúa Con trong vĩnh cửu và sinh thành các tín hữu trong thời gian. -Còn tình phụ tử dưới đất ám chỉ việc cha mẹ sinh thành con cái, và mọi dạng thức của tương quan cha-con: về mặt pháp lý (tương quan giữa nghĩa phụ với nghĩa tử) hoặc tâm linh (tương quan giữa linh phụ, hoặc cha tinh thần với những người con thiêng liêng...).

1.1. “*Con Một Thiên Chúa... được sinh ra mà không phải được tạo thành*”. Lời tuyên xưng đức tin này của chúng ta trong Kinh Tin Kính có nghĩa gì? – Rõ ràng Kinh Tin Kính phân biệt hai hành động của Thiên Chúa: sinh thành Ngôi Lời trong

vĩnh cửu, và tạo thành vạn vật trong thời gian. Vậy đâu là sự khác biệt giữa “sinh thành” và “tạo thành”?

1.2. Về việc tạo thành vạn vật và loài người, sách Sáng thế có hai trình thuật, mà nhiều nhà chú giải nghĩ là chúng xuất phát từ hai truyền thống khác nhau: trình thuật A (St 1, 1-2, 4a)

¹⁴ Baññañ á ǒ ƛ aņg tafitrong CHIA SẼ số 09/2008 (280), trang 36-39.

thuộc truyền thống “Tur tē” (tiếng Đức là P được ghi lại trong văn kiện Tur tē = Priester-Kodex); và trình thuật B (St 2, 4b-25) thuộc Truyền thống Gia-vít (J = Jahwist) trong đó Thiên Chúa mang Danh hiệu là Giavê.

1.2.1. Truyền thống Tur tē có hướng suy tư *trừu tượng hơn*, nên đã thuật rằng Thiên Chúa dùng lời đầy quyền năng để tạo thành vạn vật và con người (“TC phán: phải có ánh sáng. Liền có ánh sáng ... “: St 1, 3...). Riêng con người được TC tạo thành *theo hình ảnh của Ngài và giống như Ngài*, và TC tạo thành con người có nam có nữ (St 1, 26-27). Dựa vào St 1, 26, ta thấy điều làm cho con người giống TC hoặc mang hình ảnh TC, chính là quyền *“bá chủ cá biển, chim trời, gia súc, dã thú, tất cả mặt đất và mọi giống vật bò dưới đất “*.

1.2.2. Truyền thống Gia-vít có hướng suy tư *cụ thể, bình dân và giàu hình tượng hơn*, nên đã mô tả việc TC lấy đất nặn ra mọi dã thú, chim trời (St 2, 19). Riêng con người, được TC lấy bụi từ đất nặn ra, rồi thổi sinh khí (nephesh) vào lỗ mũi và con người trở nên một sinh vật (St 2, 7). Tính ưu việt của loài người so với các loài vật khác nằm ở chỗ loài người được TC ban cho quyền đặt tên cho mỗi sinh vật (St 2, 19-20) – vì đặt tên là một cách làm chủ sự vật mình đặt tên cho.

1.2.3. Hai trình thuật A và B về hành động TC tạo thành loài người, tuy dùng những ngôn ngữ khác nhau, nhưng cùng biểu lộ một ý tưởng giống nhau. Đó là TC ban cho loài người một phẩm giá cao hơn các loài vật khác, đặt loài người vào một vị trí gần với TC hơn. Nền tảng của phẩm giá đó là “hình ảnh TC được khắc ghi vào con người “(A), và là sự kiện TC thổi sinh khí vào lỗ mũi con người (B). Từ nền tảng thánh kinh này, Giáo Hội đã rút ra điểm giáo lý về linh hồn thiêng liêng không đến từ cha mẹ, nhưng được TC tạo dựng trực tiếp và nó bất tử... (x. GLHTCG số 366; Bản Tóat yếu Sách GLHTCG, số 70).

1.2.4. Rồi St 5, 3 lại ghi rằng: “Khi ông Adam được 130 tuổi, thì ông *sinh ra* một người con trai *giống như ông, theo hình ảnh ông*, và đặt tên là Sét”. Như thế, sinh thành cũng thông truyền hình ảnh của người cha sang cho người con. Vậy một lần nữa, đâu là sự khác biệt giữa “tạo thành” và “sinh thành”?

1.3. Thiên Chúa Cha sinh ra Chúa Con trong vĩnh cửu và trong vinh quang.

Trước khi trả lời câu hỏi vừa nêu, chúng ta cần suy niệm về mầu nhiệm TC Cha sinh ra Chúa Con. Tổng hợp các dữ liệu Mặc Khải, chúng ta thấy Kinh Thánh Tân Ước đề cập tới hai lần Chúa Cha sinh thành Chúa Con.

1.3.1. Một lần, sinh thành trong vĩnh cửu:

- Theo Thánh Gioan, “Lúc khởi đầu “(Ga 1, 1, 2), “Ngôi Lờ là Con Một đầy tràn ân sủng và sự thật “(Ga 1, 14), là “Con Một vốn là Thiên Chúa và là Đấng hằng ở nơi cung lòng Chúa Cha “(Ga 1, 1 và 18). Thánh Gioan muốn nói: Thiên Chúa là Cha, từ đời đời sinh ra Ngôi Lờ là Con Duy Nhất, cũng mang bản tính thần linh như Chúa Cha và kết hợp mật thiết với Chúa Cha trong tình yêu.

- Thánh Phaolô cũng chiêm ngưỡng cuộc sinh thành “Thánh Tử, là hình ảnh (aikôn = imago) của Thiên Chúa vô hình; là trưởng tử (prototokos = primogenitus) sinh ra trước mọi loài thụ tạo (ktiseos = creaturae) (Cl 1, 15). Thánh Phaolô phân biệt rõ ràng “việc TC sinh thành Trưởng Tử “với “việc TC tạo thành các loài thụ tạo”. Quả thật Đức Kitô là “hình ảnh hoàn hảo của TC (2 Cr 4, 4), là “phản ánh vinh quang, là dấu ấn (character = figura = hình ảnh trung thực) của bản thể TC “(Dt 1, 3). Như thế, việc “sinh thành “bao hàm sự trao ban hoặc thông truyền “hình ảnh trung thực hoặc dấu ấn bản thể của Cha sang cho Con: Cha và Con hoàn toàn giống nhau về bản thể, nghĩa là có chung một bản tính và sự sống. Từ đó Kinh Tin Kính tuyên xưng; “Chúa Con được sinh ra mà không phải được tạo thành, đồng bản thể với Đức Chúa Cha “. Điều này đúng tuyệt đối cho trường hợp Chúa Cha sinh thành Chúa Con (theo Gioan và Phaolô), và cũng đúng cách tương đối cho trường hợp Adam sinh thành Sét trong thân phận thụ tạo hữu hạn (x. St 5, 3).

1.3.2. Lần thứ hai, sinh thành trong vinh quang qua mầu nhiệm Phục Sinh. Chính Thánh Phaolô, trong bài giảng ngỏ với người Do Thái tại Antiôchia, đã loan báo cho họ Tin Mừng này: “Điều TC hứa với cha ông chúng ta, thì Người đã thực hiện đầy đủ cho chúng ta là con cháu các ngài, khi làm cho Đức Giêsu sống lại, đúng như lời đã chép trong Thánh vịnh 2: ‘Con là Con của Cha, ngày hôm nay Cha đã sinh ra Con’ “(Cv 13, 33). Hành động sinh thành này của TC Cha đáp lại hành động tự nguyện tự hủy ra không của Chúa Con, “đã hạ mình xuống, vâng lời cho đến nỗi phải chết, mà chết trên cây thập tự “(Pl 2, 6-8). Hành động sinh thành này tương

đương với hành động Chúa Cha siêu tôn Chúa Con, tặng ban cho Người danh hiệu trỗi vượt trên mọi danh hiệu, đó là danh hiệu “*Đức Chúa*” (x. Pl 2, 9-11), và danh hiệu “*Thượng Tế theo phẩm trật Men-ki-xê-đê*” (x. Dt 5, 5). Khi Thánh Phaolô ứng dụng câu Tv 2, 7 cho cuộc Phục sinh của Đức Giêsu để gọi đó là một cuộc sinh thành mới, thì thánh nhân hiểu rằng Con TC ở đây chính là Đấng-Đồng-Hàng-Với-Thiên-Chúa-Nhưng-Đã-Tự-Nguyên-Hạ-Minh-Xuống-Mặc-Lấy-Thân-Phận-Tôi-Đòi-Trở-Nên-Giống-Phàm-Nhân (x. Pl 2, 6-8). – Theo Thánh Gioan, đó là Ngôi-Lời-Thần-Linh-Đã-Trở-Thành-Người-Phàm (x. Ga 1, 14), mà thần học gọi vắn tắt là Ngôi-Lời-Nhập-Thể. Như thế, qua mầu nhiệm Phục Sinh, TC Cha sinh Đức Giêsu, Thiên-Chúa-Thật-Và-Người-Thật, vào kiếp sống thần linh quang vinh để làm Chúa Tể trời đất và Thượng Tế của Giao Ước Mới. Khác với lần sinh thứ nhất, Con Thiên Chúa trong lần sinh thứ hai này *mang thêm nhân tính*, nhưng nhân tính, cụ thể là thân xác của Đức Giêsu Phục Sinh, được lấp đầy quyền năng của Thần Khí và thông dự vào đời sống thần linh vinh hiển (x. GLHTCG số 646), nghĩa là thông dự trọn vẹn vào thân tính. “*Chúa Cha đã làm cho Đức Kitô, Con của Người sống lại (Cv 2, 24), và bằng cách đó đưa nhân tính – cùng với thân xác của Đức Kitô – vào mầu nhiệm Ba Ngôi một cách hoàn hảo*” (GLHTCG số 648). Chính sự tái sinh Đức Giêsu qua mầu nhiệm Phục Sinh mở đường cho các Kitô hữu được tái sinh bởi ơn trên, tái sinh bởi Nước và Thần Khí (x. Ga 3, 3. 5), thậm chí để được thông phần bản tính TC, thông dự vào thân tính của TC, theo cách diễn tả táo bạo của Thánh Phêrô (x. 2 Pr 1, 4).

1.3.3. Khi đề cập tới hai lần Thiên Chúa Cha sinh thành Chúa Con, chúng ta phải nghĩ gì về cuộc Nhập Thể của Ngôi Lời, xảy ra giữa hai cuộc sinh thành đó, lúc Con Thiên Chúa “*xuống thai bởi phép Đức Chúa Thánh Thần và sinh bởi Bà Maria đồng trinh*” — Nhà thần học Joseph RATZINGER vào năm 1968 (lúc còn là một linh mục trẻ, trạc tứ tuần) đã cung cấp một câu trả lời rất tinh tế, sâu sắc: “Việc Ngôi Lời đầu thai trong lòng Đức Trinh Nữ Maria là một cuộc *tạo thành mới*, chứ *không phải một cuộc sinh thành bởi Thiên Chúa. Thiên Chúa không phải là cha thể lý của Đức Giêsu*”¹⁵. Đức

Giêsu không có cha thể lý (Thánh Giuse chỉ là cha pháp lý của Người, x. Mt 1, 18-25). Như thế Thần Khí là Quyền Năng của Thiên Chúa (x. Lc 1, 35) đã làm một hành động tạo thành, như khi tạo thành vạn vật và tổ tông loài người ở đầu lịch sử. Đức Giêsu vẫn là “*Con Đấng Tối Cao*” (Lc 1, 32), “*Con TC*” (Lc 1, 35), vì vẫn là Ngôi Lời do TC Cha sinh thành trong vĩnh cửu (Ga 1, 1. 18), nhưng khi đầu thai trong lòng Đức Maria, Ngôi Lời đã nhận lấy vào mình “*thụ-tạo-người*” do Thần Khí TC tạo thành, và trở thành người thật, mà vẫn là TC thật¹⁶.

1.4. Thiên Chúa Cha sinh thành các Kitô hữu

Tổng hợp các dữ liệu mặc khải của Tân Ước, chúng ta thấy rằng hành động TC Cha sinh ra các Kitô hữu cũng huyền nhiệm không kém hai hành động TC Cha sinh ra Chúa Con (x. Ga 1, 12-13; 3, 5-6; 1Ga 3, 9; 5, 18...). Một cách đặc biệt, chúng ta cần liên kết việc Chúa Cha sinh thành các Kitô hữu lại với việc Người sinh thành Chúa Con lần thứ hai qua mầu nhiệm Phục Sinh. Lần sinh thứ hai này được Tân Ước “*mô tả*” rõ hơn, đó là TC đã dùng quyền năng Chúa Thánh Thần làm cho Đức Giêsu sống lại từ cõi chết (x. 1 Pr 3, 18; Rm 1, 4; 8, 11...). Nghĩa là trong cuộc tái sinh Đức Giêsu từ cõi chết, có sự tham gia của Chúa Thánh Thần. “*Thánh Phaolô nhấn mạnh đến việc Thiên Chúa biểu lộ quyền năng qua công trình của Thánh Thần làm cho nhân tính đã chết của Đức Giêsu được sống lại và nâng lên tình trạng vinh hiển*” (GLHTCG số 648).

Chúa Cha cũng sinh thành (hoặc tái sinh) các Kitô hữu nhờ quyền năng Chúa Thánh Thần, được tượng trưng bởi nước là dấu chỉ bí tích (x. Ga 3, 3. 5). Thánh Phaolô diễn tả mầu nhiệm này một cách tinh tế như sau: “*Những ai TC đã biết từ trước, thì Người cũng tiền định cho họ nên đồng dạng với hình ảnh Con của Người, để Con của Người làm trưởng tử giữa một đàn em đồng đạo*” (Rm 8, 29). “*Anh em đã nhận được một Thần Khí làm cho nên nghĩa tử*, nhờ đó chúng ta được kêu lên: *Abba! Cha ơi*” (Rm 8, 14). Nói dễ hiểu hơn: chúng ta được Chúa Cha sinh ra trong Thần Khí để trở thành nghĩa tử của Người. Và chính Chúa Kitô cứu chuộc chúng ta, để chúng ta nhận được ơn làm nghĩa tử (x. Gl 4, 5; Ep 1, 5). Ơn nghĩa tử là một đề tài được

¹⁵ Xem J. RATZINGER, *Einfuehrung in das Christentum* (Dẫn nhập vào Kitô giáo), Koesel-Verlag Muenchen 1968, tr. 225.

¹⁶ Xem J. RATZINGER, *Sdd*, tr. 225.

Thánh Phaolô suy niệm rất nhiều trong các lá thư của ngài.

Một điều đáng chú ý là: ranh giới giữa hành động TC tạo thành con người và hành động TC sinh thành con người không dễ tách bạch. Dựa vào hai trình thuật A và B trong sách Sáng thế chương 1 và 2 (xem số 1. 2. , từ 1. 2. 1. đến 1. 2. 3. trên đây), chúng ta có thể nói: hành động tạo thành và hành động sinh thành quện chặt vào nhau: Thiên Chúa tạo thành con người theo hình ảnh của Ngài, giống như Ngài (trình thuật A); rồi TC thổi sinh khí, nghĩa là sự sống của Ngài vào trong con người (trình thuật B). “*Trên mặt đất, chỉ có con người là thụ tạo đã được TC dựng nên cho chính họ và mời gọi họ tham dự vào đời sống thần linh của Ngài nhờ hiểu biết và yêu thương. Vì được tạo dựng theo hình ảnh TC, con người có phẩm giá của một ngôi vị...*” (x. GLHTCG số 356; Bản Tóm Yêu GLHTCG, số 66). Như thế, cuộc tạo thành đi kèm với một cuộc sinh thành theo nghĩa: TC cho con người thông dự vào sự sống thần linh của mình.

Sau khi tổ tông sa ngã, thì hậu quả là: hình ảnh TC trong con người bị méo mó và lu mờ, còn sự sống thần linh bị đánh mất. Công trình cứu chuộc do Chúa Giêsu thực hiện nhằm ban lại sự sống thần linh ấy cho con người, và sửa sang lại hình ảnh TC – Sách GLHTCG nói rõ hơn nữa, là “phục hồi hình ảnh TC, làm cho con người lại trở nên giống TC, nhờ ơn hiệp thông của Chúa Thánh Thần (x. GLHTCG số 734) và nhờ sự cầu nguyện” (x. GLHTCG số 2572). Như thế trong công trình cứu chuộc, cuộc tái sinh bởi Thánh Thần kéo theo một cuộc tái tạo hình ảnh TC nơi con người đã sa ngã.

1.5. Sự khác biệt giữa sinh thành và tạo thành

1.5.1. Nhìn tổng quát, sinh thành là trao ban hoặc thông truyền hình ảnh trung thực và hoàn hảo của bản thể Cha sang cho Con, khiến Cha và Con có chung một bản tính và sự sống hoàn toàn giống nhau một cách tất yếu.

1.5.2. Còn tạo thành, thường được hiểu là “*tạo thành từ hư vô*” do quyền năng của lời TC kêu gọi một sự vật không hiện hữu hoặc chưa hiện hữu vào tình trạng hiện hữu (x. St 1, 1-2, 4a: trình thuật A; GLHTCG số 296-297). Theo St 2, 4b-25 (trình thuật B), TC lấy bụi đất nặn nên con người rồi thổi sinh khí vào mũi nó, thì đất trước đó đã được chính TC tạo thành từ hư vô (x. St 1, 9-10). Xem ra trình thuật B về công

trình tạo dựng mở ngõ cho một quan niệm về tạo thành, trong đó có chỗ cho sự tiến hóa, mà TC vẫn luôn đóng vai Tạo Hóa chủ động. Điều đáng chú ý là: Hình ảnh của TC được khắc ghi vào con người khi TC tạo thành nòi, mang nội dung là quyền thống trị mặt đất và bá chủ cá biển chim trời và mọi giống vật bò trên mặt đất (St 1, 26. 28). Nói cách khác, thụ-tạo-người giống Đấng Tạo Hóa ở quyền làm chủ trên các thụ tạo khác (theo trình thuật A). Chắc hẳn sau khi được TC thổi sinh khí vào mũi, con người mới nhận được sự sống thần linh như một ân huệ (x. GLHTCG số 375), và do vậy, hành động tạo thành đi kèm với hành động sinh thành (theo trình thuật B). – Chúng ta hiểu như tác giả sách Sáng thế và Thánh Phaolô rằng sinh thành là hành động của Cha thông ban bản thể và sự sống cho con, là cho con được thông dự vào sự sống của cha --. Riêng sách Khôn ngoan đã có một cách giải thích độc đáo về hình ảnh của TC trong thụ-tạo-người (x. St 1, 26-27): “TC đã tạo dựng con người cho họ được sống trường tồn bất biến. Họ được Người dựng nên *làm hình ảnh của bản tính của Người*” hoặc “*của đặc tính của Người*” (Kn 2, 23). Bản dịch tiếng Pháp của BJ (Bible de Jérusalem) và bản dịch tiếng Việt của Nhóm Phiên Dịch các Giờ Kinh Phụng Vụ đã hiểu là “*hình ảnh của bản tính TC*”, nhưng bản dịch Đại Kết (TOB) đã hiểu là “*hình ảnh của đặc tính TC*”, mà đặc tính của TC, theo một số dị bản đã lưu truyền câu này, chính là *“tính vĩnh cửu*”, đúng như ý nghĩa của câu “TC đã tạo dựng con người cho họ được sống trường tồn bất biến”, nghĩa là sống vĩnh cửu, qua đó con người được thông dự vào đặc tính vĩnh cửu của TC Tạo Hóa. Chúng tôi thiên về cách hiểu của TOB, vì cách hiểu này ăn khớp với toàn bộ Mặc Khải về việc TC tạo dựng con người theo hình ảnh của Ngài.

1.5.3. Nhưng giữa hành động Chúa Cha sinh thành Chúa Con và hành động Chúa Cha sinh thành loài người hoặc các Kitô hữu có một sự khác biệt rất lớn: hành động sinh thành thứ nhất trao ban sự sống tròn đầy và thông truyền hình ảnh bản thể hoàn hảo từ Cha sang cho Con (x. Cl 1, 15; 2 Cr 4, 4; Dt 1, 3) là “*Đấng được sinh ra mà không phải được tạo thành*”. Hình ảnh đó làm cho Chúa Con mang hình thù TC (“*morphè Theou = forma Dei*”) và đặt Chúa Con ngang hàng với TC (isa Theô = aequallem Deo: x. Pl 2, 6). Còn hành động thứ hai là hành động sinh thành đi kèm với hành động tạo thành. Con-người-được-

tạo-thành-và-được-sinh-thành thì chính tình trạng-được-tạo-thành tương đối hóa và hạn chế tình trạng được-sinh-thành. Sự sống thần linh mà thụ-tạo-người nhận được, được ban theo mức độ bản tính hữu hạn của thụ tạo. Tư-cách-con-Thiên-Chúa được ban cho con người như một ân huệ, chứ không được thông truyền cách tất yếu theo bản tính, và con người được thông dự vào thần tính của TC (x. 2 Pr 1, 4) do ân huệ chứ không tất yếu do bản tính. Thánh Phaolô diễn tả chân lý ấy bằng kiểu nói: con người nhận được ơn làm nghĩa tử của TC do công trình cứu chuộc của Chúa Kitô (x. Gl 4, 4-7).

1.5.4. Chúng ta cũng đã thấy: trong mầu nhiệm Nhập Thể của Ngôi Lời, có một hành động của TC tạo thành nhân tính cho Ngôi Lời nhờ quyền năng của Thần Khí. Trong mầu nhiệm Phục Sinh của Ngôi-Lời-Nhập-Thể-Đã-Bị-Đóng-Đinh, có hành động sinh thành của TC, cũng nhờ quyền năng của Thần Khí. Chính cuộc sinh thành Chúa Con qua mầu nhiệm Phục Sinh này là khuôn mẫu cho việc Thánh Tông đồ Phaolô sinh thành các tín hữu Côrintô, như sẽ được trình bày trong phần tiếp theo đây.

(còn tiếp ...)

Năm linh mục, để tái khám phá tình yêu của thánh Tâm Chúa Ki-tô

Damiano trích dịch Zenit

Điều kiện nhận ơn Toàn xá

Rô- ma ngày 3- 7- 2009(Zenit) Tất cả mọi tín hữu và linh mục có thể hưởng ân xá bán phần hay toàn xá của năm linh mục- kể cả chỉ cho người qua cố- với các điều kiện đã được chỉ định do huấn thị của Bộ xá giải, khuyến khích tham dự Thánh Thể, châu Thánh Thể, các giờ kinh, kinh cầu cho các linh mục và đặc biệt lòng sùng kính Trái Tim Chúa. . .

Trong huấn thị ngày 25- 4- 2009, lễ thánh Marco thánh sử do ĐHY Gia- cô- bê- Phan- xi- cô Stafford ký.

Đức Thánh Cha sẽ kết thúc năm này trong một cuộc gặp gỡ các linh mục thế giới ở tiền đường thánh Phê- rô ngày 11- 6- 2010: đây là dịp cho các linh mục cùng nhau canh tân “lòng trung thành với Chúa Ki-tô và với tình huynh đệ giữa họ”.

ĐHY khuyến khích đặc biệt những kinh “kính Thánh Tâm cực thánh Chúa Giê-su, để cầu cho các linh mục sống trong sạch và thánh thiện “.

ĐHY nhấn mạnh: “Các linh mục phải dẫn thân, với kinh nguyện và việc lành, để được hưởng từ Chúa Ki-tô hằng hữu và là Linh mục thượng phẩm, ơn làm rạng sáng đức tin, đức cậy và đức mến cùng các nhân đức khác. Và họ phải tỏ ra trong cách ăn ở, và trong cả trong cách ăn mặc bề ngoài, họ hoàn toàn hiến dâng cho lợi ích thiêng liêng của dân chúng. . .”

Đối với các linh mục; phụng vụ giờ kinh và châu Thánh thể

Và để cắt nghĩa những điều kiện lãnh nhận ơn toàn xá mà các linh mục phải có, họ được khuyến khích đọc các giờ kinh và châu Thánh Thể: “Ơn toàn xá được chỉ cho anh em linh mục qua đời, được ban cho các linh mục thật sự thống hối trong Chúa đầy lòng thương xót, ngày nào cũng được, miễn là họ sốt sắng đọc ít nữa là kinh sáng và kinh chiều trước Minh Thánh Chúa được trưng bày để mọi người châu hay ở trong nhà tạm. . . với ba điều kiện, xưng tội, rước lễ và cầu nguyện theo ý Đức Giáo Hoàng.”

Đối với ơn tiểu xá, có thể chỉ họ các người qua đời, cũng ban cho các linh mục mỗi lần họ sốt sắng đọc những kinh đã được chấp nhận. . .

Với các tín hữu: cầu nguyện cho các linh mục và Minh Thánh Chúa

Đối với các tín hữu, ơn toàn xá được ban cho mọi tín hữu thật lòng thống hối, sốt sắng dâng lễ trong một nhà thờ hay nhà nguyện, và dâng cho Chúa Giê-su Ki- tô linh mục thượng phẩm và đời đời các lời kinh và bất cứ việc lành nào làm trong ngày đó, để thánh hóa các linh mục và để họ trở nên gương mẫu theo Thánh Tâm Chúa, một khi đã tẩy xóa tội lỗi bằng Bí Tích hòa giải và cầu nguyện theo ý Đức Giáo Hoàng ; ơn này được ban dịp khai mạc và kết thúc năm linh mục. . . ngày thứ 5 đầu tháng, hay những

ngày khác các đảng bản quyền chỉ định vì ích lợi của giáo dân.” . . .

Tất cả có thể chung phần

Những ai không tham dự được những buổi cử hành chung, cũng có thể nhận ơn toàn xá. Những người vì ngăn trở phải ở nhà, những người lớn tuổi và bệnh tật và những ai vì lý do chính đáng, không thể bỏ nhà được và đã được tha tội và có lòng chu toàn ba điều kiện trên khi có thể, cầu nguyện cho việc thánh hóa các linh mục, và với lòng tin tưởng ở Thiên Chúa, qua

lời cầu bầu của Đức Ma-ri-a nữ vương các tông đồ, dâng bệnh tật và những khó khăn của cuộc sống mình cho Chúa “.

Đối với ơn tiêu xá, mọi tín hữu đều được hưởng mỗi khi họ sốt sắng đọc 5 kinh lạy cha, kính mừng và Sáng danh, hay những kinh khác được chấp nhận vì mục đích này, dâng cho thánh Tâm Chúa Giê-su, để cho các linh mục sống trong sạch và thánh thiện. “

Năm bước để cầu nguyện tốt hơn

Cầu nguyện giúp chúng ta nhận biết và yêu mến Thiên Chúa hơn. Nhờ cầu nguyện chúng ta càng ngày càng trở nên loại người mà chúng ta muốn thực sự trở nên: một người biết yêu thương, hoà nhập, có lòng thương xót, biết tha thứ và vui vẻ.

Nhờ cầu nguyện mà chúng ta tìm thấy ý nghĩa, sức mạnh và những chỉ dẫn cho cuộc sống chúng ta. Đây là 5 yếu tố mà bạn có thể thực hiện giúp bạn trong hành trình này.

ta cầu nguyện vì chúng ta yêu mến Thiên Chúa. Và cầu nguyện là một trong những nẻo đường chủ yếu dẫn chúng ta đến chỗ nhận biết và yêu mến Thiên Chúa hơn.

1. Nài xin Thiên Chúa

Trở thành một người cầu nguyện không phải là chuyện mà chúng ta gặt hái được nhờ nỗ lực căng thẳng của chúng ta. Tôi nhớ đến một câu chuyện từ các giáo phụ sa mạc, vào thời đầu các ын sĩ Kitô giáo, những người đã sống trong sa mạc Ai-cập và Pa-lét-tin, minh họa cho điều

này. Một đan sĩ trẻ hỏi Sư Phụ cao niên, “Con cần bao lâu để có thể có được sự giác ngộ ?” “Tôn Sư trả lời, “Năm năm. “Đan sĩ trẻ hỏi tiếp, “Nhưng nếu con làm việc chăm chỉ, cật lực thực sự thì sao ?” “Sư Phụ trả lời, “Mười năm. “

Cầu nguyện là ân huệ Thiên Chúa ban cho chúng ta. Chúng ta không bao giờ được quên điều đó. Nhưng lại là một ân huệ mà Thiên Chúa khao khát ban tặng. Nó cũng là ân huệ mà chúng ta có thể làm cho mình hầu chắc đón nhận được. Chúng ta có thể bắt đầu đơn giản bằng việc nài xin Thiên Chúa ban cho ơn thích cầu nguyện. Nguyện vọng của chúng ta không cần dài dòng hay cầu kỳ. Bạn hãy quy hướng trái tim về với Thiên Chúa và nói điều gì đó đại loại thế này: “Chúa thân mến, con thực sự muốn biết Chúa rõ hơn. Xin giúp con trở thành một người cầu nguyện nhiều hơn nữa. Nếu có sự gì đó mà con có thể làm để giúp con có được điều này, thì xin cho con biết. Amen. “Thật là tốt lành khi xin Thiên Chúa những điều như thế. Cuối cùng, “Kinh Lạy Cha, “lời kinh mà Chúa Giêsu đã dạy chúng ta, là một phần liệt kê những thỉnh cầu của ta đối với Thiên Chúa. Thêm vào việc cầu nguyện danh sách các nhu cầu ấy đối với tôi là điều rất bổ công.

2. Chậm chậm và để ý đến những điều nài xin

Chúng ta sống trong một thời kỳ đặc tính hoá bởi công việc, thời kỳ của tốc độ. Do đó, nhiều người trong chúng ta cứ chạy loanh quanh như một thứ chuột sóc hiếu động! Bạn có thể thấy mình quá bận rộn và vội vã. Công việc như thế làm cho ta mất kiên nhẫn. Cần phải thành thật với bản thân. Phải chăng bạn đã từng mất kiên nhẫn vì lò vi-ba hay máy tính của bạn chạy “quá chậm”? Phải chăng bạn căng thẳng đứng xếp hàng chờ, tại đèn đỏ, hay khi một người bạn trễ mất có 5 phút thôi?

Vào thế kỷ thứ 19, các sử gia nói rằng, khi người ta du lịch bằng xe ngựa, thì chả có gì là bất thường đối với loại xe ngựa bốn bánh mà trễ mất hai hay ba ngày. Các hành khách chỉ phải ngồi đợi xem ngựa đến thôi. Bạn tưởng tượng người ta có thể kiên nhẫn được như thế vào ngày hôm nay không? Không. Hôm nay chúng ta mệt mỏi vô cùng nếu máy bay của chúng ta—chỉ bay hết 900 dặm trong hai giờ—đến trễ có 20 phút!

Thật khó trở thành một người cầu nguyện nếu chúng ta cứ chạy loanh quanh, đa nhiệm hay bận tâm với 101 thứ cần phải giải quyết. Điều duy nhất chúng ta phải làm để có thể ham thích cầu nguyện là hãy thông thả. Hãy thử điều này: Thay vì nhai ngấu nghiến thức ăn, thì bạn hãy thưởng thức từng miếng một. Thay vì chạy ủa ra ngoài đường, thì bạn hãy tản bộ cách thông thả. Nếu bạn phải chờ đợi điều gì đó hay chờ ai, thì hãy bỏ đi cảm dỗ tìm cách lấp đầy thời gian bằng công việc. Đứng ra, hãy tận dụng những giây phút ngắn ngủi này để ngày càng nhận biết thế giới quanh bạn và bên trong bạn.

Cầu nguyện khởi đầu bằng sự chú tâm. Và sự chăm chú ấy là cái mà chúng ta có thể gieo cấy được. Chúng ta bắt đầu bằng cách lưu ý tới những điều nho nhỏ: đường đi của ánh mặt trời chiếu xuyên qua cửa sổ, tiếng hót líu lo của loài chim cổ đỏ trong cây sồi, hương thơm của cục xà-bông trong tay bạn, nhịp đều đặn của hơi thở. Chậm rãi và tập trung là sự sống còn cho việc cầu nguyện, vì chúng ta tăng khả năng nhận ra dấu vết của Thiên Chúa trong đời sống thường ngày của chúng ta.

3. Bắt đầu cầu nguyện

Tác giả E. L. Doctorow¹⁷ lần kia đã nói: “Lên phương án để viết là không viết gì cả. Nói với người ta về việc viết là không viết gì cả. Viết là viết. “Chúng ta có thể nói tương tự như thế về cầu nguyện. Lên chương trình để cầu nguyện là không cầu nguyện gì cả. Nói với người ta về cầu nguyện là không cầu nguyện. Cầu nguyện là cầu nguyện. Thực chất, cầu nguyện là cuộc đối thoại với Thiên Chúa.

Tôi thường bắt đầu việc cầu nguyện của tôi bằng cách kể cho Thiên Chúa là tôi sẽ đi đến đâu vào thời điểm đặc biệt này: “Lạy Chúa, hôm nay con cảm thấy tuyệt vời.... Lạy Chúa, con mệt đừ.... Lạy Chúa Giêsu, con buồn quá và con không biết tại sao...Lạy Chúa Giêsu, con con buồn quá và con thực sự biết tại sao.... Lạy Chúa, con rất bối rối về chuyện này chuyện kia.... Lạy Chúa, con thực sự muốn đi lên. “Trong cầu nguyện, điều đó thường là tốt để khởi sự đúng chúng ta đang ở đâu và xuất phát từ nơi đó.

Một câu châm ngôn nói rằng, “Nếu bạn quá bận rộn không thể cầu nguyện, là do bạn quá bận rộn. “Điều này có nghĩa là chúng ta phải dành thời giờ cho việc cầu nguyện trong ngày như chúng ta lên thời khoá biểu cho những hoạt động quan trọng khác. Chúng ta đừng chờ đợi tìm ra thời giờ để cầu nguyện hay chỉ cầu nguyện khi chúng ta cảm thấy thích cầu nguyện. Nếu làm như thế, có lẽ chúng ta sẽ cầu nguyện rất ít. Không, nếu muốn trở thành những người cầu nguyện, chúng ta phải cầu nguyện mỗi ngày.

Thời gian nào trong ngày làm việc là tốt nhất? Có lẽ buổi sáng là thời gian lý tưởng trước khi những chuyện khác ập đến. Hay có thể bạn thích một cuộc cầu nguyện bộc phát hơn giữa ngày, hay vào buổi chiều khi ngày đang tắt dần. Dù bạn chọn thời điểm nào, thì cầu nguyện phải là một ưu tiên đối với bạn—vì Thiên Chúa là quan trọng đối với bạn, vì bạn hết sức khát khao có một tương quan riêng tư với Đức Giêsu, vì bạn thực sự cần Thiên Chúa.

¹⁷ Edgar Lawrence Doctorow là một trong những nhà văn hoàn hảo và được ca ngợi nhất vẫn còn sống tại Hoa Kỳ. Ông đã đoạt Giải thưởng Sách Quốc gia, hai lần Giải Phê Bình Sách Quốc gia, Giải thưởng PEN/Faulkner, và Huy chương Những Việc Nhân đạo Quốc gia, ông là tác giả 9 tiểu thuyết, là người đã khảo sát kỹ lưỡng kịch nghệ trong đời sống Hoa Kỳ từ hậu bán thế kỷ 19 đến 21. (ND)

Tôi đã nói cầu nguyện là đối thoại với Thiên Chúa. Điều đó có nghĩa là con đường hai chiều. Trong cầu nguyện chúng ta nói với Thiên Chúa, nhưng chúng ta cũng cho Thiên Chúa cơ hội để trò chuyện với chúng ta. Vì thế đôi khi chúng ta dùng những lời nói khi chúng ta cầu nguyện ; còn những lúc khác thì không. Thomas Merton, một đan sĩ Tra-pít nổi tiếng lần kia đã nói với một người bạn thôi không cố gắng cầu nguyện nữa. Ngài nói, “Một trái táo chín thế nào ? Nó chỉ ngồi dưới ánh mặt trời. “

4. Tìm kiếm sự trợ giúp

Có nhiều nguồn tuyệt vời bên ngoài có thể giúp chúng ta cầu nguyện. Có vô số sách, chẳng hạn, đã được viết về cầu nguyện. (tôi biết, vì tôi cũng đã viết một số quyển!) những tạp chí về cầu nguyện như *Sống Đức Tin*, *Sống với Đức Kitô*, và *Magnificat*, đưa ra những suy tư ngắn gọn cho mỗi ngày trong năm. Và đừng quên một số trang web về cầu nguyện....¹⁸

Chúng ta cũng có thể nhận được sự trợ giúp nhờ lời cầu nguyện từ kẻ khác. Nói chuyện với bè bạn về cầu nguyện có thể rất hữu ích. Quả thật cầu nguyện với họ thì vẫn tốt hơn. Liên kết (khởi sự) việc học Lời Chúa theo nhóm hay một câu lạc bộ sách vở thiêng liêng giúp ích cho nhiều người. Một số cá nhân thậm chí đi tìm một vị linh hướng, một người mà họ có thể thường xuyên gặp gỡ để chia sẻ những kinh nghiệm và đời sống thường ngày của họ. Những vị linh hướng có thể là linh mục, tu sĩ nam nữ hay các giáo dân nam nữ là những người không chỉ có kinh nghiệm trong cầu nguyện mà còn có những kỹ năng để hướng dẫn kẻ khác.

5. Trải nghiệm

Có nhiều cách thức khác nhau để cầu nguyện. Thử nghiệm những hình thức cầu nguyện khác nhau có thể là lành mạnh. Một số người thích cầu nguyện bằng chuỗi mân-côi; người khác thích đọc Thánh Vịnh. Số khác lại thích đọc một đoạn lời Chúa mỗi ngày và suy niệm trên bản văn ấy. Người khác thấy việc nghe nhạc là hữu ích. Một số cầu nguyện trong khi đi hay chạy bộ; có người lại thích ngồi hay quỳ gối. Bạn cũng có thể cần thử Các Giờ Kinh PV, hay những hình thức suy niệm khác.

Trong nỗi khao khát thích cầu nguyện nhiều hơn nữa, điều tốt nhất cần phải nhớ, cuối cùng, cầu nguyện là phương tiện, chứ tự nó không phải là cùng đích. Chúng ta cầu nguyện không chỉ vì chúng ta yêu mến cầu nguyện. Chúng ta cầu nguyện vì chúng ta yêu mến *Thiên Chúa*. Và cầu nguyện là một trong những đường lối chủ yếu dẫn chúng ta đến việc nhận biết và yêu mến Thiên Chúa nhiều hơn. Nhờ cầu nguyện chúng ta tìm thấy ý nghĩa, sức mạnh, và những định hướng cho cuộc đời chúng ta. Chúng ta ngày càng trở thành loại người mà chúng ta thực sự muốn trở thành: một con người của yêu thương, của sự hoà nhập, có lòng thương xót, tha thứ và niềm vui.

Chị Melannie Svoboda S. N. D nguyên là Giám tỉnh Sister Notre Dame of Chardon, Ohio. Chị cũng là tác giả một số sách như Khi Mưa gió Lên tiếng, Trong Tình yêu Kiên định (In Steadfast Love).... Hiện chị vẫn viết, hướng dẫn các cuộc tĩnh tâm, và thuyết trình.

Antôn Vũ Hữu Lệ (dịch)

¹⁸ Đây là một số sách vở và website của Hoa Kỳ. Ở VN ta có lẽ sách vở về lãnh vực này, tuy có, nhưng chưa đa dạng và phong phú lắm.

PHƯƠNG CÁCH SUY NIỆM CỦA THÁNH PHANXICÔ

Norberto NGUYỄN VĂN KHANH

(Bài này đã được trình bày cho anh em trong tuần tĩnh tâm và học tập Linh-đạo thánh Phanxicô đầu tháng 6 vừa qua, nhưng chưa được viết ra. Theo yêu cầu của một số anh em, nay nó được viết ra để anh em tiện dùng. N. K.)

Thánh Phanxicô là con người bình dân, chẳng bao giờ ăn nói, dạy dỗ theo kiểu một nhà giáo. Nhưng từ đó khẳng định rằng ngài chẳng có phương pháp gì cả trong việc đọc, nghe và suy gẫm Kinh-thánh thì e rằng chúng ta sẽ nhầm. Bộ Kinh Vượt Qua (KVQ) của thánh nhân là một chứng từ rõ ràng. Hình thái tâm thường của nó đã làm không ít người đánh giá sai giá trị thần học, ki-tô-học và tu-đức của nó.

Chúng tôi nói bộ kinh ấy là một chứng từ rõ ràng, nhưng cũng phải nói ngay đó là một *chứng từ gián tiếp*: vì chủ yếu đó là một bộ kinh, những lời cầu nguyện dâng lên Thiên Chúa, chứ không phải là những

lời giảng dạy hay khuyên răn về bất cứ điều gì. Tuy nhiên, nếu chúng ta quan sát kỹ lưỡng, thì sẽ khám phá ra chẳng những là các đề tài mà thánh nhân thường suy niệm và chiêm ngắm trong các giờ kinh riêng tư, mà cả *phương cách suy niệm* của ngài: đây là khía cạnh mà từ trước tới nay người ta ít chú ý tới.

Xin lưu ý là chúng tôi dùng từ “phương cách suy niệm” để nói lên tính chất đơn sơ, bộc trực và bình dân của nó; chúng ta cũng có thể nói tới “phương pháp”, nhưng từ này thường biểu lộ một tiến trình có thứ tự, có sắp xếp, và mang ít nhiều tính chất “nhân tạo”, vì thế ít thích hợp với bản tính tự nhiên của thánh Phanxicô.

Như chúng tôi đã có dịp trình bày ở một chỗ khác¹⁹, bộ Kinh Vượt Qua của thánh Phanxicô

gồm 15 kinh, là một bộ thần tụng có tính cách riêng tư: thánh Phanxicô đã soạn ra để đọc thêm, ngoài những giờ kinh phụng vụ chính thức. Như vậy, đó đúng là những bài suy niệm của thánh nhân, vì suy niệm, theo Kitô-giáo là một hình thức cầu nguyện riêng tư. Các lời kinh ấy được hình thành như thế nào? Tìm ra phương cách thánh Phanxicô soạn thảo ra chúng, là chúng ta tìm ra phương cách suy niệm của thánh nhân.

1. Diễn tiến giờ suy niệm:

Sau khi đã cử hành một giờ kinh phụng-vụ, thánh Phanxicô liền trở lại với những thánh vịnh và những đoạn Lời Chúa *đã đọc* (hoặc *đã nghe đọc*), nhất là những đoạn đã đánh động ngài. Rồi ngài cứ *nhắm đi nhắm lại, bằng miệng*, cho đến khi thuộc lòng. Nhờ vậy các câu Kinh Thánh, đặc biệt là các câu thánh vịnh, in sâu vào tâm khảm ngài, trở thành lương thực nuôi dưỡng lòng trí ngài. Một khi đã thuộc lòng nhiều thánh vịnh²⁰ và nhiều câu Kinh Thánh khác, thánh nhân có thể tạo nên một bản văn mới theo *luật liên tưởng*: một từ hay một câu đã đánh động ngài sẽ làm ngài nhớ tới một, hoặc nhiều câu khác; và như thế một bản văn mới được hình thành: bản văn mới này gồm nhiều câu thánh vịnh hay nhiều câu Kinh Thánh, được gom lại, không phải một cách ngẫu nhiên, nhưng theo một *từ móc* làm cầu nối, hoặc một ý tưởng nào đó²¹.

²⁰ Vào thời Trung cổ, các em nhỏ thường đã được tập đọc ngay trong Sách các Thánh vịnh. Vua thánh Louis của nước Pháp là một ví dụ, xem A. Gelin, *L'homme selon la Bible*, Paris 1962, trang 80.

²¹ Nhiều tác giả tu-đức thời Trung cổ viết văn theo kiểu này: “Họ không luôn luôn sáng tác theo một dàn bài lô-gích, được ấn định trước rõ ràng. Bên trong một thể văn nào đó đã chọn rồi, họ tỏ ra rất tự do: họ khai triển dàn bài tùy theo tâm lý, theo luật liên tưởng, và đoạn tán rộng này gọi lên một hoặc nhiều đoạn tán rộng khác”, xem J.

¹⁹ Xem: NVK, *Cầu nguyện cùng Chúa Cha với Chúa Giê-su. Kinh Vượt qua của thánh Phanxicô*, tr. 5-16.

Phương cách suy niệm như vậy thực ra phát xuất từ các hiền nhân trong Kinh Thánh. Họ suy niệm Kinh Thánh trước hết bằng miệng, nghĩa là bằng cách *đọc* bản văn; vì thế có câu Kinh Thánh: “*Miệng* người công chính *niệm*”²² lẽ khôn ngoan “(Thánh vịnh 36, 30).

Ngày nay chúng ta đọc một bản văn thường chỉ bằng đôi mắt thôi; chúng ta liếc qua để nắm lấy ý tưởng. Hiện thời còn có những phương pháp giúp người ta đọc nhanh tối đa, bằng cách liếc qua từng đoạn từ trên xuống dưới, chứ không theo hàng ngang nữa ... Cách đọc này chỉ lay động lý trí thôi. Còn người xưa đọc sách (nhất là đọc Kinh Thánh) với đôi môi, đọc ra tiếng, rồi học *thuộc lòng*, bằng cách nhắm đi nhắm lại. “Lòng” ở đây biểu lộ toàn diện con người: thể xác (vì miệng phải đọc), trí nhớ để khắc ghi vào lòng, trí hiểu để tìm xem ý nghĩa thế nào và ý chí đưa ra thực hành điều đã hiểu. Ta đọc trong thánh vịnh 77, 12-13:

“*Lạy Chúa, con tưởng nhớ bao việc Ngài làm,
Tưởng nhớ những kỳ công thuở trước,
Mọi hành động của Ngài,
con nhắm đi nhắm lại,
Sự nghiệp Ngài, con sẽ gẫm suy*”.

Bình thường việc tưởng nhớ và gẫm suy tiếp nối việc *đọc*: chính bản văn Kinh Thánh đã kể lại những kỳ công Chúa đã làm.

Nếu phân tích chi tiết, thì việc suy niệm diễn ra trong ba hành vi:

- *đọc (lectio)* một bản văn Kinh Thánh: đọc ra tiếng hoặc đọc thầm thì;
- *suy (meditatio)*: bằng cách nhắm đi nhắm lại cho đến khi thuộc lòng;
- *nguyện (oratio)*: cả hai hành vi trên đều được thực hiện trong tâm tình cầu nguyện, nghĩa là với lòng ao ước hiểu và thực hiện Thánh ý Thiên Chúa.

Việc suy niệm Kinh Thánh theo như cách vừa trình bày trên về sau được gọi bằng danh từ Latinh là “*lectio divina*”, rất khó dịch sang tiếng Việt: dịch sát, thì đó là “việc đọc thần linh” hay “việc đọc thánh thiện”; theo nội dung thì đó là

việc đọc Kinh Thánh kèm với việc suy gẫm và cầu nguyện.

Phương cách đọc Kinh Thánh như thế có ảnh hưởng rất lớn trên các giáo phụ và trên truyền thống các nhà tu hành suốt thời Trung cổ. Vào thời này việc nhắm đi nhắm lại Lời Chúa được gọi là “*nghiền ngẫm*” (“*ruminatio*: dịch sát là *nhai lại*). Để khen ngợi vị đan sĩ kia cầu nguyện liên tục, viện phụ Pierre le Vénérable (+1156) viết như sau: “*Không ngại nghỉ, miệng ngài nghiền ngẫm (ruminare !) những lời thánh thiêng*”²³. Ta hãy lưu ý là vị đan sĩ kia “*nghiền ngẫm*” “Lời Chúa với ... cái miệng !

Tôma Xêlanô cũng dùng động từ “*nhai lại*” này để nói tới việc thánh Phanxicô suy niệm Lời Chúa như thế nào: “*Thỉnh thoảng ngài đọc Sách Thánh, và những gì đã một lần đưa vào trí khôn là khắc sâu vào lòng. Trí nhớ của ngài thay thế sách vở, vì một khi đã nghe điều gì, ngài chẳng bao giờ quên và tâm hồn ngài nghiền đi nghiền lại cách sùng mộ*” (2 Cel. 102). Chúng ta đừng quên thánh Phanxicô khuyên anh em khi đọc kinh thì phải chú ý tới “*sự hòa hợp của tâm hồn, sao cho lời kinh trên môi miệng hòa hợp với tâm trí và tâm trí hòa hợp với Thiên Chúa*” (Ttd 42).

2. Đối tượng suy niệm:

Vì thánh Phanxicô theo sát phụng vụ, nên nhìn bên ngoài, ta thấy đối tượng của sự suy niệm tùy thuộc vào các giờ kinh trong ngày và các mùa phụng vụ quanh năm. Về các mùa, thì ngày xưa cũng như ngày nay, quanh năm Giáo hội cử hành các mầu nhiệm của Chúa từ lễ Giáng sinh cho tới lễ Chúa Thánh Thần hiện xuống. Mỗi mùa kính nhớ một mầu nhiệm của Chúa Giê-su. Ngoài ra còn có mùa Thường niên. Vì thế vào mỗi mùa, thánh Phanxicô sắp đặt những kinh riêng dành cho mùa ấy.

Nhìn vào nội dung của từng lời kinh trong bộ Kinh Vượt Qua, chúng ta khám phá ra một chứng từ vô cùng quý hóa, một chứng từ vượt xa các chứng từ khác. Khi sử gia Tôma Xêlanô muốn trình bày các đề tài suy niệm và chiêm ngưỡng của thánh Phanxicô, thì đã viết:

“*Ngài tưởng nhớ đến các lời Chúa dạy qua siêng năng suy gẫm, ôn lại các việc Chúa làm bằng chiêm nghiệm rất tinh tế. Đặc biệt sự khiêm nhường*”

Leclerq, *Initiation aux auteurs monastiques*, Paris, 1963, trang 73-74.

²² Từ “*meditari*” của bản Kinh-thánh Phổ thông thường được dùng để dịch từ do thái “*haga*”: *haga* có nghĩa cơ bản là học Lê-luật Chúa và lời các bậc khôn ngoan bằng cách đọc thầm thì cho chính mình nghe. Đó là “*học thuộc lòng*”, hay đúng hơn “*học thuộc miệng*”!

²³ Xem Jean Leclerq, *Initiation aux auteurs monastiques*, Paris, Cerf, 1963, p. 72.

Chúa tỏ bày trong việc Nhập Thể và tình yêu Chúa tỏ bày trong cuộc Khổ nạn thường chiếm tâm hồn ngài cách trọn vẹn đến mức khiến ngài hầu như không muốn nghĩ đến chuyện nào khác (1Ce. 84).

Qua chứng từ này, chúng ta thấy đối tượng suy niệm của thánh Phanxicô chủ yếu là Đức Ki-tô khiêm nhường trong mầu nhiệm Nhập thể và Đức Ki-tô đầy tình yêu thương trong cuộc Khổ nạn. Trong hai bản luật, các thư và các huấn ngôn, chính thánh Phanxicô cũng thường nhắc tới Đức Ki-tô nghèo khổ và khiêm hạ, Ngôi Lời cao cả, vì yêu thương chúng ta, đã trở nên bé mọn. Tuy nhiên, các chứng từ này còn nằm ở mặt ngoài. Khi chúng ta đọc Bộ Kinh Vượt qua, chúng ta gặp được một chứng từ khác sâu xa hơn thế nữa nhiều, một chứng từ dẫn đưa chúng ta vào trọng tâm của khoa thân bí.

Bộ Kinh Vượt Qua dẫn đưa chúng ta vào trong *cuộc đối thoại giữa Chúa Ki-tô với Cha của Người*. Tất nhiên đây vẫn là Người Con nhập thể, Người Con trong cuộc khổ nạn; hay nói đúng hơn Người Con từ mầu nhiệm Giáng sinh tới mầu nhiệm Sống lại và Lên trời vinh hiển, nhưng là *Người Con đang cầu nguyện cùng Chúa Cha*. Lời cầu nguyện của Chúa Giê-su, chính là các thánh vịnh. Đó là tiếng nói của Con Thiên Chúa trong cuộc đối thoại với Cha của Người. Tân ước đã chẳng cho chúng ta biết sự kiện quan trọng đó sao?

- Khi được 12 tuổi, Đức Giê-su lên Giê-ru-sa-lem với cha mẹ và những người dân

It-ra-en khác và cùng hát với họ thánh vịnh 122 và các thánh vịnh lên Đền;

- Trong những bữa ăn mừng lễ Vượt Qua, Người đã hát các thánh vịnh Hallel;

- Trên thập giá, Người đã xưng thánh vịnh 22: “Lạy Chúa Trời tôi, lạy Chúa Trời tôi, sao Ngài bỏ tôi? “; rồi trước khi tắt thở, Người lại đọc thánh vịnh 31: “Trong tay Ngài, lạy Chúa, con xin phó thác hồn con “.

Thánh Phanxicô rất cảm kích trước sự kiện Con Thiên Chúa chẳng những đã mặc lấy một thân xác con người; mà hơn thế nữa, đã nhận lấy thân phận những người nghèo khổ, niềm trông cậy của họ, lời kinh của họ. Vì thế các thánh vịnh là chính tiếng nói của Chúa Giê-su, Đầu của Nhiệm Thể, trong cuộc đối thoại với Chúa Cha.

Qua Bộ Kinh Vượt Qua, ta thấy thánh Phanxicô cùng đọc các thánh vịnh với Chúa Giê-su, cùng cầu nguyện với Chúa Giê-su: thánh nhân kết hiệp với người Con để đi vào trong cuộc đối thoại huyền nhiệm với Chúa Cha chí thánh.

Như vậy, chẳng phải bộ Kinh Vượt Qua đã để lại cho chúng ta một phương cách suy niệm tuyệt vời phù hợp với truyền thống các hiền nhân trong Kinh Thánh và truyền thống tu đức ngàn đời của Giáo hội đó sao? Và đó cũng chẳng phải là viên ngọc quý giá trong gia sản thiêng liêng mà thánh Phanxicô để lại cho chúng ta sao?

Người khách Thứ Năm.

Đến với Chúa như một em bé

Một cú điện thoại báo có một tu sĩ trẻ hẹn gặp tôi vào buổi chiều Chúa nhật tới.

Sau thủ tục đầu tiên và lời chào thân thiện, chúng tôi cùng ngồi xuống và câu chuyện bắt đầu như sau.

Thưa cha, tuần tới con sẽ đi tĩnh tâm để chuẩn bị khấn trọn. Trước khi đi dự khóa tĩnh tâm có tính quyết định này, con còn một số vấn đề cần được soi sáng nên con xin đến gặp cha.

Vấn đề thứ nhất là thái độ phải có trong dịp tĩnh tâm này như thế nào thưa cha; vì tĩnh tâm lần nào cũng vậy: được vài ngày hay may lắm vài tuần đầu, rồi đâu lại vào đó, vẫn như cũ!

Theo tôi, mục đích tĩnh tâm là rất quan trọng. Tĩnh tâm để làm gì? Tùy mục đích nhắm tới, thì ta phải có thái độ phù hợp. Tĩnh tâm để học hỏi thêm?, cho dù là học hỏi về đời sống thiêng liêng, thì cũng không phải là mục đích chính. Có người nghĩ rằng tĩnh tâm để đổi mới cuộc đời, nhưng rồi như lời thầy vừa nói, tĩnh tâm hoài mà cũng chẳng thấy đổi mới được gì bao nhiêu. Theo tôi tĩnh tâm là dịp đến với Chúa như một bé thơ, một bé thơ thì không có công việc gì cả, không có nghĩa vụ gì cả, không có bản khoản âu lo gì cả. Như các bé thơ trong Tin Mừng, đến với Chúa để được Chúa ôm vào lòng, thế thôi.

Đọc tin về sức khỏe của cha Phan-xi-cô Xa-vi-ê Thứ: bây giờ gặp ai cũng cười, không nhận ra anh chị em hay người quen nào cả. Ai nói gì ngài cũng cười. Người ta lo ngài đã mất trí nhớ, quên hết rồi!

Được tin đó, tôi suy nghĩ không biết nên buồn hay vui. Còn ngài thì ngài vui rồi đó, vì ngài chỉ biết cười. Người ta cầu xin cho ngài lấy lại được trí nhớ, nhớ lại cuộc đời trong quá khứ. Còn tôi, tôi lại cầu cho ngài khỏe mạnh thôi, quên đi cuộc đời quá khứ đầy dẫy những đau thương thử thách, và có thể bắt đầu làm lại cuộc đời, với nụ cười trên môi. Được như thế thì tốt hơn là sống với quá khứ đầy phức tạp. Tôi tưởng tượng cha Thứ bây giờ như một em bé dễ thương, chỉ biết cười, gặp ai cũng cười, và gặp Chúa cũng cười.

Thái độ đơn sơ của em bé là thái độ thầy phải có trong cuộc tĩnh tâm sắp tới này. Trong Tin Mừng, thái độ đơn sơ, không có gì cả của em bé, những người khách không hành trang, đã thu hút sự chú ý của Chúa, thu hút tình thương của Chúa Giê-su: Ngài ôm các bé vào lòng. Các tông đồ được Chúa sai đi là những lũ hành không hành trang. Các em bé đến với Chúa Giê-su cũng vậy.

Nhưng thưa cha quên tất cả đâu phải dễ!

Ngày nay người ta thích coi phim, thích đi du lịch, để quên đi cái nhàm chán hằng ngày. Khả năng quên cũng rất cần thiết và hữu ích cho cuộc sống. Do vậy muốn quên được phải đi vào một cái gì ta thích. Nếu đến với tuần tĩnh tâm với một thái độ vì bắt buộc hay vì thói quen, thì kể như cuộc tĩnh tâm đó thất bại từ đầu, chẳng đem đến bao nhiêu ích lợi. Tĩnh tâm chỉ có ích khi bản thân mình thấy cần, thấy thích không có không được, thì ta mới có thể quên đi tất cả, để đến với Chúa như tôi nói trên đây.

Nhưng làm sao để có thái độ thấy cần thấy thích tĩnh tâm như cha nói?

Có một số giáo dân, trong giòng chảy của cuộc sống, họ bứt ra một tuần lễ để dự một cuộc tĩnh tâm vì họ cảm thấy cần Chúa, cần gặp Chúa. Người tu sĩ linh mục, nhiều khi bị thu hút do công tác mục vụ tông đồ, nếu không cảm thấy phải dừng lại để đến với Chúa, thì hãy xem lại, mình có lạc vào con đường hiểu động chẳng. Thích làm chứ không thích sống. Một Giám Mục đã nói: Giáo Hội và xã hội hôm nay cần nhiều người sống hơn là làm. Là tu sĩ thầy cần sống với Chúa đã rồi làm gì cũng được.

Nhưng sống làm sao để chúng ta cảm nghiệm được mình thích Chúa, thích gặp Chúa trong các kỳ tĩnh tâm như cha nói?

Cái đó tùy ở cuộc sống hằng ngày, cuộc sống đời thường của ta. Một tu sĩ mà không có đời sống nội tâm, không sống với lời Chúa, không sống nghiêm chỉnh trong các giờ suy gẫm, sống với Chúa trong thinh lặng, không rước Chúa một cách sốt sắng và không sống với sự hiện diện của Chúa Giê-su Thánh Thể

hằng ngày trong mình, thì làm sao mà có được cảm nghiệm ấy. Có một tác giả, tôi không nhớ tên, viết rằng, “cái hằng ngày làm nên sự thánh thiện.”

Con đang chuẩn bị khẩn trọn, theo cha con nên chú trọng đến khía cạnh nào hơn trong đời tu?

Cái hằng ngày, như tôi vừa nói với thầy, sống nghiêm chỉnh cái hằng ngày của mình là cách tu tốt nhất, là cách nên thánh vừa tâm của tất cả mọi người.

-Cám ơn cha.

Người khách thứ sáu.

Quyết định

Năm 1974, tôi đang phụ trách nhà thờ Cầu Muối (Sài gòn) thì xảy Ra một chuyện như sau. Hôm ấy khoảng ba giờ chiều, tôi đang ngồi làm việc trong phòng, thì bỗng một bóng đen bước vào phòng, không chào hỏi; tôi ngược mắt nhìn thì thấy một nữ TU khoảng trên 50 tuổi, mặc áo đen, nhìn tôi chăm chăm, có vẻ giận dữ. Sau chút ngạc nhiên lúc ban đầu, tôi bình tĩnh nói:

-Chào xơ, mời xơ ngồi

-Không cần ngồi, tôi đến hỏi cha, tại Sao cha lại đem chuyện trong tòa giải tội ra nói ?

-Ừa! Sao lạ vậy? Thưa xơ thực tình tôi chưa được gặp xơ bao giờ! Tôi không biết xơ thuộc dòng nào; làm Sao tôi lại đem tội của xơ ra nói cho người khác được? Xơ có làm địa chỉ không?

-Vậy cha không phải là cha giảng phòng và giải tội cho dòng con tuần vừa rồi sao?

-Tuần vừa rồi tôi có đi giảng phòng cho dòng X, nhưng tôi có nhờ một cha bạn giải tội dùm, nên tôi không giải tội.

Nghe vậy, gương mặt người nữ tu tỏ vẻ ngạc nhiên rồi chùng xuống, dịu lại. bẽn lẽn nói:

-Vậy thì con làm, con xin lỗi cha! Tôi cười và ôn tồn nói

-Không sao, mời xơ ngồi. Người nữ tu kéo ghế ngồi, hai bàn tay nắm lấy nhau, cúi đầu, vẻ suy nghĩ. Tôi thình lạng trong thái độ chờ đợi và âm thầm cầu nguyện cho người khách không quen này, vì tôi linh cảm, chị ta đang có vấn đề đè nặng tâm hồn. Một lúc sau người nữ tu ngừng đầu, nhìn tôi mỉm cười và nói.

-Thưa cha, con có vấn đề muốn hỏi ý kiến cha có được không ạ?

-Xơ cứ nói, biết thì tôi trả lời, không thì tôi bảo không biết.

-Thưa cha con đã mừng lễ bạc cách đây hai năm. Ngày mới vào nhà tập hay khẩn tạm, con cảm thấy được Chúa và mọi chị em thương mến; nhưng bây giờ con cảm thấy đời tu quá nặng nề! Hay là con không có ơn gọi thưa cha? Con đã chọn lầm? Bây giờ con phải làm gì đây?!

-Xơ có thể cho tôi biết, xơ đi tu trong hoàn cảnh nào không?

-Hồi con 20 tuổi, học xong tú tài, con cùng xin vào dòng với một chị bạn cùng lớp. Chúng con đi với nhau mãi cho đến gần khẩn trọn thì chị ấy xin xuất. Khi ấy, con hơi choáng váng, nhưng rồi con cứ tiếp tục đi. Nhưng bây giờ trong tâm hồn con nếu phải diễn tả bằng từ thì chỉ có một chữ mà thôi: chán. Chán hết mọi sự, chán cầu nguyện, chán sống với chị em, chán công việc, chán cả chính mình con nữa, chán hết. . .

-Câu chuyện của xơ tự nhiên làm tôi nhớ đến một nhân vật trong Tin Mừng, đó là Ma-đalê-na. Xin lỗi xơ, tôi không muốn ví xơ với bà ấy đâu nhé! Bà ấy là một cô điếm loại sang, nhưng cũng đã chán cuộc sống. Tiền bạc, cuộc sống xa hoa, tình người, các thú vui. . . Bà đều chán hết. Nhưng may thay bà đã gặp được Đức Giê-su, và kể từ đó cuộc đời bà đã thay đổi. Bà đã quì xuống dưới chân Người và trút hết nỗi chán chường qua dòng nước mắt đau khổ. Bà như biến tan trước cái nhìn quá nhân từ của Chúa. Cái nhìn đó đã thanh tẩy bà đến tận xương tủy. Cuộc đối thoại bằng mắt giữa bà và Chúa Giê-su. Cái nhìn của Chúa như thấu suốt tâm can bà. Gặp được Chúa, cuộc đời bà đã thay đổi hoàn toàn. Bà vẫn sống với con người đam mê của bà, nhưng từ nay bà chỉ đam mê Chúa mà thôi, nếu có thể nói như vậy. Từ nay Chúa đi đâu bà theo đó, như một môn đệ trung

tín, và là một môn đệ trung tín nhất. Vì Chúa chết, ai cũng nản, nhưng bà thì không.

- Con hỏi thiệt cha, bây giờ con ra khỏi dòng có được không thưa cha?

- Lúc nào mà chẳng được! Vô mới khó chớ ra thì dễ thôi. Người ta thường chê những linh mục, tu sĩ xuất tu, tôi thì khác, nhiều trường hợp tôi lại khâm phục họ, có can đảm quyết định như thế, dù đã lớn tuổi, một khi thấy rõ con đường tu không phải là con đường của mình.

Nhưng trước khi quyết định như thế, xơ thử lấy một tháng đến gặp Chúa như Ma-đa-lê-na đã gặp và hỏi ý Chúa muốn gì cho xơ, rồi hãy quyết định về hay ở, cũng không muộn.

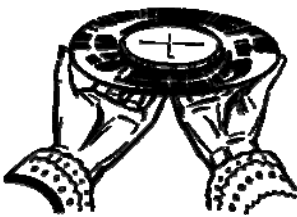
Sở dĩ tôi nói với xơ như vậy, là vì tôi thấy trong Tin Mừng, nhiều người gặp Chúa đã thay đổi hẳn cuộc đời như ông Simon (gặp Chúa được Chúa đổi thành Phê-rô) Mat-thêu, một người thu thuế, gặp Chúa, ông trở thành môn đệ của Ngài; ông Za-kêu, một người thu thuế, gặp Chúa, nhận được ơn cứu rỗi; Ma-đa-lê-na gặp Chúa, Chúa đã biến đổi bà; các bệnh nhân, các người bị quỷ ám, gặp Chúa được Chúa cho lành, Lazaro, được Chúa cho sống lại. . .

-Cám ơn cha, con sẽ làm như cha nói. Nếu sau này con bỏ dòng, con sẽ đến gặp cha. Chào cha. . .Và không bao giờ nữ tu ấy đến gặp tôi nữa.

Thánh Phanxicô, một mẫu gương cho các linh mục

Suy tư của Anh Fred Schaeffer, SFO
Ngày 22. 01. 2008

Một điều gì đó đã đập vào mắt, khi tôi đọc cuốn “Thánh Phanxicô và Thập Giá” do Anh Raniero Cantalamessa, OFM Cap. , và ĐHY Carlo Maria Martini (*ret.*), *Charis/Servant Publications, 2003*. Anh Raniero viết về đề tài “Đây là Chúc Thư của Tôi”, nhan đề là “Phanxicô Nói Với Các Linh Mục Ngày Nay” (Chương 3), đó là một bài suy niệm được đọc tại Tu viện La Verna, ngày 16. 02. 2000. Một phần trong bài suy niệm này là Thánh Phanxicô “Tình yêu đối với những người phung cùi”, trong bài suy niệm đó, Anh Raniero diễn tả những cảm xúc của Thánh Phanxicô, khi lần đầu tiên ngài đã gặp một người phung cùi. Nơi một đoạn khác trong chương này, Anh Raniero đã tóm tắt cách thức làm cho mỗi tình đầu của Phanxicô có thể được hoá thân vào trong đời sống của một linh mục.

Đây là đoạn mà tôi muốn trích dẫn, đoạn sách

đã để lại một ấn tượng sâu rộng trong tôi, khi tôi suy niệm:

“Trong mọi thánh lễ, chúng ta lặp lại những lời “*Anh em hãy nhận lấy mà ăn, này là Mình Ta* “. Chúng tôi, những người đọc lời này trên bánh, cũng đọc lời này trên những người phung cùi – những người đói khát, trần trụi, bệnh tật, bị cầm tù. Vì Đức Kitô đã nói, bất cứ điều gì chúng tôi đã làm hoặc không làm cho những người này, là chúng tôi đã làm hoặc không làm cho Ngài (x. Mt 25, 31-46). Điều này cũng giống như nói rằng: “*Thân thể trần trụi đó, thân thể đói khổ đó, thân thể thương tích đó mà anh em gặp thấy, là Mình Ta. Đó là Ta* “.

Thánh Phanxicô thành Átxidi, Đấng mà chúng ta đi theo trong tư cách là những người Phan sinh, đã nói với tất cả chúng ta rằng: chúng ta phải tìm gặp con người sống động và tích cực của Đức Kitô nơi các anh em và các chị em của chúng ta (L. 5) – những người phung cùi vào thời Phanxicô và những người phung cùi trong xã hội hiện tại, lúc tạo thành, đại diện cho Đức Kitô, vì tất cả chúng ta đều được tạo dựng theo hình ảnh của Chúa Kitô. Cách đây khoảng 12 năm, một người bạn của tôi đã kể cho tôi nghe câu chuyện về một người ăn xin, anh bạn tôi đã mời anh ta tới một nhà hàng. Nhìn người ăn xin đầu tóc bù xù và áo quần

lếch thếch như nhiều người sống ngoài đường phố, lang thang từ chỗ này sang chỗ khác. Ông chủ nhà hàng không muốn người này có mặt ở đó và tìm cách bảo anh ta đi đi. Anh bạn của tôi đã cố gắng làm ngược lại thái độ nhẫn tâm đó, nhưng người ăn xin đã bỏ đi. Anh bạn tôi đuổi theo anh ta, nhưng khi anh bạn chạy ra ngoài thì không thấy người ăn xin đâu hết, ngó trái ngó phải cũng chẳng thấy anh ta ở đâu. Tính từ lúc người ăn xin rời cửa hiệu thì mới chỉ có một phút thôi. Anh bạn trẻ của tôi tin rằng người đàn ông đó là Đức Giêsu Kitô hoặc là một thiên thần. Vì thế sau khi đọc bài suy niệm của Anh Raniero, kết luận mà ngài rút ra đã đưa câu chuyện này vào trọng tâm và tôi đã hiểu câu chuyện một cách tốt hơn.

Những người phung cùi hôm nay là ai? Trang web của Tổ Chức Y Tế Thế Giới (WHO) nói với chúng ta rằng: trong năm 2007, hầu như hiện nay có tới 225.000 người phung cùi trên thế giới. Những loại thuốc tân tiến đã giảm thiểu một cách rộng rãi sự xuất hiện của bệnh phung cùi hoặc tại Mỹ còn gọi là Bệnh Hansen, và phung cùi không còn một căn bệnh gây chết người nữa. Trong phạm vi lời Thánh Phanxicô dạy, chúng ta phải bao gồm chung cả “những người trần trụi, đói khổ, và bị thương tích “thành một hạng người, tất cả những ai đang đau khổ vì những căn bệnh đe dọa tới tính mạng và dễ lây lan, cũng như những người bị bản cứng hóa, chẳng hạn như những người sống tại Dafur và tại những khu vực khác giống như thế trên thế giới. Đó là những người bị quên lãng trên quy mô lớn, những người là một con số thống kê trong tấm biểu đồ nào đó. Tuy nhiên, sẽ nguy hiểm khi gộp chung một lượng người đông đảo như thế, dù thế

nào đi nữa, vào thành một hạng người – vấn đề là con số quá đông đến mức không ai làm gì để

giúp đỡ họ. Thật không may, có một số tổ chức trợ giúp theo những cách làm nhỏ lẻ này, bằng cách đem tới và phân phát thực phẩm, thuốc men...vv. Nếu chúng ta yêu mến Thiên Chúa, thì tình yêu của chúng ta đối với những người phung cùi ngày nay sẽ đủ lớn để giúp cho họ được ăn, được mặc và cư xử với họ như những người bình đẳng. Đó là cách thức của người Phan sinh.

Năm 1996, tôi sống một năm tại Cincinnati, bang Ohio. Tôi đang tìm hiểu xem phải chăng mình muốn trở thành một tập sinh Dòng Anh Em Hèn Mọn. Theo đường hướng chung liên quan tới việc phục vụ người nghèo, tại thành phố đó, tôi đã được giới thiệu với Cookie Vegelpohl, một phụ nữ có nhiều năng lực đang điều hành một trong những tổ chức là “Our Daily Bread “(soup kitchen) tại khu vực này, đặc biệt nơi khu vực nổi tiếng như tại quận “Over the Rhine “. Những bếp ăn này được tài trợ phần nào bởi một tổ chức có tên gọi là “Liên hiệp Công giáo vì Người Nghèo “(“Catholics United for the Poor “), lần đầu tiên họ cố gắng tài trợ là vào năm 1985, hơn 20 năm sau đó, họ vẫn còn tài trợ. Hàng trăm thành phố tại Mỹ có những bếp ăn phục vụ người nghèo. Ngay cả tại Vero Beach, Florida, nơi tôi sống, chúng tôi có tổ chức “The Source “– một phương tiện phục vụ người nghèo. Có những người nghèo không có lấy một cái giường hoặc một căn nhà để ngủ, ở khắp nơi, và với cơn khủng hoảng về nhà ở hiện thời xảy ra tại Mỹ càng làm cho tình trạng thêm tồi tệ hơn.

Chúng ta có nghĩa vụ đối với những người bị thương tích, bệnh tật, không nhà không cửa và đói khổ, không chỉ theo nghĩa mục vụ, nhưng còn bằng cách làm cho những người khác ý thức được nhu cầu phải làm một điều gì đó cho những con người tốt lành này. Khi họ thiếu thốn, không phải là lúc để chỉ ra những nguyên nhân có thể đã gây ra tình trạng của họ, nhưng là để hành động. Người ta thường phản ứng một cách tiêu cực đối với những người vô gia cư. Họ làm như chuyện đó có vẻ là do lỗi của những người vô gia cư này. Không, đó không phải là trường hợp ở đây. Anh chị có nghĩ rằng họ không muốn có nhà cửa hay sao? Trong suy nghĩ thực sự của họ, không ai lại không muốn có nhà có cửa.

Việc sống dựa vào một thu nhập ổn định, có thể giới hạn tôi làm một điều gì đó trong lãnh

vực này. Nhưng tôi làm một điều gì đó, một điều gì đó mà mọi người có thể làm được – tôi đi tới Sam’s (một cửa hiệu giảm giá kiểu hàng tồn kho) và tôi lấy những thứ thực phẩm đóng hộp hoặc loại ngũ cốc ăn sáng với giá khoảng 10 đồng, một tháng một lần, và đem tới cho Ban “Tông Đồ Cho Người Hàng Xóm Láng Giềng” (“Neighborhood Apostolate”) của giáo xứ chúng tôi, Ban này trực tiếp giúp đỡ cho những người nghèo trong khu vực. Đó là “của ít lòng nhiều” của tôi nếu bạn muốn nói, tuy nhiên đây là **một điều gì đó!**

Nếu tất cả chúng ta làm một điều gì đó, thì càng có nhiều người được ăn!

Việc chi 10, 20, 50 đô la trong một tháng để mua thực phẩm cho người nghèo là một điều gì đó mà mọi người trong chúng ta có thể làm được! Hãy đi mua hàng và đưa trực tiếp cho một ban của nhà thờ, là nơi họ không giữ lại gì cho mình, để họ giúp đỡ cho người nghèo, - đưa tới cho những bếp ăn tại địa phương và ban bệ tương tự.

Những người vô gia cư cũng cần một chỗ để nghỉ. Đó là một vấn đề gay go hơn. Thành phố New York có những nhà xưởng lớn (armories), được chế tạo tiện ích trong suốt thời gian lạnh nhất vào mùa đông cho những người vô gia cư, nhưng thậm chí cũng không đủ chỗ. Trong nhiều năm, tôi đã ngủ (thực tế như ở tu viện tại

Massachusetts), mùa đông không có lò sưởi, nhưng chúng tôi có một cái chăn điện. Tôi thường thức dậy lúc 5 hoặc 6 giờ sáng và thời tiết là 38 độ F (khoảng hơn 1 độ C), trong phòng, vì thế tôi có một ý tưởng về cái lạnh là như thế nào ... và có những cơ hội chường mặt ra trước những môi trường 4 hoặc 5 độ F (âm dưới 0 độ C), tôi không thể nào hiểu được việc ngủ qua một đêm mà không có quần áo ngủ đặc biệt trong thời tiết lạnh căm như thế. Có lẽ không ai muốn như thế. Thậm chí không tập trung được một nỗ lực để làm cho người ta khỏi phải ở ngoài đường vào đêm khuya sao?

Đức Giêsu Kitô đã nói với chúng ta: “*Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn người. Đó là điều răn lớn nhất và điều răn đứng đầu. Còn điều răn thứ hai, cũng giống điều răn ấy, là: người phải yêu người thân cận như chính mình*” (Mt 23, 37-39). Nếu thực sự chúng ta yêu mến Chúa Giêsu, chúng ta có thể làm không ít chuyện cho những người phung cùi hôm nay, như Thánh Phanxicô đã làm cho những người phung cùi trong thời của ngài. Amen.

*Franciscan Reflections – www.ciofs.org
(chuyển ngữ: vptd)*

CHUYỆN VUI

Trong Tỉnh Dòng

Quà Bồn mạng

Đây là chuyện đáp trả của thầy Gio-an vì liều thuốc đau bụng độc đáo của thầy Đa-minh.

Hồi ấy thầy Đa-minh phụ trách vườn rau. Mấy tháng sau, chờ đến ngày lễ bồn mạng của thầy Đa-Minh Yên, thầy Gio-an mới ra tay!

Tối ngày áp lễ mừng thánh Đa-minh, cộng đoàn tụ họp trong phòng giải trí để mừng lễ thầy Đa-minh. Bỗng nghe chuông nhà khách, cha Bê trên hỏi:

-Khách của ai mà lại đến thăm khuya vậy?

Một lúc sau thầy Giu-se giữ nhà khách lên báo:

-Có một người mang cho thầy Đa-minh một thùng quà nặng lắm! Tôi già rồi khiêng không nổi! Thầy Đa-minh xuống mà khiêng.

Thầy Đa-minh tưởng thật, vội vàng đi ra. Cả phòng nín thở chờ, còn thầy Gio-an thì tùm tùm cười! Mấy phút sau, thầy Đa-minh khiêng lên một thùng nặng. Tất cả anh em nhao lên: “Mở ra cho anh em hưởng với! Thầy Đa-minh lấy giao rạch giấy ra; thầy Gioan tùm tùm cười, đi ra khỏi phòng. Bên trong hai ba lớp giấy là một thùng vuông, loại thùng đựng dầu lửa ngày xưa; khi mở nắp ra thì mùi hôi thối bốc lên: té ra là một thùng nước tiểu! ! ! Lúc đầu ai cũng ngạc nhiên, không hiểu mô tê gì cả! Còn thầy Đa-minh thì đỏ mặt, nói:

-Đây là Gio-an Gộc trả thù vụ uống thuốc mấy tháng trước đây! Thâm thiết-Anh em được một trận cười! Có anh nói:

-Vô quít dày có móng tay nhọn!

Biểu cả con gà luộc!

Hồi ấy thầy Đa-minh nuôi gà rất nhiều. Thịnh thoảng thầy làm thịt một con, rồi nấu cháo đậu xanh ăn vì thầy bệnh. Khi nấu thầy thường bỏ nguyên con gà vặt lông làm sạch sẽ vào nồi cháo; đến khi chín thầy chỉ ăn nước và đậu xanh chín thôi, không ăn thịt gà, vì nấu lâu, chất bổ của con gà ra nước hết rồi, xác gà như cái xơ mướp!.

Một hôm ăn cháo xong, thấy một anh trẻ đi qua, thầy Đa-minh gọi:

-Này, này! – Anh kia hỏi:

-Gì vậy thầy?

-Thấy anh làm vườn mệt quá, hôm nay tôi luộc một con gà, biểu anh ăn cho khỏe mà làm!

-Ồ! Thầy tốt quá! Cảm ơn thầy!

-Ăn lẹ đi, kéo anh em thấy lại phân bì! – Anh kia vui vẻ ngồi xuống, xé một đùi gà, bỏ miệng nhai, thấy dai quá, bèn hỏi:

-Con gà này hơi già phải không thầy? ! Dai quá! !

-Ừ! Nó để mấy lứa rồi, hơi già, chịu khó ăn đi! Còn bỏ chán! ! !

Thầy Đa-minh chụp hình.

Vào thập niên 1940-1950, chụp hình là việc rất hiếm, nên được chụp hình là một niềm vui lớn cho các chủng sinh. Máy hình hồi ấy là một cái thùng lớn, người chụp hình lấy khăn đen trùm cả máy và đầu mình.

Một hôm đi nghỉ ở nhà quê về, thầy Đa-minh khiêng về một cái thùng lớn, ai hỏi thì thầy bảo là máy chụp hình. Biết vậy các chủng sinh rất khao khát háo hức.

Chiều thứ bảy, sau giờ cơm, cha Bê trên rung chuông rồi bảo:

-Thầy Đa-minh có chuyện muốn thông báo- Thầy Đa-minh đứng lên, mọi người đều nhìn thầy chăm chú. Thầy tuyên bố:

-Tôi có mượn được cái máy chụp hình; được phép cha Bê trên, sáng mai đúng 8 giờ, mời cả nhà ăn mặc tử tế, ra sân chụp vài cái hình kỷ niệm. – Cả nhà vỗ tay râm ran!

Sáng chúa nhật, đúng 8 giờ, mặt trời đã lên cao; ai nấy quần áo chỉnh tề, ra sân ngồi vào ghế, chủng sinh thì ngồi phệt xuống đất, tất cả đều phơi nắng, , một lúc sau ai nấy mồ hôi nhè nhãi! Mà thầy Đa-minh hết nhắm nhe, lại đi sửa bộ từng người: quay bên này một tý nào! Ngó lên nào!.. mãi cả nửa tiếng đồng hồ, thầy chui vào trong khăn đen sau chiếc thùng gọi là máy hình, nhắm một hồi rồi bảo; Cười tươi lên nào! Một, hai, ba rồi đánh lười cái tróc, làm như bấm máy. Lại còn bảo: chụp thêm một bộ nữa cho chắc, và cũng lặp lại như trước.

Mọi người đều chờ xem hình; một tháng sau, cha Bê trên hỏi:

-Hình có chưa thầy Đa-minh?

-Thưa xin lỗi cha Bê trên và anh em, hôm ấy nắng quá, hình hư mất rồi!

Thật ra máy hình chỉ là một cái thùng giấy mà thôi. Cả nhà đều bị lừa!

Damianô

THƯ MỜI

Kính gửi: Các Anh, các Chị Phụ trách thuộc Dòng Nhất, Dòng Nhì, Dòng Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ, Dòng Phan Sinh Tại Thế, Giới Trẻ Phan Sinh và Hội Cựu Phan Sinh trong Đại gia đình phan-sinh Việt Nam

Kính thưa Quý Anh Chị Em,

Nhân dịp lễ Cha Thánh Phanxicô 4.10.2009, ngày kết thúc Năm Thánh mừng 800 năm thành lập Hội Dòng Anh Em Hèn Mọn và 80 năm hình thành và phát triển của Tỉnh Dòng Anh Em Hèn Mọn Việt Nam, Tỉnh Dòng sẽ tổ chức buổi Diễn nguyện và cuộc Triển lãm tại Tu viện Phanxicô Đakao với những chi tiết như sau:

1. Buổi diễn nguyện:

- 1.1. Mục đích giới thiệu về thánh Phan-xi-cô và đời sống cũng như hoạt động của các con cái Ngài tại Việt Nam;
- 1.2. Mỗi thành phần trong đại gia đình (*Dòng Nhất, Dòng Nhì, Dòng Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ, Dòng Phan Sinh Tại Thế, Giới Trẻ Phan Sinh và Hội Cựu Phan Sinh*) sẽ đóng góp ít nhất 1 tiết mục (hát, kịch, vũ, hoạt cảnh...) với thời lượng 4-7 phút
- 1.3. Xin các Anh chị em phụ trách cho biết người đặc trách diễn nguyện của đơn vị mình trước ngày 15-03-2009, và liên lạc với Anh Giu-se Nguyễn Xuân Thảo (jxuanthao12@yahoo.com ; ĐT: 38222294 nt. 114 hoặc 0907300275) để trao đổi thêm về các chi tiết khác.

2. Cuộc triển lãm:

- 2.1. Mục đích: Cuộc triển lãm không những giới thiệu nghệ thuật Phan Sinh mà còn nhằm trình bày tinh thần, đời sống của anh chị em Phan Sinh tại Việt Nam.
- 2.2. a). Trước tiên, xin Quý Anh Chị Em Phan Sinh Tại Thế, Giới Trẻ Phan Sinh, Quý Anh Cựu Phan sinh, Quý Chị Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ, Quý Chị Clara và mỗi cộng đoàn anh em Dòng Nhất một pa-nô (khổ 1m x 2m hay 1,2m x 2,4m) trình bày về sinh hoạt của đơn vị mình hay cộng đoàn mình.
b). Đồng thời, xin kính mời tất cả Anh chị em nghệ sĩ gửi tác phẩm theo thể lệ đính kèm.

Kính mong Quý Anh, Quý Chị Phụ trách và Quý Anh Chị Em nghệ sĩ Phan Sinh nhiệt tình tham gia buổi diễn nguyện và cuộc triển lãm nêu trên.

Đakao, ngày 15 tháng 02 năm 2009

TM Ban Tổ Chức Năm Thánh

ts. PX Vũ Phan Long, OFM
Giám Tỉnh

ts. PK Vương Đình Khởi, OFM
Trưởng Ban

THẺ LỆ THAM DỰ TRIỂN LÃM

1. Thành phần tham dự: Xin kính mời tất cả Anh Chị Em nghệ sĩ trong Dòng I, Dòng II, Dòng Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ, Dòng Phan Sinh Tại Thế, Giới Trẻ Phan sinh, Hội Cựu Phan Sinh.
2. Nội dung tác phẩm: Ca ngợi vẻ đẹp thiên nhiên, con người như tinh vật, phong cảnh, cuộc sống văn hoá hay các chủ đề tôn giáo.
3. Mỗi tác giả có thể tham gia từ 1 tới 4 tác phẩm. Với tranh, kích thước giới hạn dưới 1,6m x 2,2m. Với tượng, nhỏ nhất có kích thước 40cm và lớn nhất không quá 1,8m.
4. Địa điểm nhận tranh và pa-nô: số 3 Mai Thị Lựu, Đakao, Q.1, Tp. HCM. Để tiện cho việc trưng bày xin các tác giả gửi tới trước ngày 28.9.2009.

Trong thời gian triển lãm, Tỉnh Dòng sẽ bảo quản các tác phẩm. Tác giả sẽ nhận lại tác phẩm của mình sau ngày 11.10.2009

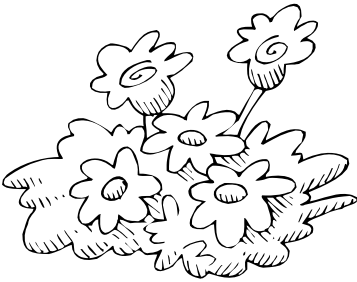
Mọi vấn đề liên quan đến Triển lãm, xin liên hệ với

Thầy Giuse Trần Quang Vinh, OFM

Địa chỉ: 3 Mai Thị Lựu, Đakao, Q.1, Tp. HCM

Cell: 0988820591

Email: sauvinhofm@gmail.com

Theo đề nghị của Anh Giuse Trần Quang Vinh, thành viên trong Ban Chuẩn bị Năm Thánh Phan sinh, một lần nữa, Văn Phòng Tỉnh Dòng xin được chuyển tới tất cả anh chị em trong Gia đình Phan sinh Lá thư mời triển lãm nghệ thuật.

Rất mong nhận được sự hưởng ứng và tham gia tích cực của tất cả anh chị em và các cộng đoàn trong Tỉnh Dòng. Xin Chúa, qua lời bầu cử của Cha Thánh, chúc lành cho công việc phục vụ của chúng ta. Xin chân thành cảm ơn.

CÁC NGÀY GHI NHỚ

THÁNG 08

MỪNG LỄ THÁNH NỮ CLARA (11 – 08) NĂM THÁNH PHAN SINH

MỪNG BÔNG MẠNG ANH EM

Ngày	Tên Thánh	Họ Tên	Cộng Đoàn
01/08	Anphong	Nguyễn Công Minh	Du Sinh
08/08	Đaminh	Ngô Đức Thiện	Bình Giả
08/08	Đaminh	Nguyễn Ngọc Hiếu	Trung Quốc
08/08	Đaminh	Nguyễn Văn Yên	Suối Dầu
08/08	Đaminh	Nguyễn Đức Thuận	Thủ Đức
08/08	Đaminh	Phạm Văn Đồng (Sang)	Thủ Đức
16/08	Têphanô	Trần Văn Ca	Suối Dầu
20/08	Bênadô	Nguyễn Trọng Nhu	Thủ Đức
25/08	Lu-y	Nguyễn Kim Hoàng	Thủ Đức
28/08	Âu tinh	Nguyễn Trinh Phụng	Thủ Đức
28/08	Âu tinh	Hoàng Minh Hùng	Đa káo
28/08	Âu tinh	Nguyễn Hoàng	Thủ Đức

LỄ GIỖ ANH EM QUA ĐỜI

Ngày Qua Đời	Họ Tên
08/08/1967	Guy-Marie Brisebois
12/08/1995	Bertin Bresson
20/08/1971	Bênadô Dương Liên Mỹ
30/08/2004	Đanien Nguyễn Thăng Cao